உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இப்புராணிகர் அரங்கேற்றுங் காலையிலுடனிருந்த மிதிலைப்பட்டி

அழகியசிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

கும்பமுறு மருந்தவனும் புலத்தியனும் பலவுருவாக்
கொளுங்கோளேச
நம்பனுயர் மான்மியத்தைக் கவிப்புலவர் செவிக்கமுதா
நல்க வென்ன
வெம்பந்த மகற்றருணைச் சபாதிமா தவன்மொழிய
வெழிற்றென் கூடற்
சம்பந்த சாமிகளா கியூவேலா யுதகுரவன்
சாற்றினனே

திருவண்ணாமலையாதீனம் தேவஸ்தானமாபீசின் லேட் சிரஸ்தேதார்

அ. சாமிநாதபிள்ளையவர்களியற்றியது.

கார்முகி றவழுங் கடிகமழ் பூம்பொழிற்
சூர்முக முசுக்கலைத் துழனிக் கொதுங்கி
யயலுறும் வயற்குள மகழிவாழ் கயலினம்
வியப்புறச் சிந்தை வெருவியே வெடியோ
யம்முசுக் கலைக்கண மம்மருற் றயர
வான்முக டணவுங் கான்முதிர் தெங்கின்
முப்புடைக் கனிகளைத் துப்புடைத் துவரை
யெண்ணில் சீர்த்திக் கண்ண மூர்த்திமுன்
கோக்குலம் புரப்பான் குடங்கையிற் றாங்குகோ

வர்த்தன மென்னுஞ் சத்திர மீமிசை
யுடலக் கண்ண னுடன்றுமுன் பெர்ழிந்த
கன்மழை யேய்ப்பப் பன்னூறு மிரவி
வயப்பகைக் கரணு மாவினங் குருகா
ருடைவேன் மீமிசை யிடையரு துதிர்க்குத்
திருவ நீண்ட திருக்கோ ளக்குடி
மின்னிடை யெழுவர்வாழ் கன்னி மால்வரை
வானொடு வந்து வழுத்துநா ளொடென்
றுவமையற் றிலகுஞ் சிவதன்ம புரத்தி
லாரணம் பரவு வாரண முகத்தனுந்
தாரணி தழுவிய நாரணக் கடவுளுங்
குருகுவெற் பெறிந்த முருக மூர்த்தியுந்
தந்திக ரில்லாக் கன்னிய ரெழுவரு
மிதஞ்சலி யாத பதஞ்சலி முனிவனு
மின்றமிழ்க் குரவனுந் தென்றிசை முனிவனுஞ்
சகத்தியல் கடந்த புலத்திய நாமனு
மலக்க ணொழிக்கு மிலக்குமி தேவியு
நீடிருஞ் சீர்த்திக் ககோள விருடியு
நித்திய முணர்ந்த சத்யவா சகனுங்
கான்முகக் கமல நான்முகத் தேவு
நீணிலம் புகழும் வாணியுஞ் சசியுஞ்
செயிரவ மகற்றும் வயிரவத் தோன்றலும்
எழு முனிவர ரிந்திர னிருசுடர்
மலிபுகழ் படைத்த திலீப வேந்தனு
மன்பொடு மிறைஞ்சி யவாவின வெய்தி
யின்பமார்ந் திருக்க வின்னருள் புரிந்த
பொய்யார் மொழியார் புன்மனத் தனுகா
மெய்யார் மொழிச்சிவன் மேவிய நிலமும்
பொன்மலி சடைச்சிவ தன்ம மூர்த்தியார்
வீற்றிருந் தருளும் விமலவந் தரமுங்
ககோள முனிவர் கதிபெற நல்குங்
ககோளேச் சுரர்வாழ் கயிலையா முச்சியு

மிம்மூன் றிடத்து மினிதிருந் தருளு
மேன்மை விளம்பு மான்மிய மாய
வாரிய மொழியைச் சீரிய தமிழி
லியற்றுக வெனவவ் விருந்தலத் தமர்ந்த
மோனமெய்த் தவருந் தானிகர் பலருங்
கருவண் ணாமலை கலந்து தவாதருள்
திருவண் ணாமலைத் தெய்வ சிகாமணி
மாமர பினராய் வருந்தவக் குழாத்திற்
றன்னிகர் சபாபதித் தனிப்பெயர் முனிவனு
முலகுய வுரைத்த வுறுதிக் கட்டுரை
கடைப்பிடித் தம்ம மடைத்தலைச் சங்கந்
தரளஞ் சொரியுந் தண்புன லுடுத்த
வாட லமைந்த கூடலம் பதியி
னந்திரு ஞானசம் பந்த மூர்த்தி
தெய்வவா தீனத் திருந்துபா லாழியின்
மான்முதற் பல்லோர் வருந்தா துவந்து
விற்பன மளிக்குங் கற்பக மனையான்
வழுக்கில் சீர்த்தி யொழுக்க நற்குண
மாண்கல னாகத் தாங்கிய மேலோன்
றன்னடி யடைந்தார் தாமெனத் திகழு
மாசற நோக்குந் தேசிக மூர்த்தி
காலா யுதக்கைக் கடவுளை யிறைஞ்சும்
வேலா யுதப்பெயர் மேவிய குரவன்
சொன்னலங் கெழீஇப் பொருணலம் பொதிந்தீ
ரைந்தெனு மழகு மமைந்தற மரீஇ
மற்றத் தொகையாங் குற்றமு மொரீஇ
யிம்பரிற் புலவரும் பம்பி மாந்துபு
இருமைப் பிணியு மொருவி யின்புறச்
சாலி வாகன சகாத்த மாயிரத்
தெழுநூற் றுநாற்பத் தேழி னுவன்றன
னன்னமான் மியத்தைத் துன்னிய சிறப்பாந்
திருவண்ணா மலையெனச் செப்புமா தீனத்

தொருவருஞ் சிறப்பி னுயர்கொடுங் குன்றும்
விருப்பிற் பொலிதரு திருப்புத் தூரு
மயின்மலை கரத்தார் மயின்மலை நகரு
நாதமார் தருசதுர் வேதமங் கலமுங்
கானாட்சி கொள்பொழிற் றேனாட்சி நகரும்
பொன்னிலம் புகழுங் கன்னிமா மலையு
மாயமூ விரண்டு தூய்நற் றலத்தி
னிறுதியிற் புகன்ற மறுவில் சீர்த்தித்
திருக்கோ ளக்குடித் தெய்வ வைப்பின்
விசாரணைத் தலைமை மேவிய சிறப்பின
னறமெவற் றினுமுயர் துறவற நிலையோ
னென்னதா னத்தினு மேற்றமீ தென்றே
யன்ன தானமிக் கன்புட னளிப்போன்
முதிர்விவ கார முயற்சியின் பகுப்பிற்
சதுரனென் றெவருஞ் சாற்று விரகன்
நவவடி வகன்ற சிவவடி வைத்தன்
சிந்தையி லிருத்தி வந்தனை புரிவோன்
மங்கலில் சீர்த்திச் சங்கர லிங்க
வழுவறு முனிவன் மகிழ்ந்தே
யெழுதா வெழுத்தி னிசைவித் தனனே.

இராமநாதபுரம் சிவகங்கை யென்கின்ற உபயசம்ஸ்தான
வித்துவானும், வேம்பத்தூர் சங்கவித்துவான்களிலொருவருமாகிய,

சிலேடைப்புலியென்னும்

பிச்சுவையரவர்களியற்றியது.

பொற்றிருக் ககோளக புரேசர்மான் மியத்தை
யற்றிருக் கண்ட நகங்களிப் பேற
வோங்கிய வேலா யுதமெனு முயர் பெயர்
தாங்கிய தேசிகன் றாரணி புகழக்

கணப்பா லுதரங் கனிவா யுமைதருங்
கிணப்பா லருந்திக் கிளர்தமிழ் மொழியா
லாவலாய்ப் பாடி யரும்பே றடைந்தனன்
பாவலர் சிரகம் புனைஞ்செய மன்னே

வெண்பா.

கற்பகனே ராஞ்சங் கரலிங்க மாமுனிவன்
வற்புகழ்சேர் கோளகிரி மான்மியத்தை—விற்பனர்கள்
பாராட்ட வச்சிற் பதிப்பித்தான் சேடனுங்கண்
டோராட்டங் கொள்ள வுளம்.

இது

இவ்வாசிரியார் மாணாக்கருளொருவரும் திருவண்ணாமலையாதீனத்து வித்துவானுமாகிய

வீரபத்திரக்கவிஞரியற்றியது.

திருமருவு கோளகிரிக் கடவுண்மான் மியந்தமிழிற்
றெரியச் செய்தான்
உருமருவு தெய்வசிகா மணிமரபிற் சபாபதிப்பே
ருரவோன் வேண்டத்
தருமருவு தென்கூடற் றிருஞான சம்பந்த
சாமி ஞானப்
பெருமரபில் வருவேலா யுததேசி கோத்தமனும்
பெரியோன் மன்னே.

இது

செவ்வூரில் நாகூர்

சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்களியற்றியது.

கற்றுணர்நா வலர்செவிக்கின் னமுதெனச்சென் மக்கடற்கோர்
கலனு மென்ன

நற்றிருக்கோ ளேசர்மான் மியமதனை யருந்தமிழா
னவின்றான் மேனாட்
சொற்றமிழ்ச் சுருதிகளா கமங்களின்னான் விரித்துரைப்பான்
றேன்றிப் போது
முற்றுதென்கூ டலின்வேலா யுதஞான சம்பந்த
மூர்த்தி தானே.

இது
காரைச்சூரான்பட்டிக் கவிராயரியற்றியது.

அந்தரங்க கயிலாய மெனுங்கன்னி மலைப்பரம
னரிய காதை
செந்தமிழாற் றெரித்திடுகென் றருணகிரித் தெய்வசிகா
மணிப்பே ராசான்
முந்துமர பினிற்சபா பதிமுனிவன் வேண்டவங்கண்
மொழிந்தா னற்சம்
பந்ததே சிகன்மரபின் வந்தவே லாயுதப்பேர்
படைத்துள் ளோனே.

மதுரை விவேகபானுப் பத்திராதிபர்.
மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரியற்றியது.

தழையிருக்கும் கரச்சமணர் கழுவிருக்கத் தமிழ்வேதந்
தன்னைச் சங்கக்
குழையிருக்குந் திருச்செவியிற் குழையிருக்கும் படிகூறிக்
கொடியே னெஞ்சி
னுழையிருக்குந் திருஞான சம்பந்த ராதீனத்
துதித்த மேலோன்
கழையிருக்கு மிரதமொழி யுறுவேலா யுதகுரவ
கருணை யாளன்.

அருண்மலிந்த திருவாக்காற் கோளபுரி மான்மியத்தை
யணிமீக் கொண்ட
பொருண்மலிந்த தமிழ்ப்பாவிற் புகன்றுவைத்தா னதையெடுத்துப்
புதுக்கி யுள்ளத்
திருண்மலிந்த வென்போல்வார் களுமுணர்ந்து கொள்ளவச்சி
லேற்றி யீந்தான்
றெருண்மலிந்த கல்வியறி வொழுக்கமுதற் பன்னலமுஞ்
செழிப்பப் பெற்றோன் (உ)

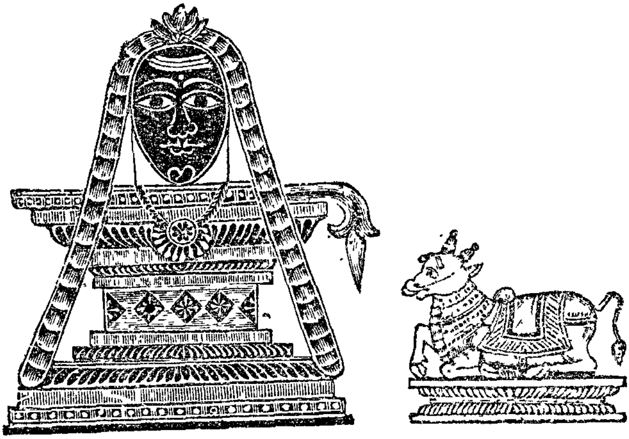
மருக்கோலும் பொழிலருணை யாதீன முனிவர்சிகா
மணியாய் வந்து
திருக்கோள புரத்தேவத் தானவிசா ரணைத்தலைமை
செழிப்பப் பெற்றோன்
இருக்கோல மிட்டறியாப் பரமனைத்தன் னுளக்குகையி
லிருத்தி வாழ்வோன்
தருக்கோடுங் கரதலத்துச் சங்கரலிங் கப்பெயர்மா
தவன்றன் மன்னோ. (ந)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

உ

சருக்க அட்டவணை.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளபுரப்புராணம்

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கங்கைதிங்க டரித்தலினா லங்குசபா சங்கை காணுதலாற் கோ
டொன்று கைதாங்குதலினாற், செங்குமுத நல்வாய்முன் றோன்றலி
னாற் சுரும்பார் செங்கரும்பைங் கணைதரிக்குஞ் செய்கையதனானுஞ்,
சங்கரன்சங் கரிமுகத்தின் சயம்புமதனிவரோர் தனுவாகி வையமதிற்
சார்ந்தனர்கொ லெனப்பூ, வெங்கணுமியா வருந்துதிக்கத் திருக்கோ
ளக்குடிவா ழேகதந்தச் சிந்துரத்தி னிருசரண்போற் றுதுமே. (க)

வேறு.

வீரகத்தீர்த்த விநாயகர்.

மஞ்சனைய வுருவாகி வசுதேவர்க்கோர் மகவாகி யாயர்குலமனை யின் மேவிப், பஞ்சவர்க்காத் தூதேகிப் பார்த்தனடேர்க்குப் பாகனெனப் பரிதூண்டும் பகவற் கந்நாள். வஞ்சனையாற் றனதுமன வன்மந் தோன்றா வகைதொடங்கி யிகல்புரிந்த மாமனான, கஞ்சனைக்கொன் றிடுவீர கத்தி தீர்த்த கணபதிதாட் டாமரைநங் கருத்துள் வைப்பாம்.

வேறு.

வலம்புரி விநாயகர்.

சிலைமூர்த்தி வெள்ளிசெம்பாற் செயுமூர்த்தி மணிமூர்த்தி செம் பொன் மூர்த்தி, கலைமூர்த்தி காண்பதற்கும் விக்கினங்காட் டாமுனிற் குங் கருணை மூர்த்தி, யலைமூர்த்தி யாழியைக்கொண் டவன்விகடக் கூத்தினைக்கண் டந்நா ளீந்த, மலைமூர்த்தி யானவலம் புரிவிநா யகனைநித மனத்துள் வைப்பாம். (௩)

வாழ்த்து வேறு.

திங்கண்மும் மாரி பெய்க செழுமறை முனிவர் வாழ்க
வெங்கணுஞ் சைவம் பல்க வீசன்வெண் டிருநீ றோங்க
வங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மரசர்செங் கோலு நீட
பொங்குபே ரறங்கண் மல்க பூதலம் பொலிக மாதோ. (௪)

பயன் வேறு.

சீதளசந் திரமவுலித் திருக்கோளேச் சுரன்சரிதை செப்புகென் றோ, ரோதுகின்றோர் படிக்கின்றோ ருரைபகர்வோர் கேட்கின்றோ ருவக்கு மேலோர். பூதலமெல் லாம்புரக்கும் புரவலராய்ப் பல்லாண்டு புவிமேல் வாழ்ந்து, காதளவோ டியகருங்கட் கவுரிபங்கன் றிருக்கயிலை காணி கொள்வரே. (௫)

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவ்தருமபுரேசர்.

நித்தியமாய் நிராலம்ப சச்சிதா னந்தநிரா மயசொ ரூப
வத்துவித வகண்டிதபூ ரணசுகோ தயவடிவா யமர்ந்த சோதி

மத்தியமா யாதியந்த மருவாம லாமலக மரத்தின் கீழான் [ள்வாம். ()
முத்திதர முளைத்தெழுந்த சிவக்கொழுந்தி னடிக்கமல முடிமேற்கொ

இதுவுமது

அரத்தானை வாகியசக் கரத்தானை மேருவிலுக் கணியாக்கொ
ண்ட, சரத்தானைத் திரிபுரமற் சரத்தானை யெனக்கபயந் தந்து காக்
குங்,கரத்தானை யைங்கெதனுமக் கரத்தானைக் ககோளகிரி யான கன்னி,
புரத்தானைச் சிவதரும புரத்தானை யனுதினமும் போற்றல் செய்
வாம். (எ)

சிவகாமவல்லி.

உன்னிமலை வேனெனவக் கயிலைபினை யரக்கனெடுத் துலுக்கு
ஞான்று, வன்னிமலை யாயிருந்தார் தமைத்தழுவிப் பயந்தசெயன்
மதித்தாள் போல, வந்நிமலை யானபரா பரையிராக் கதர்நீண்டற்
கரிதா மேன்மைக்,கன்னிமலை மீதிருக்குங் கவுரிசிவ காமியைநங் கரு
த்துள் வைப்பாம். (அ)

மலைக்கொழுந்தீசர்.

தருக்கொள்வா னுலகாள்வோர் தண்ணாந்தா மரைவாழ்வோர்
தண்டு ழாயோர், மருக்கொள்பூங் கடுக்கையணி கோடீர ரெண்ணிறந்த
வீரேனோர் போற்ற, வருக்கரோர் கோடியெனக் கன்னிவரை மீதுதித்
தா வுடைத்தாய்க் கன்பாந், திருக்கோளக் குடிவாழுஞ் சிவக்கொழுந்
தா மலைக்கொழுந்தைச் சிந்திப் பாமால். (௯)

ஆவுடைநாயகி.

காவுடைநா யகிகள்பலர் கடவுளர்நா யகிகள்பலர் கனிந்தசெ
ஞ்சொ, ஞவுடைநா யகிகள்பலர் நளினமலர் மாதர்பலர் நயந்து போற்
றுஞ், சேவுடைநா யகிகள்பலர் பணிதிருக் கோளேசரிடஞ் சேர்ந்து
வாழு,மாவுடைநா யகித்தாய்பொன் னடிக்கமல முடிக்கணியா வணிகு
வோமால். (௰)

சத்தியவாகீசுரர்.

அழியானை யன்பர்தமக் களியானை மதியலரி யங்கி யென்னும்,
விழியானைக் கயவர்தம்பால் விழியானைச் செழுமுருகு விரியும் பூவி,

தழியானைச் சிறந்ததிருத் தளியானைக் கன்னிவரை தனிற்பொய் யாத, மொழியானை யுமைபாக மொழியானைப் பணிந்தன்பை முதிர்விப் பாமால். (யக)

மரகதவல்லி.

ஆமேவு திரைக்கடல்சூ ழகிலமெலா மரைக்கணத்தி னுக்கு வேரா ன்வே, தாமேவு திருவுந்தித் தாமரைத்தண் டெளவணியுஞ் சங்க பாணிச், சேமேவு சிவதருமபுரப்பொய்யா மொழிநாதன் றேவி யாகிப், பூமேவு மலர்க் கரசாய்ப் பூமேவு பசுங்கொடியைப் போற்றல் செய் வாம். (கஉ)

சபாநாயகர்.

அம்புரா சிகளேழு முழுந்தமிழ்ந்து நீராயா சமிக்குஞ் செங்கைக், கும்பமா முனிமுதனூற் பாமெனண்ணு யிரமுனிவர் குழாங்கொண் டாடக், கம்பமா கரியுரித்த கண்ணுதலார் கன்னிவ்வரைக் கயிலைமீதிற், செம்பொன்மா மணிமன்று ணடம்புரிசிற் சபைநாதன் றிருத்தாள் போற்றி. (கஙு)

வேறு.

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

மாலி னேன்மல ரோன்மைந்தர் நால்வர்க்குஞ்
சீல மாமத் துவிதந் தெளித்திடப்
பாலி னெய்யென வெங்கும் பரந்துங்கல்
லாலின் மேவு மடிகளை வாழ்த்துவாம். (கச)

வேறு.

வயிரவர்.

முன்னிவரைப் பிரமெனவெண் ணுமுகுந்த னுடம்பின்றூன் முழுதும் வாங்கிப், பின்னிவரை யெண்ணாத பிரமனொரு சிரங்கொய் து பிழைக டீர்த்தெஞ், சென்னிவரை தீமையெழுத் தழித்துமலக் கோணீக்கித் திருத்தி யாண்ட, கன்னிவ்வரை வயிரவரைக் கனிவினொ டும் பணிவதுநங் கடனதாமால். (கரு)

வேறு.

வலம்புரிவிநாயகர்.

சிலம்பின் மேன்மைத் திருக்ககோ ளேசர்பொற்
கலம்பெய் பூண்முலைக் கன்னிப் பிடிதழீஇ

நலம்பு னைந்தகு ணற்றர வந்தருள்
வலம்புரிக்களிற் றண்ணலை வாழ்த்துவாம். (௧௬)

முருகக்கடவுள்.

அலையின் மாவுரு வானவெஞ் சூருட
லிலைகொள் வேலி னிருபிள வாக்கியைந்
தலையி னார்க்குச் சற்குரு வாய்க்கன்னி
மலையின் வாழ்சண் முகேசனை வாழ்த்துவாம். (௧௭)

கலைமகள்.

பூமடந்தையும் பொன்மலர்க் கற்பகக்
காம டந்தையுங் காமுறு கற்பினெண்
கோம டந்தை வெண் கோகன கத்துவாழ்
நாம டந்தையை நாமற வாமரோ. (௧௮)

திருநந்திதேவர்.

அந்தி வண்ண னருளிய வாகமஞ்
சிந்தை செய்து தெளிந்தெம்ம னோர்கடம்
புந்தி தேறப் புகட்டிக் கயிலைவாழ்
நந்தி தேவனை நாம்பணி வாமரோ. (௧௯)

வேறு. பதஞ்சலிமுனிவர்.

சதஞ்சலி யாதிதிச் சடல மென்றெணுங்
கதஞ்சலித் திடவருள் கலந்து கண்டகண்
ணிதஞ்சலி யாமலே நிருத்தங் கண்டநம்
பதஞ்சலி யாமுனி பதத்தைப் போற்றுவாம். (௨௰)

வேறு. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கந்த மூர்த்திசீ காழிப் பதியினில்
வந்த மூர்த்தியும் மாறன்வெப் போடுகூன்
சிந்து மூர்த்தி திருவால வாயிற்சம்
பந்த மூர்த்தி பதம்பணி வாமரோ. (௨௧)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

தப்பு ளாரமண் சார்த்துங் கருங்கலே
தெப்ப மாகத் திருப்பதி கத்தமிழ்
மூப்பு ரஞ்செற்ற மூர்த்தியைப் பாடிய
வப்பர் பாதத் துக் கன்புவைப் பாமரோ. (உஉ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அண்ட வானருக் காக விடமுண்ட
கண்ட நாதரைத் தூதனுப் பிக்கரா
வுண்ட பாலற் குயிரினை நல்கிய
தொண்ட ரைக்கண்டு தோத்திரிப் பாமரோ. (உ௩)

திருவாதவூரடிகள்.

துண்ட வெண்பிறை சூடியைக் கண்டுகற்
கண்டெ னச்சர்க் கரையெனத் தேனென
வண்ட மிழ்த்திரு வாசக மோதிய
தொண்டர் நாதன் றுணையடி போற்றுவாம். (உ௪)

சண்டேசுர நாயனார்.

அன்ன மாடை யணிதொடை யன்பர்க
டன்னை நோக்கிச் சமைக்கவேண் டாவென
முன்ன மேமுதல் வன்றரப் பெற்றருண்
மன்னு சண்டே சுரனடி வாழ்த்துவாம். (உ௫)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

ஆதியி லீசன் வெள்ளி யடுக்கலி னமர ரோடுந்
தீதிலா முனிவர் கேட்பச் செப்புமன் னெண்பு ராணத்
தோதிய காந்தத் தாறு சங்கிதை யுண்ட வற்று
ணீதியாஞ் சனற்கு மார சங்கிதை மிகநேர் மைத்தே. (க)

ஆங்கதிற் சயில கண்ட மதிநுட்ப மதில்வி சேடந்
தீங்கிலாக் கேத்திர கண்டஞ் சிவதர்ம புரத்தின் மேன்மை
தாங்கருஞ் சிறப்ப தாமத் தலபுரா ணத்தை மேலா
வோங்கிய தமிழி னாலே யுரைக்கவென் றறிஞர் கூற. (உ)

வேறு.

கடவுள்வாழ்த் தவையடக்க மூர்த்திதலந் தீர்த்தத்தின் கனத்த மேன்மை, நடநவிலம் மூர்த்திசரித் திரமீரேட் டவைசருக்க நடைய தாகத், திடமுடன்சொன் னேனறிவித் தாலறியு முய்ரெனுநூற் றெளிவி னாலுங், கடல்விடமு மமுதாக்கும் கோளபுரக் கடவுளென் னுங் கருத்தி னாலும். (ங)

வேறு.

தேவர்க ளமுதுங் கைப்பத் திருத்தியா லருந்திப் பின்ன
ராவதா முகமன்கூற லவனியின் வழக்கா முப்பு
மேவலாப் புற்கை க்கமே விட்டவன் மேலோர்க் கன்பு
நாவினாற் புகலல் சால நகையென நாணுற் றேனால். (ச)

ஆகுவ தாக முன்னோ ராய்ந்தநூல் வழியே யாமும்
போகுதல் கட னெ மென்னப் புந்தியை நிறுவி மங்கை
பாகனுஞ் சிவதர் மேசன் சரித்திரம் பகர்ந்தேன் மேலோர்
மூகையின் மொழியுங் கேட்டு முகமலர்ந் தருள்வா ரென்றே. (ரு)

வேறு.

வழுவின் மேலவர் பூசனைக் காங்கவர் மலர்த்தா
டொழுசி றார்கொயு நால்வகை மலரினைத் தொகுத்துப்
பழுது நீக்கியே பரன்முடிக் கணிந்திடு வதுபோ
லிழிவி னேன் சொலுந் தொடைக்கோ ளேசர்பா லிசைப்பார். (சு)

எருக்கி னோடிள மத்தமீமன் பொடுசிகை மீனின்
றிருக்கி னோடுரு கரவெயி றுமைசெஞ் சடையிற்
றரிக்கு நான்குநாட் டீசர்சற் றெனுநலந் தழுவா
திருக்கு மென்கவி மாலையும் புனைவரென் றிசைத்தேன். (எ)

வேறு.

வேதங்க ளீசன் றன்மை விளம்பொணா தெனவும் வேத
நீதங்கொ ளறிவிற் சான்றோர் நிருமலன் சரிதைதன்னை
யோதுக வென்ன வாணை யுறுத்தலாற் றுதிசெய் சூதன்
பாதங்கள் பரவி நாயேன் பணிவுட னுரைக்கப் புக்கேன். (அ)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௩௩.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

திருவால வாயுடைய தம்பிரான் றிருவிளையாட் டறுபா னான்கும்
விரிவாக வுலகறிய விளக்கமதி குலதீப மின்னை வேட்டற்
கருவாகி யுருவாகி யருவுருவா யல்லதுமா மாதி தானே
யுருவாகிப் புரந்திடுதென் பாண்டிநாட் டணிசிறிதிங் குரைக்க லுற்றும். (௧)

வெண்டிருநீ றணிந்தபிரான் மேனியென வெளுத்துமிண்ட மேக மெல்லாந், தெண்டிரைநீ ரருந்தியவன் மணிமிடறு போற்கறுத்துச் சேண்மீண் டாங், கண்டர்செறி கன்னிவரை யணைந்தவன்வே ணியின்மின்னி யமலன் கையிற், கொண்டதுடி போன்முழங்கி யெம்பிரான் கருணையெனக் குலவிப் பெய்யும். (௨)

குறியமுனி நெடுங்கடலை யுண்டதெனத் தாமும்போய்க் குடித்து மீண்டு, நறியசந்த நாசலத்தின் வந்ததெனத் திருக்கன்னி நகமே ன்ணணி; *யறிவுடையர் பலவுருவாய்ப் பிலமரனுக் காக்கினரங் கது போ னமு, மறிவிறிரு மஞ்சனங்கொண் டபிடேகம் புரிவமென மஞ்சு பெய்யும். (௩)

* அறிவுடையர் — அகத்தியர், புலத்தியர், பல்வுரு-பலாமர வடிவம்.

வேறு.

கன்னி மால்வரை முடிமிசைக் கனைகுரன் மேக
மின்னி யூற்றுவ கன்னிமா ரெழுவரு மேவி
வன்னி சூடிய மலைக்கொழுந் தீசர்பான் மருவிச்
சென்னி மீதினிற் கங்கைநீ ராட்டுத றெரிக்கும். (௪)

ஒன்ப தாகிய மணிகளம் மழைக்கணின் றுதிர்வ
வன்ப தாகிய வகத்தியன் புலத்திய னனைமார்
முன்ப தாகப்பன் மலர்கடேய்ப் பூசனை முடித்தா
ரென்ப காட்டல்போ லிருந்தன சிலம்பின்மா டெங்கும் (௫)

முன்பு பன்னிரு பன்றியின் பறழ்கட்கு முலைப்பா
லன்பி னீந்தன னுலவா யண்ணலாங் கதுபோ
லின்ப மெவ்வுயிர் களுமெளி தியைந்திடக் கன்னிப்
பொன்பி றங்கறே னருவிநீ ரூட்டுறும் பொலிந்து. (௬)

வேறு.

கலைபல கற்போர் முன்னாக கலங்கிப் பின் றெளிதன் மான
வலைபுனற் கன்னிநீத்தந் தானு மவ் வாற தாகித்
தலைமையாஞ் சிவமொன்றாகி யிருபத்தைந் துருவந் தானே
நிலையினைக் காட்டல் போலிந் நீத்தம்பல் பேர்பெற் றன்றே. (௭)

வேறு.

அவ்வகையா கியதெண்ணீ ரமுதினைக்கா லாறியக்கிச்
செவ்வைபெற நிறைத்துழவு திருத்துபுதெய் வம்பழிச்சி
யெவ்வயினும் விதைவித்தி யேருழவர் வினைபுரியக்
கவ்வையிலாப் பயிர்களுயிர் களிப்பவயல் விளைந்தனவால். (அ)

வளைந்தகரும் பொற்படைகை வாங்கிமள்ளர் நிரைநிரையாய்
விளைந்தசெந்நெ லரிந்தெடுத்து விலங்கலெனப் போர்வேய்ந்து
தளைந்தகரும் பகடதனாற் சாலிவைவே றாய்ப்படுத்துக்
களைந்துநவ மணிக்குவைபோற் களமுழுவ தினுங்குவித்து. (௯)

2

மன்னவனுக் காறிலொன்று வழங்கிமற்ற வளங்கொண்டு
கன்னிவரை நாதருக்குங் கனிவுளவன் பர்கடமக்கும்
பன்னுறுசுற் றத்தினுக்கும் பகர்தருதென் புலத்தோர்க்கு
முன்னுதவித் தாமுண்பார் *நானாட்டு முதற்குடியோர். (௰)

கான்காட்டும் பொழிலனைத்துங் கனிகாய்பூத் தளிர்காட்டு
மீன்காட்டும் வயலனைத்து மின்காட்டும் புயலனைத்தும்
வான்காட்டுங் கன்னல் செந்நெல் வளம்பலவும் மலைகாட்டுந்
தேன்காட்டும் பங்கயப்பூச் செறிதடமெண் டிசைகாட்டும். (௧௧)

மந்தமா ருதத்தசைய மலர்க்கொம்ப ரிடைகாட்ட
நந்துகளங் காட்டமுல்லை நகைகாட்டத் தெங்கிளநீர்
சந்தமுலை காட்டமுகந் தண்ணந்தா மரைகாட்டக்
கந்தமலி கருங்குழலார் கவின்காட்டுங் கானாடு. (௧௨)

அன்றிரவின் முளைவாரி யன்னமிட்ட திருக்குலத்தோ
ரென்று மதியுளவரையு மிருக்குமெனு மிருக்குரைத்தோர்
நின்றறியுங் காண்பரிய நிமலர்தரு மேசரெனக்
குன்றரியு மாயிரங்கோக் கோனாடுங் கோனாடு. (௧௩)

பெரும்புகழை வேளாளர் பெருக்கியறம் பிழையாது
துரும்பெனினும் பிறர்பொருளைத் துவ்வாது சத்தியமே
விரும்புமறிவுளராகி விளைநிலங்க டிருத்துதலாற்
கரும்புகழை யிணைவணக்குங் கல்வாசற் றிருநாடு. (௧௪)

கோங்கொன்றுங் குவிமுலைமேற் குங்குமங்கள் கரைபுனலான்
மாங்கன்று நறும்பலவும் வாழையுமவ் வாசனையா
தூங்கொன்றச் சடையாதே யனுதினமு மன்பர்பணி
பூங்கொன்றைச் சடையார்வாழ் பூங்கொன்றைத் திருநாடு (௧௫)

இந்நாட்டுக் கன்னிவரை யிறைவர்தரு மேசருக்குக்
கன்னாட்டி முன்னோர்கள் கவினானாட் டீசரெனப்
பொன்னாட்டோர் களுமியம்பப் புவிமிசைநாட் டினர்நாம
மந்நாட்டுக் கிணையாநா டவனியின்கட் கண்டிலமால் (௧௬)

* நானாட்டின் பெயரை, ௰௨, ௰௩, ௰௪, ௰௫-ம் பாடல்களிற் காண்க.

வேறு.

குறிஞ்சியந் திணைவளங் குறைந்த தில்லைநீர்
செறிந்திடு மருதத்தின் வளமுந் தேங்கின
நறுங்கொடி முல்லைநல் வளமு மல்கின
வறிந்தநெய் தற்றிணை வளனு மார்ந்தவே. (கஎ)

இத்திணை மயக்க மீங்கியைந்து சாருமா
லத்தனா் பூமியந் தரஞ்சு வர்க்கமா
வைத்திவண் வதிந்தனர் மண்ணின் மேலொன்றுங்
குத்திரத் திரண்டுமாக் குறிக்கற் பாலவே. (கஅ)

ஆட்டினுட் சிறந்தது தில்லை யம்பலம்
பாட்டினுட் சிறந்தது பதிகச் செந்தமிழ்
காட்டினுட் சிறந்தது கவின்கொ ணைமிச
நாட்டினுட் சிறந்தது பாண்டி நாடதே. (கசு)

வேறு.

உத்தமமா கியமலயத் துவசபாண் டியன்மகத்தி லுமையென் றோதுஞ்
சத்தியே யவதரித்து முடிகவித்துப் பாராண்டு சகலலோக
கர்த்தனை கியசோம சுந்தரரே சணைமணந்தக் கடவு ளோடு[லாமால் (உ0)
நித்தியமா வீற்றிருக்கும் பாண்டிநாட்டணி யெவரா னிகழ்த்த

திருநாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் உ.

திருநகரச்சிறப்பு.

சென்னி மான்மதி புனைந்தவர் திருவரு ளுதனாற்
பொன்னிமாநதி பெர்தியின்மேற் பொருந்துதாம் பிரமா
பன்னி மாநதி கொணர்முனி பலவுரு வாகுங்
கன்னி மாநகர் வளத்தினைச்சிறி துகட் டுரைப்பாம். (க)

வேறு.

நாமடந்தை கேள்வனென நான்மறையின் வழிமொழுகி
யாமடந்தை வராத செங்கோ லரசர்தமை விண்ணாட்டுக்
காமடந்தை விரும்புதிருக் கோளமா நகர்கமலப்
பூமடந்தை முகத்தணிந்த பொற்றிலத மெனப்பொலியும் (உ)

வேறு.

வண்டு கிண்டிட மலர்ந்தசெந் தாமரை தவள
முண்ட கந்தட மெங்கணுஞ் செறிந்தன முன்னி
னண்டர் போற்றுமா மடந்தைபா மடந்தைய ரநேகர்
மண்டி யிந்நக ரிருப்பவ ராசன மானும் (ந)

முத்து திர்த் திடுஞ்சாலி செங் கரும்பினை மோக்கு
நத்து தீஞ்சுவைக் கரும்புநா கிளங்கமு கமுக்கும்
பைத்த பூகநெட் டிலைக்குலைத் தெங்கின் மேற் பரவு
மத்த ருக்குல மைந்தருக் குலங்களை யடுக்கும். (ச)

ஆழியே மூமொன்று னது போலுமா லகழி
யோமு லோகமீ தேறவைத் திட்டவே ணியதாய்ச்
சூழு மேமுர ணொன்றினொன் றுயர்ந்தன துன்னார்
வீழு மாறுசெய் மதிலுறுப் பனந்தமாய் விளங்கும். (ரு)

நீராழி யன்றகழி நேமியங்குன் றன்றரணு
மோராழி யானுதைய வத்தமன வோங்கலல
*தேராழி யேசெழும்பொற் சிகரியன்று சிகரியதா
மாராயா திருந்தோமென் றறிஞர்களு மருளுவரால். (சா)

வேறு.

தெண்டிரை யகழாய் நேமியங்கிரியே தினகரற் றொடுதிரு மதிலாய்த், துண்டவெண் பிறைச்சென் னியன்கயிற் றனுவே துலங்குபொற் கோபுர மாக, வண்டகோ ளகைமேத் தொடமுன்னு ணீண்டவரிகொடிக் கம்பம தாகக், கொண்டுரு மாறி யிந்நகர்க் கணியாய்க் குழுமிய கொள்கையை மானும். (எ)

* தேராழி-ஆழித்தேர்

வேறு.

இந்தி ராதிய ரெண்டர்முப் பான்றிரி கோடி
யாதவானவ ரிராப்பக லிடைவிடா தாங்கு
வந்து மீட்லின் வாயில்க ளன்குந்தாழ் மாட்டா
தெந்த வேளேயு மெயிற்கபா டந்திறந் திருக்கும். (அ)

மாட மாளிகை சூளிகை மண்டப மதிமே
லோடு மேடைக ளொன்றின்மே லொன்றதா வுயர்ந்தாங்
கேட விழ்ந்தகற் பகஞ்செறி யுலகெமக் கிணைகொ
ளூடு வா மென நடப்பது போன்றதிந் நகரம். (கூ)

வீதி யெங்கணும் விழவரு திருத்தலின் மலரா
ளோது மத்தலே யொருவுரு துறைதலி னும்பர்
வேதர் மாதவ ரிருடிகள் சரித்தலின் விளங்கு
மாது பாதியன் கயிலேயின் மறுகிணே மலேயும். (ய)

வண்டிருப்பன மலர்களின் மடந்தையர் கரத்திற்
கண்டிருப்பது கணிகையர் மொழியிற் கட்கடையிற்
செண்டிருப்பன வவர்த னுத் தினுந் தெரு வினிலுந்
தொண்டிருப்ப பூந் தோட்டத்து மடியவர் சொலினும். (யக)

தானங் காட்டுவ தருமத்தோர் கரமுஞ்சிந் துரமுங்
கானங் காட்டுவ மாடமு மதுமலர்க் காவும்
வானங் காட்டுவ மடந்தையர் மருங்குமெம் மருங்கு
மீனங் காட்டுவ மின்னனர் விழிகளுங் கொடியும். (யஉ)

வேறு.

கன்னிவரை ககோளபுரக் காரிகையார் தனங்காட்டு
மன்னவரை வீழருவி யசைதரள வடங்காட்டு
மின்னினொடு மேகங்கள் மெல்லிடைபூங் குழல்காட்டு
மன்னநடை காட்டுமயி லவர்சாயல் காட்டுமால். (யங)

மீன்போலு மான்போலும் வேல்போலும் விழிகளென
வான்போலுந் துடிபோலுங் கொடிபோலு மருங்குலெனக்
கான்போலுந் தேன்போலுங் கனம்போலுங் கூந்தலெனத்
தேன்போலு மொழியார்ரைச் சிந்தூரம்போல் வாரணிப்பார். ()

ஐந்துவித விலக்கணங்க ளாராய்வோ ரொருபாலாஞ்
சந்தவிசை நூல்படிக்குந் தகைமையோ ரொருபாலா
மந்தவட மொழித்தருக்க மாராய்வோ ரொருபாலாஞ்
செந்தமிழ்வே தம்பயில்வோர் திருக்கூட்ட மொருபாலாம் (யடு)

வேதவொலி யொருபாலாம் விளங்கிய வேழிசையாஞ் சங்
கீதவொலி யொருபாலாங் கின்னரம்யாழ் வீணைகுழ
லூதவொலி யொருபாலா நாளுட்டு மாந்தர்கள் சொற்
பேதவொலி யொருபாலாம் பிறங்கியவந் நகரெங்கும். (யசா)

மந்திரங்கள் பயிலுகின்ற மணிமாடம் பற்பலவாந்
தந்திரங்கள் பயிற்றுகின்ற சாலைகள்பற் பலவாகு
மெந்தையரு ளாகமங்க ளிசைக்குமிட மெண்ணிலவா
மந்தமறை முடிவுணர்த்து மிடங்கள்பல வந்நகரின். (யஎ)

சரியைபுரிவோர்கள் பலர் சங்கரர்க்கர்ச் சனைபுரியுங்
கிரியைபுரி வோர்கள்பலர் கிளர்தருசா ரூபமருள்
பெரியயோ கம்புரியும் பேரறிவா ளரும்பலரா
மரியசிவ ஞானநெறி யாராய்வோ ரும்பலரே. (யஅ)

வேறு.

பலவுறுவாத் தமிழுரைத்த குறுமுனிவ னிந்நகரிற் பதித லாலே, கலைமுழுதுங் கோகிலமும் பூவையும்பைங் கிள்ளைகளுங் கற்றுக் கேட்குங், குலவுருவப் பறவைகட்கும் விலங்குகட்கும் பயிற்றுமெனிற் கோதி லாத, புலனுடைய மாந்தர்தமிழ்ப் புலமைதெரி வதுமரிதோ புகலுங் காலே. (யகூ)

வேறு.

கணிகையர்வீதி.

இழிஞராயினு முயர்ந்தவ ராயினு மின்பம்
விழைவி லாதவ ராயினும் வேந்தரே யெனினு
மழைநி கர்த்தவண் கையரே லவர்களை மருவிக்
குழையு நாடகக் கணிகையர் மறுகு கூறுதுமால். (உய)

கன்னல் வாழைக தோரணங் கமுகுகள் கதிர்க்கு
முன்னு தெங்கின்பூம் பழக்குலை மாலைகள் முகப்பிற்
றன்ன லாவிது மருத நன் னிலமெனத் தோன்றி
மன்னு மாடவீர் மறுகும்ம் மடந்தையர் மறுகு. (உக)

மனைக டோறு மாங்காங்கொளிர் தீபங்கள் வகுத்து
நனைய வார் குழற் கற்றை தாழ்ந் திடமெல நடந்து
சுனையிற் செங்குமு தம்விரிந் தாலெனத் தோன்றப்
புனையும் வெண்டுகிற் கணிகைமா ரோதிமம் போன்றார்.(உஉ)

தெண்ணி லாமதி மிலேச்சுகோ ளேசர்முன் சென்று
பண்ணு லாமொழிப் பாவையர் குழாநடம் பயில
நண்ணு பேர்திலா னனங்குவி யாவகை நாடில்
விண்ணி லாப்பகை யிலாதபங் கயமென விளங்கும். (உங)

வேறு.

மஞ்சுதவழ் மணிமாடம் வரைபோலு மதின்மதியப்
பிஞ்சுதவழ் நுதலார்கள் பேடைமயி லெனம்போல்வார்
கொஞ்சுகிளி பேசுவதுங் கோகிலங் கள்கூவுவது
மஞ்சொன்மட வார்மொழியென் றுடவர்க ளுடிவரால். (உச)

வேறு.

மதனநூற்பொருள் கிள்ளைக்கு நாகணவாய்க்கும்
பதனு றும்படி யிலக்கணச் சொற்களாற் பயிற்றி
முதலை யாமல்வா ணிகஞ்செயுந் திங்கட முறைமை
யதனை யுந்தம் சிறுமியர்க் கறிவிப்பா ரனையார். (உரு)

வேறு.

திங்கள்வெண் கவிகைச் செல்வன் செருக்கைபீ முருக்குஞ் செய்ய
பங்கய முகத்தர் கொம்பர் பன்மணிக்கலன் பூண்டன்னார்
சங்கையில் பரதநூலுஞ் சாரமா மதனநூலு
மிங்கித மாகக் கற்குங் கணிகை யரிடங்க ளெங்கும். (உசா)

அங்கமாம் பலவற் றுள்ளு மரவமா மங்கத்தாலே
கொங்கணர் தெலுங்கர் வங்கர் குச்சரர் குடகர் மச்சர்
சிங்களர் முதலா மைம்பா னுறுதே யத்து மன்னர்
*தங்களே வலிய வந்து தனங்களைக் குவிக்கச் செய்வார். (உஎ)

வேறு.

அந்தணர்வீ திகளனந்த மரசர்வீ திகளனந்தங்
கந்தமுல்லைத் தார்வணிகர் காவணவீ திகளனந்த
மந்திரசை வாகமத்தோர் மறுகனந்த மவைநிற்க
செந்திருவாழ் வேளாளர் திருவீதிச் சிறப்புரைப்பாம். (உஅ)

வேறு.

வேளாளர்வீதி

ஏர்த்தொழிலின் வளம்பெருக்கி யிமையவரந் தணரரச ரிணையி லாமற், கூர்த்தவறி வுளவணிகர் முதலாந்தொண் ணூற்றாறு குலத்தோர் கட்கு, மார்த்தவறி வுடையோர்க்கு மருந்தவத்தி னடைவோர்க்கு மருத்தி கூரச், சீர்த்தவன மருத்தியத ஞன்மகிழ்வர் கங்கைகுல திலகர் மாதோ. (உகூ)

வேறு.

காராளர் வருவோர்க்குக் கற்றாவின் பாலனங்க
டாராள மாக்கொடுப்பர் சாலிவிளை தரளங்க
ளோராளர் படிக்களப்ப ரியாசகர்க்கு மத்தரளம்
பாரம விருக்கையும் பாய்ச்சியெடுத் தளிப்பார்கள். (௩0)

வேறு. வணிகர்வீதி.

மலையிலுள பெருவளனு மருதநிலத் திருவளனு மாயோன் வாழு
முலையிலுள விருவளனுந் தீவினுள பெருவளங்கண் முழுதுநல்கு
மலையிலுள பெருவளனு மன்னுதலா ளகையினு மதிகங் காட்டும்
விலையின்வரும் பகன்றநவ மணிவெயிலா லிரவகற்றி விளங்கும் வீதி;

* உஎ. தாஙகள்-குறக்கல்.

வேறு.

தனவசியர் வீதிகளிற் சந்தனங்கா ழகிற்குறடோ
டினபலவாங் குறிஞ்சிவள மிக்குதிர்க்கும் வெண்டரளஞ்
செநெறருமுத் தேமுதலா மருதவளந் தெண்கடலுற்
பனபவள முதலான பலவளனு நெருங்கினவால். (கஉ)

அரசர்வீதி.

காவலர்க டிறைபளக்குங் கனகக்குப் பைகளொருபா
லாவலுட னுறினிலொன் றளக்குஞ்சா லிகளொருபாற்
றேவருல கமுமருளச் செம்பொன்னு நவமணியுந்
தாவுபரி மானிரதந் தந்திநிரை களுமொருபால். (கங)

வேறு.

கொடிஞ்சிமான் றேர்நிரைவெண் கோட்டானைத் திரள்கள்குரு கதத்தின் கூட்டங், கடுஞ்சினத்த பதாதிகளின் பெருக்கமத்ர சாலைநிரை கணிகை மாதர், நடஞ்செயுஞ்சித் திரகூட மாடரங்கு மணி மேடை நலங்கொ டெற்றி, யடங்கிநெருங் கவினயன மாயிரத்தோ ணகர்நாணு மரசர்வீதி. (கச)

வேறு. வேதியர்வீதி.

வேதியர்வீ திகடோறும் விதிப்படி செய் வேள்விகளி
னுதிமறை நான்கொலியு மாகுதிசெய் பேரொலியு
நீதிநூல் களினொலியு நித்தியநை மித்தியங்க
ளோதுசிவா கமவொலியு மோதவொலி யடக்கியவால்.

வேறு.

இருக்கினொலி யொருபுறமா மெசுர்வேத மொருபுறமா மிறைவற் கின்பம், பெருக்கியசா மத்தினொலி யொருபுறமா மதர்வணமும் பேசு மோர்பாற், சுருக்கினொடு சுருவத்தான் முத்தீயின் வினைமுடிக் குந் தூய்மை யோர்பால், மருக்கொள்கம லாசனத்தா னுலகமென விளங்கியது மறையோர் வீதி. (கரு)

வேறு.

சுருதி மிருதி யிதிகாசந் நூலங்கு புராண மீமாஞ்சை
கருது தருக்கம் வியாகரணங் கரையில் வேதாந் தம்பாட்டம்
பெரிய பாதஞ் சலமுதலாப் பேசு நூலின் வகைபலவுந்
தெரிய வல்ல போறிஞர் சிறந்த கூட்டந் தெருத்தோறும். (௩௭)

திருவெண் ணீறு மைந்தெழுத்துஞ் சீராரு ருத்தி ராக்கமுமே
கருவண் ணூறு முத்திவழி காட்டு மருந்தென் றுளத்தெண்ணிப்
பெருவெண் ணுருவே சிவலிங்கப் பெருமா னென்று பிறழாது
மருவெண் மலரா லருச்சிப்போர் மடங்கள் பலவு மலிந்தனவால். ()

இடைபிங் கலையின் வரும்வளியை யிரித்து நடுநா டியினிறுத்தி,
மடைவாய்ப் பகமொப் பாக்குளிர்வெண் மதிமண் டலத்தின் வழியமு
தைத், திடமா வுண்டு சிவயோகஞ் சேர்ந்தா னந்தந் திளைப்போர்கண்,
மடமோ வனந்த மாங் குறைவோர் மகிமை யெவர்க்கு மதிப்பரிதே()

வேறு.

சகலகலை ஞானமெலாங் கழன்று மேலாந் தத்துவமாய்த் தற்ப ரமாய்ச் சான்றுதானு, யகளவடி வாய்ச்சச்சி தானந் தம்மா யத்துவி த சுத்தநிரா லம்பமாகி, யிகபரமுங் கான்றிட்ட வுணவென்றெண்ணி யானெனதென் றற்றவிடத் திருக்குமேலோர், செகமதனில் வாழ்ப வர்போ லிருப்பார் வாழுந் திருமடங்கள் பற்பலவாத் திகழ்ந்தவங் கண். (௪0)

வேறு.

விண்ணுலகோ ராடுமலர்ப் புண்டரிகத் தடக்கரையில் விளங்கு மன்றே, யுண்ணிலவு சோதிவிருக் கத்தினின்று மெழுஞ்சுடரை யொ த்தே யன்பர், கண்ணிலவு கோளேசர் பொய்யாமொ ழீசரெனக் கரு த்துட் காண; மண்ணுலகின் மரகதப்பூங் கொம்பினொடு வீற்றிருந்து மகிழ்பூங்கோயில். (௪௧)

தேனுட்டுத் தவளோபடாச் சுனையென்னுஞ் சிவகங்கைத் திருத் தக் கூவக், கானுட்டு மாமலகத் தேங்கமழ்பூந் தருநிழற்கட் கவினு மன்றே, நாஞட்டு நாதனெனுஞ் சிவதருமே சன்பலவா நாமங்காட்டி, வானுட்டிற் சிவகாம சுந்தரிப்பெண் ணுடன்கூடி வாழுங் கோயில். ()

மாவுடையோன் மலர்க்கையொன்றின் வைத்திருந்த சங்கதீர்த் தத்தின் மாடாங், கோவுடைய பனசவிருக் கத்தினிலக் கினிக்கொழு ந்தாய்க் கோடி பானுத், தேவுடைய சோதிதிருக் கசோளேச னெனவொருபேர் சிறப்பக் கன்னி, யாவுடைய நாயகிப்பெ ணுடன்கூடி மகிழ்ந்துவிளை யாடுங் கோயில். (௪௩)

இம்மூன்று திருக்கோயில் களினுமே மிசைநரம்பி னெழாற்ப ண் ணார்ப்பு, மம்மூன்று நாயன்மார் தமிழ்வேத நான்குமறை யங்கத் தார்ப்பு, மும்மூன்று காலத்தை யிரட்டித்த காலமெலா மொலித்த லாலே, கம்மூன்றி மடுக்குமெழு கடலுமொருங் கார்க்குமொலி கடுக் கு மாலோ. (௪௪)

வேறு.

அன்ன கன்னிவெற் பமருமும் மூர்த்திகட் காட்டு
மன்னு பாறயிர் நெய்மதுக் கன்னனீர் மடுத்த
வின்ன வேகட லாறெனு முலகர தனப்பூண்
பன்னு சித்திர வத்திரங் களையெவர் பகர்வார். (௪௫)

ஐயனங்கணு ளூட்டுமும் மூர்த்திகட் கடைக்குந்
துய்ய வோதன வருக்கநற் சிற்றுண்டிச் சுவைகண்
டுய்ய வாரமு துண்பவ ருவக்குமூ ணளிக்குஞ்
செய்ய தேனுவும் வேட்டிறும் பூதிறுற் சிறக்கும். (௪௬)

இண்டை வார்சடை யெம்பிரான் கன்னிமால் வரையிற்
றொண்டி னீடிய வைவகைச் சைவருந் துவன்றி
யண்டு தங்களான் மார்த்தபூ சனைத்தலை யதிர்க்குங்
கண்டை பேரொதையுட் புறக்கடலொலி யினுங் கலிக்கும். (௪௭)

வேறு.

காலங்க டொறுமோமங் காலங்க டொழுந்தபன கனககும்பங், காலங்க டொறும்பலிக ளீரெட்டு முகமனொடு கதித்து மேவுங், காலங்க டொறுநித்த விழாவினொடு வாரவிழாக் கவினவோங்குங், காலங்க டொறும்பதினெண் வாத்தியமு மிடையின்றிக் கறங்கு மாங்கண்

மாதவிழா வாட்டைவிழா நித்தியமை மித்தியத்தின் வழுவாங் குற்றத், தீதுதவிர்க் கின்றசரு வப்பிரா யச்சித்தந் திருத்தேர் வாக, ஞதியா மகுடாதி யாபரணஞ் செம்பொற்றா சாதி யாவு, நீதியாய்ப் பொலிவெய்தித் தொன்றுதொடுத் தெஞ்ஞான்று நிலவு மாதோ(சகூ)

வேறு.

மன்னுமெழிற் கைலைவரை மீதினின்று மாவீர வாகுமுதல் வானோர் சேனை, துன்னிவரச் சூரனுயிர் படுத்த வைவேற் றேன்றனு மை குழலில்வண்டாய்த் துவன்றியீச னன்னவளுக் குரைத்தமனு வுணர்ந்த தோடக் கன்னிமகார் பிணிக்குமருந் தருந்து மாபோற், கன்னிவரைப் பரசிவனைப் பரவி யாங்கட் கன்னியர்க ளிருவரொடு ங் கவினுமன்றே. (ருய)

வேறு.

ஈதன்றி யொருகோட்டன் றிருக்கோயில் களும்பலவா மிலை வேற் கந்தர், நீதங்கொ டிருக்கோயில் களும்பலவாஞ் சாத்தனார் நெடுமா லோடு, மாதங்கி சாமுண்டி மாதரெழு வர்கள்வடுகர் மருவுங் கோயி, லோதுங்கா லனந்தமுள வணங்கினோ ரபீட்டமெலா மொருங்கு வாய்ப்பர். (ருக)

மடங்களெலா மனதான மனைகளெலாஞ் சொனதானம் வூாவி கண்ட, விடங்களெலா நீர்ப்பந்த ரெங்குஞ்சித் திரத்தெற்றி யிமையோ ரூர்க்கெண், மடங்கதிக மெனச்செறியும் வளம்பலகண் டதிசயித்தவ் வானு ளோர்க, ளடங்கலுங்கண் ணிமையார்க ளிதன்சீர்மை தரிசிக்கு மருத்தி யாலே- (ருஉ)

பலவுருவ மாமிரண்டு முனிவருறை தருமேன்மை படைத்த மூதூர், நிலவுருவ மானமுக முடையகன்னி மாரெழுவர் நிற்கு மூதூர், வலமுடைய சூரடர்த்தோன் வந்துவழி படுமூதூர் வடுகே சர்க்குத், தலமளித்தான் றலையழித்த பழிதொலைத்த திருநகரந் தானு மாதோ. (ருஙு)

வேறு.

பழைய மும்மல வெப்பமேற் கொண்டபல் லுயிர்க
டழைய வேயருண் மழைபெய்து தாணிழல் கொடுக்குங்

குழைய வார்செவிக் கூத்தர்க்குத் தன்னிழல் கொடுக்கு
மழைகொ ணொல்லியின் மகிமையை யாதுமனம் வகுப்போம். (ருச)

வேறு.

அந்தணர் குடியு மரசர்தங் குடியு மறம்புரி வணிகர்தங் குடியு,
முந்திய ருழுங்கோக் குடிகளு மன்றி மூவறு குடிகளு மகிழ்கூர்ந்,
திந்திர னகரு மளகைமா நகரு மெகினமூர் பவனெழி னகருஞ், சந்
தியா வந்தத் தவத்தின்மே வியபோற் றழைத்தன யாவரும் வியப்ப.

வேறு.

அகிலமெலா மேடாக வாடகப்பொன் மேருவெழுத் தாணியாக
ச்,சகலநதி பதியேமைக் குழம்பாகப் புவனமெலாந் தனிப்ப டாமாப்,
பகர்தருக்கள் வரிகோலாச் செய்துமா லயன்றவத்தின் பான்மை
வாய்த்தும், தொகைவரைத லரிதென்றூற் கன்னிநகர்ப் பெருமையெ
ம்மாற் சொல்லற் பாற்றே. (ருசு)

வேறு.

அகரமெழுத் தினுளதிக மாழியினுட் பாலாழி
சிகரமஞ்சக் கரத்ததிகஞ் சிகரியிற்செம் பொற்கிரியே
புகரின்மறை யினிற்சாமம் புத்தேளிர் களிற்சிவன்போ
னகரமதிற் றிருக்கோளக் குடியாமிந் நகரதிகம். (ருஎ)

திருநகரச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம், ளய.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

முன்னொர் காலையிற் சத்திய வுலகத்தின் முனிவோ
ரன்ன வூர்தியோன் றனையடைந் தருந்தவம் புரிவா
னின்ன தாலமீ தொரு நில மியம்புக வென்னப்
பன்ன வோங்குமேம் பாட்டது நைமிசப் பழுவம். (க)

மங்கி டாதவெண் பொடிவிழி மணிமதி மான்வெஞ்
சிங்கி யாடர வம்புலி யம்புலி தெளிநீர்

தங்கி மாதங்க மும்பெறீஇச் சிவமெனுந் தகைத்தா
லங்கி மூன்றுமாங் காங்கொளிர் நைமிசா ரணியம். (௨)

வார ணங்கள்கோட் டாம்பலும் வாவியி னொலிப்பத்
தோர ணங்கள்கா லசைவினுற் றனித்தனி தெரிப்பக்
கார ணங்கண்மூன் றையுமுணர்ந் தோர்குழாங் கழறு
மார ணங்கண்மிக் கார்ப்பது நைமிசா ரணியம். (௩)

காம மாதிமுக் குற்றமுங் களைந்துகண் ணுதலோ
ஞம மாகுமைந் தெழுத்தையு நவின்றுநா ளுன
வோம மானதே பலந்தரு மென்றுநா லுரைக்குஞ்
சாம கானர்கள் சார்வது நைமிசா ரணியம். (௪)

அச்சி றப்பினை யுடையதை மிசவனத் தான்றோ
ரிசீசை யாகவெட் டாண்டினி லியற்றுமோ ரியாக
நிச்ச யித்ததற் காவன யாவையு நிரப்ப
முச்ச கத்துள முனிவரு மாங்கண்முன் னினரால். (௫)

வந்தி மாமுனி வரர்களை யிருந்தமா தவர்கள்
சிந்தை யார்வமோ டெழுந்தெதிர் சென்றுதாழ்ந் தவர்கள்
அந்தண் மாமலர்ச் சேவடி விளக்கியாங் கவரைச்
சந்த வாசனத் திருத்தியா சமனமுந் தந்தார். (௬)

ஆய காலையி லந்தணர் குழாம்புடை யணைய
மாய னாகிய வியாசன்மா ணாக்கனு மகிமை
மேய சூதமா விருடிவந் ததுகண்டு விரைந்து
தூய மாதவ ரனைவரு மெதிர்கொடு தோன்றி. (௭)

வேறு.

அம்புவியில் வீழ்ந்திறைஞ்சி யடியேங்கள் செய்தவமே யமல மான, சம்புவின்கா தைகணிறைந்த சாகரமே சூகரத்தின் றந்தம் பூண்ட, வும்பர்பிரான் றிருப்பிடமே சிவனடியர் சிகாமணியே யுணர் வின் வாழ்வே, யிம்பரிலெந் தவப்பயனே யிருகவென வாசனத்தி னிருத்திப் பின்னர். (௮)

அகமகிழ்ந்து பாத்தியவர் சமனமருக் கியமுதலா வன்பி னாற்றி முகமனுரை யாமமுதஞ் செவிநிரப்பிக் கரஞ்சிரமேன் முகிழ்த்து மேலாஞ், சுகமொனுஞ்சி வானந்தாத் துவிதபரி பூரணவான் சுதைய தாமெய்ப், பகவனது சரித்திரமாங் கோளபுர மான்மியத்தைப் பகர் வா யென்றார். (௯)

உளங்கனிந்திவ் வாறுமுனி வரரனைவோ ருங்கேட்ப வுவகை பொங்கி, யளந்திமையோர் கருமறியாக் கோளபுர மான்மியத்தை யறைமி னென்னும், வளந்தருஞ்சொல் லமுதினைத்தன் செவியின் மடுத் தானந்த மகிழ்ச்சி கூர்ந்தோன், குளந்தருஞ்செங் கனல்விழியா ர் கோளபுர மகிமையினைக் கூற லுற்றார். (௧௦)

நங்குரவன் கூடலருந்து கும்பமுனி வரன்வசிட்ட ஞர தாதி, புங்கமுனி வரர்யாரு முன்பொருகாற் றிருக்கயிலைப் பொருப்பிற் சென்று, கங்கையணி சடிலர்திருத் தாளிறைஞ்சி யடியேங்கள் கரு த்தி னுற்ற, சங்கையினைத் தெருட்டவென நந்தியைப் பார்த்தவர் தெளியச் சாற்று மென்றார். (௧௧)

அன்னவுரை சிரமேற்கொண் டருணிறைநந் தியங்கடவு ளின்பு கூர்ந்து, முன்னமெங்க ளுளத்தையந் தெளித்தரக சியப்பொருளாய் முளைத்த தானஞ், சொன்னவரை நிகர்கொடுங்குன் றத்திதுக்கு மூல மதாய்த் தோற்று மன்ன, கன்னிவரை யதன் சரிதை கேண்மினென னச் சூதமுனி கழற லுற்றான். (௧௨)

நைமிசாரணியச் சருக்க முற்றிற்று.
ஆகவிருத்தம் ௧௨௨,

திருக்கைலாயச் சிறப்புச்சருக்கம்.

சீவர் நாயக னாகிய திசைமுகச் செல்வன்
மாவி னாயகன் வெண்ணிற மாவினா யகனா
மூவர் நாயக னாமுப் பத்துமுக் கோடி
தேவர் நாயக னிருப்பது திருக்கயிலாயம். (௧)

அருட்ட தும்பிய வானவ ரசுரரோ டணையா
வுருட்டு மந்தரத் தராப்பிணித் தீர்த்துமுன் னுழக்கிச்
சுருட்டு வார்திரைப் பாற்கடல் கடைந்தநாட் சுதையைத்
திரட்டி வைத்தது போன்றது கயிலையஞ் சிலம்பு. (௨)

விடையு யர்த்தலா னறுங்கொன்றை மேவலால் விண்ணிற்
படரும வெண்மதி கங்கையுந் தவழ்தலாற் பசும்பொற்
கொடிம ருங்குற வரவங்கள் செறிதலாற் கோலத்
தடநெ டுங்கிரி பரசிவக் கடவுளைத் தகையும். (௩)

கொண்டன் மேற்படிந் திடுதலா னான்முகன் கூடிப்
புண்ட ரீகமேற் காட்டலாற் றிருப்பொருந் துதலா
லண்ட கோளமேற் சேர்தலா லடியகன் றிடலாற்
றண்டு ழாய்முடிப் பகவனை நிகர்க்குமச் சயிலம். (௪)

வேறு.

கானெலாங் குழலாய்க் கதிர்மதி முகமாய்க் கமுகெலாங் கண்டமாய்க் கொம்பிற், றேனெலா மொழியாய்க் கற்பெலா நகையாய்ச் செவ்விய காந்தளங் கரமாய்; மானெலாங் கண்ணாய்க் கொடியெலா மிடையாய் மாந்தளி ரெலாமல ரடியா, யூனெலாந் தாங்கு முடலுயிர்க்குயிரா மொருத்தியைப் போன்றதவ் வோங்கல் (௫)

வேறு.

வெண்க ரிக்குழாங் கரியசிந் துரக்குழாம் வேங்கை
செங்கை தூங்குமா ளிக்குழா மெண்குமான் சேதா
வங்க மேவிய புலவர்க ளருந்தவம் புரிந்து
திங்கள் வார்சடை யரனுரு வெய்துவான் றிரிவார். (௬)

தேவர் கின்னரர் சித்தர்விச் சாதரர் திசையின்
மேவு பாலகர் விரிஞ்சன்மான் முனிவரர் கருடர்
பாவு காந்தரு வப்படி வத்தர்கிம் புருட
ரோவி லாதரன் றரிசனஞ் செய்தவ ணுறைவார். (௭)

சுத்த மத்தள முதலிய தோற்கரு விகளுந்
கத்து காகள முதலிய துளைக்கரு விகளுஞ்

சத்த தாளமும் வீணையின் கானமுந் தந்தி
யொத்த ரம்பையர் பாடலு மொருபுடை யொலிக்கும். (அ)

வேத வோசையு மாகம வோசையு மிருதிப்
பேத வோசையும் புராணத்தி னோசையுஞ் பெருஞ்சங்
கீத்வோசையு மரம்பையர் நடித்திடக் கிளரும்
பாத வோசையும் பரிபுர வொலியுமோர் பாங்காம். (கூ)

வேறு.

சடைகொண் டவர்சிலர் சிகைகொண் டவர்சிலர் சகலாங் கமுமயிர் களையாத, நடைகொண் டவர்சிலர்முடிகொண் டவர்சிலர் நரைமுண் டிதர்சிலர் செங்காவி, யுடைகொண் டவர்சிலர் குடைகொண் டவர்சில ரொருதண் டினர்சில ரொருபோதே, மடைகொண் டவர்சில ரடைகொண் டவர்சிலர் மடைவிண் டவர்சிலர் முனிவோர்கள். (ய)

கனியுண் பவர்சிபலர் சருகுண் பவர்சிலர் கன்னற் றடியொடு காய்கந்த, நனியுண் பவர்சிலர் நறையுண்பவர்சிலர் நாரங் கொள்பவர் சிற்சில்லோர் பனியுண் பவர்சிலர் காலுண் பவர்சிலர் பைம்புற் களை நுகர் பவர்சில்லோர், முனிவொன் றிலர்சிலர் முனியுண் பவர்சிலர் மொழிகின் றிலர்சிலர் முனிவோர்கள். (கக)

வேறு

மலையின் மீதி லிருப்பவர் சிற்சிலர் மலைமு ழைஞ்சி லிருப்பவர் சிற்சிலர், கலைபி லாம லிருப்பவர் சிற்சிலர் கனல்க ளைந்தி லிருப்பவர் சிற்சில, ரலைபு னற்கு ளிருப்பவர் சிற்சில ராத வத்தி னிருப்பவர் சிற்சிலர், தலைநி லத்தி னிறுத்திமெ டுத்திடு சரண்ம லர்த்து தவத்தினர் சிற்சிலர். (கஉ)

வேறு

ஆல முண்டவர் கோயிலை யலகிட்டு மெழுகிக்
கால் மூன்றினுந் திருவிளக் கேற்றிப்பூங் காச்சென்
றேனு நால்வகை மலரினு லலங்கல்க ளியற்றிப்
பால லோசனற் பணிந்தவ ணிருப்பவர் பல்லோர். (கங)

சந்த மாமலர் புகையொளி மஞ்சனஞ் சருக்கொண்
டெந்தை யார்தமக் கினியவா முகமனீ ரெட்டுஞ்
சிந்தை யன்பொடு செய்தனற் கிரியையுந் திருத்திப்
பந்த நீக்கியப் பரனரு ளிருப்பவர் பல்லோர். (கச)

துட்ட வைம்புலக் குறும்படக் கிச்சுடர் மூன்றை
யொட்டி மாறிடத் தொளியுங்கண் டமுதமுண் டுணர்வா
யெட்ட தாகிய வங்கயோ கத்தினை யியற்றி
யட்ட மூர்த்தியார் வடிவம்பெற் றிருப்பவ ரநேகர் (கரு)

நான்கு பாதமு நவிற்றுநா லேழுதந் திரத்தி
னோங்கு ஞானபா தத்தின்முப் பொருளையு முணர்ந்து
தேங்க ரும்பெனத் தித்திக்குந் திருவருண் மூழ்கித்
தாங்கள் வேறற நிற்பவ ரெண்ணிலா தவரே. (கசு)

திருக்கைலாயச் சிறப்புச் சருக்க முற்றிற்று
ஆகவிருத்தம் கஙஅ.

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம்.

ஆய வெள்ளியங் கிரியினி லாயிரங் காலின்
மேய மண்டபங் கோடிசூ ரியரென விளங்குந்
தூய மாதவ ரதினிறைந் திருப்பது சோமன்
காயும் வெங்கதி ரிடத்தொடுங் குஞ்செயல் காட்டும். (க)

அத்தி ருப்பெரு மண்டபத் தெதிரோர்பா லாழி
யொத்தி ருப்பதா யொருசிவ தீர்த்தமுண் டதன்பான்
முத்தி ஞலியல் படிகளி லனந்தமா முனிவர்
சித்தர் மாதவர் யோகுசெய் திருப்பரெண் டிசையும், (உ)

அந்த வாவியி னகலமு நீட்சியு மைம்பான்
றந்த வாயிரம் யோசனை சலிலமா ரமுதங்
கந்த மேவுநீ லோற்பலங் கமலமங் குமுத
மெந்த வேலையு மலர்ந்தறு பதங்குடி யிருக்கும். (ந)

சுற்று நான்கினு மைந்தருக் குலமெலாஞ் சுலவும்
பொற்ற வஞ்சிறை யன்னங்க ளெங்கணும் பொலியு
மெற்ற தும்பிய சங்கமுந் துயிர்த்திளைப் பாறுங்
கற்றை யஞ்சடைச் சிவபிரான் றளியவண் கவினும். (௪)

அன்ன வாவியங் கரையினி லத்திரி வசிட்டன்
பின்னு செஞ்சடைச் சவுனகன் பிருங்கிமா விருடி
பன்ன கத்திரு முனிவரன் வியாக்கிர பாதன்
முன்ன ராகிய சனகனே முதலிய நால்வர். (௫)

விச்சு வாமித்தி ரன்சுகன் வியாசன்வான் மீக
னச்ச தானந்தன் காசிப னாரதன் சூத
னிச்ச மார்க்கண்டன் பராசரன் கோதம னிமல
னச்ச தாவறி யங்கிரா வுபமன்யனு னோன். (௬)

சம்பு பத்தன்க கோளகன் கற்கன்சா பாலி
யம்பு லத்திய னுக்கிர வீரிய னுபத்
தம்பன் காத்தியா யனன்போதா யனன்சிலா தரனக்
கும்ப யோனிமாண் டவியனுமுற் கலன்குலப் பிருகு. (௭)

வாம தேவன்றார் வாசனே முதலிய மாண்பார்
நாம தேயமா தவர்களு மவர்கண்மா ணுக்க
ராமு னிச்சர ரனைவரு மன்புட னணைந்தாங்
கோமெ னும்பொரு ளுறைதிருக் கயிலையை யுற்றே. (அ)

வேறு.

சங்கரம காதேவ சாம்பசிவ நீலகண்ட தத்வாதீத
பொங்கரவ பூடண புராந்தக சுராத்கிரேச பூத நாத
கங்கரக்ரு பாகரத்ரி யம்பகநி ராதார கைலை வாச
துங்கமணி மகுடகுண் பணகங்க ணவெனத்தோத் திரங்கள் செய்து.

வேறு.

எய்து மாதவ ரனைவருஞ் சங்கற்ப மியம்பிக்
கொய்த பைங்குசைப் பவித்திர மணிவிரற் கூட்டி

மைய கண்டனை மனத்திடை நாட்டிநீ ராடிச்
செய்ய வேண்டிய கடனெலாந் திருந்துற வியற்றி. (௰)

அன்பு மீக்கொளத் தரையில்வீழ்ந் தடிக்கடி பணிந்துள்
ளென்பு நெக்கிட வாநந்த பாட்பங்க ளிறைத்து
முன்பு வாயிலி னின்றநந் தீசனை முடிதாழ்ந்
தின்ப மேவியாங் கவன்றரு மருள்விடை யேற்றே. (௰க)

ஆர ணங்களு ளின்னமுந் தேடியு மறியாப்
பூர ணன்றனைத் தரிசிக்கும் பொருட்டுள்ளே புகுங்கா
லார ணன்மன்ற நான்முக னவையினுற் கோட்டு
வார ணன்முதற் றேவர்கள் புடைநின்று வாழ்த்த. (௰உ)

ஆட கேசர்கா லாக்கினி யுருத்திரர் கூர்மங்
கூடு மண்டத்தர் பத்திரர் பன்னொரு கோடி
சேடு கொண்டருத் திரர்சத வுருத்திரர் திசைமே
லோடு கின்றவர் பூதநா யகர்கண நாதர். (௰ங)

வசுக்கள் பன்னிரண் டருக்கர்வெண் டிங்களேழ் மடவார்
பசுக்க ளுகராம் பணுமணி மகுடர்கள் பரந்து
சுசிக்கொ ளட்டமூர்த் திகள்திசை யெங்கணுந் துன்னிப்
பசிக்கூ லந்தவ ரமுதநேர் கண்டெனப் பரவ. (௰ச)

பரவு வார்களிற் சிலர்க்கருள் வாக்கினாற் பகர்ந்தா
னருள்வி ழிக்கடை வழங்கினன் சிலருக்கா னனத்தின்
விரவு மூரலால் விரித்தனன் சிலர்க்குக்கம் விதிர்த்தான்
கரத லத்தமைத் தருளினன் சிலர்க்கந்தக் காலை. (௰ரு)

வேறு.

எண்ணிறந்த பரிதிகள்பொன் மலைமீதிற் றோன்றுதல்போ லில
ங்கு மேனிக், கண்ணிறைந்த கவினொழுகக் கண்மூன்றுங் கறைக்கள
முங் கரங்க ளுன்கும், பண்ணிறைந்த மொழியுமையோர் பாற்பொரு
ந்தப் பாலிருபா லுமோங்க, விண்ணிறைந்த கங்கைமுடி விமலனார்
திருக்காட்சி விளங்கக் கண்டார். (௰சு)

முன்புவந்து பணிந்தபெருந் தேவரெல்லா மவரவர்கண் முறையிற் போதப், பின்புவந்த மாதவர்க ளனைவோரும் பணிந்தெழுந்து பிறங்கு மார்பி, னன்புகொண்டா யெருக்கணிந்தா யாமையோட் டினையணிந்தா யிதுபோன் றியாஞ்சொ, லன்புதுன்றுச் சொற்றுதியுங் கேட்டருள வேண்டுமென வறைவா ரானார். (௰௭)

வேறு.

திங்களஞ் சடையாய் போற்றி செங்கண்மால் விடையாய் போற்றி
சங்கவெண் குழையாய் போற்றி தழன்மழு வுழையாய் போற்றி
மங்கள வுருவா போற்றி வானவர்க் கொருவா போற்றி
கங்கைசேர் தலையாய் போற்றி கயிலைமா மலையாய் போற்றி. (௰௮)

வந்தனக் குரியாய்போற்றி மாலயற் கரியாய்போற்றி
யந்தனைத் தரித்தாய் போற்றி யநங்கனை யெரித்தாய் போற்றி
நிந்தனை யிலாதாய் போற்றி நினைகிலார்க் கலாதாய் போற்றி
கந்தனைப் பயந்தாய் போற்றி கைலையை நயந்தாய் போற்றி. (௰௯)

சோமனை முடித்தாய் போற்றி சுருதியைப் படித்தாய் போற்றி
பூமன்கம் மறுத்தாய் போற்றி புரமுகக் கறுத்தாய் போற்றி
மாமன வம்பாய் போற்றி வராகவெண் கொம்பாய் போற்றி
காமனைப் பொடித்தாய் போற்றி கைலையி னடித்தாய் போற்றி. (௨௰)

வன்னியை முடித்தாய் போற்றி மணிமன்று ணடித்தாய் போற்றி
சென்னியா றேற்றாய் போற்றி சிதடர்பாற் றேற்றாய் போற்றி
சொன்னவில் லெடுத்தாய் போற்றி தோன்மடி யுடுத்தாய் போற்றி
கன்னியோர் பாகா போற்றி கைலைவா ழேகா போற்றி. (௨௧)

வேலனைப் பயந்தாய் போற்றி விமலையோ டியைந்தாய் போற்றி
பாலனை யாண்டாய் போற்றி பணியணி பூண்டாய் போற்றி
யாலனை யூர்ந்தாய் போற்றி யாரணந் தேர்ந்தாய் போற்றி
காலனைத் தொலைத்தாய் போற்றி கைலையி னிலைத்தாய் போற்றி. ()

நஞ்சணி கண்டா போற்றி நகைமதித் துண்டா போற்றி
யஞ்செனு முகத்தாய் போற்றி யமரர்செய் மகத்தாய் போற்றி

விஞ்சைமந் திரத்தாய் போற்றி விளங்குதந் திரத்தாய் போற்றி
கஞ்சன்மால் விருப்பா போற்றி கைலையம் பொருப்பா போற்றி(உரு)

வேறு.

அந்தர சபையி னடித்தாய் சரணம் மரனொரு மூன்று பொடித்
தாய் சரணம், சந்தத மன்பரை யாள்வாய் சரணந் தற்பரை யுமை
யொடு வாழ்வாய் சரணம், மந்திர ரூபா சரணஞ் சரண மன்மத கோ
பா சரணஞ் சரணங், கந்தர நீலா சரணஞ் சரணங் கயிலா யபதே
சரணஞ் சரணம். (உச)

அம்புலி யுரியாய் சரணஞ் சரண மாடர வணியாய் சரணஞ் சரண
மும்பர்க ளுதா சரணஞ் சரண மொளிர்தரு பாதா சரணஞ் சரணஞ்
சம்புந டேசா சரணஞ் சரணஞ் சங்கரி நேசா சரணஞ் சரணங்
கம்புனை சடிலா சரணஞ் சரணங் கயிலா யபதே சரணஞ் சரணம். ()

அருவே யுருவே சரணஞ் சரண மமலா விமலா சரணஞ் சரண,
மருவே மலரே சரணஞ் சரணம் வடவா லுடையாய் சரணஞ் சரண
ங், குருவே தருவே சரணஞ் சரணங் குளிர்வா னதியாய் சரணஞ்
சரணங், கருவேர் களைவாய் சரணஞ் சரணங் கயிலா யபதே சரண
ஞ் சரணம். (உசு)

மதிதா தகியாய் சரணஞ் சரணம் வரதா பயனே சரணஞ் சரணந்
துதிதாண் மலராய் சரணஞ் சரணஞ் சுரபூ சிதனே சரணஞ் சரணந்
ததிதா வெளிவா டியவா சரணஞ் சலிலச் சடிலா சரணஞ் சரணங்
கதிதா மதிதா சரணஞ் சரணங் கயிலா யபதே சரணஞ் சரணம். ()

ஆதிப் பொருளே சரணஞ் சரண மையா னனவா சரணஞ் சரணஞ்
சோதிக் கிரியே சரணஞ் சரணஞ் சுகரூ பகரா சரணஞ் சரணம்
வேதச் சிகையே சரணஞ் சரணம் விடமார் களனே சரணஞ் சரணங்
காதிற் குழையாய் சரணஞ் சரணங் கயிலா யபதே சரணஞ் சரணம்.

வேறு.

பொடியணி மார்பா சரணஞ் சரணம் பொன்மலை வில்லாய் சர
ணஞ் சரணந்; துடியுணி கையா சரணஞ் சரணஞ் சுந்தர மெய்யா
சரணஞ் சரணம், படிபுகழ் பவனே சரணஞ் சரணம் பத்தரு ளத்

தாய் சரணஞ் சரணங், கடிமக ழிதழித் தொடையாய் சரணங் கயி லா யபதே சரணஞ் சரணம். (உகூ)

வேறு.

அவரவர்க ளிவ்வாறு கவிமாலை தனித்தனியா யன்பிற் சாற்றத், தவளநகை யுமைகோமான் றிருவுளத்தின் மகிழ்கூர்ந்து தவத்தீர் நுங்கட், கெவளவெனி னுந்தோட மிலதாக புண்ணியங்க ளியாவுஞ் சேர்க, விவளவுசெய் யுளையுநிதந் தோத்திரிப்போர் சிந்தனைக ளியாவு முற்ற. (௩௦)

உங்களித யத்தினில்வேட் டனயாவுந் தருதுமவை யுணர்த்தி ரெ ன்னச், செங்குமுத வாயுமைகோன் றிருவுளம்பற் றியதுணர்ந்து தினைத்துண் டேனும், பங்கமிலாக் ககோளமுனி முதலாய பலமுனி வர் பாரின் வீழ்ந்து, சங்கரகங் காதரகிர் பாகரத யாநிதியே சாற்றக் கேண்மோ. (௩௧)

அடியேங்கள் சிற்றறிவாங் குறைதவிர்த்துப் பேரறிவா மதனை யுள்ள, படியேயெங் கட்குணரு மறிவதனை மலைமகடன் பாகா வே கா, கடியேறு பூங்கடுக்கை வேணியனே கடைக்கணிக்கக் கடவாயெ ன்னத், துடியேறு திருக்கரத்தி னந்தீசர் தமைப்பார்த்துச் சொல்லா நின்றான். (௩௨)

இம்முனிவர்க் கினிமேலெட் டெண்டெனினு மையமிலா தெமது ஞான, மெம்முனிவோர் களுமிவர்கட் கிணையில்லை யெனத்தெளிவா வியம்பு கென்ன, வம்மொழியைச் சிரமேற்கொண் டடியேனு முய்ந் தேனென் றடியிற் றாழ்ந்து, தம்பிருக்கை முனிவரொடுந் தற்பரனார் விடைபெற்றுச் சார்ந்தா ரன்றே. (௩௩)

ஆயிரத்தெட் டரணமெலாங் கடந்துமுதற் கடைவாயி லணுகி யாங்க, ளாயிரத்தெட் டுத்திருக்கான் மண்டபத்திற் சிவகணங்க ள நேகர் சூழ, வாயிரத்தெட் டாகியமந் திரசொரூ பனைமனத்து ளாக்கி யன்றாற், காயிரத்தெட் டென்னுமருச் சனைசெய்து முனிவரைப்பா ர்த் தறைவா னந்தி. (௩௪)

சென்மகோ டிகடோறுஞ் சிவதரும மனுவனுவாச் சேர்ந்து மேவு, கன்மபரி பாகமுறீஇப் பரகதிக்கு வழிகாட்டுங் கண்ணு கின்

றீர், அன்மயமா கியகண்டத் தண்ணறிரு வருட்குரிய ராணீ ரன்ன, தன்மையரா கியவுங்கட் கையமியா துளதாகிற் சாற்று கிற்பீர். (௩௫)

எனநந்தி கேசனருள் வாக்கினிற்றோற் றியவமுதி மியாரு முண்டா, னனபங்க யங்களெலா மாதவற்கண் டாலென்ன வலர்ச்சி மேவிப், பனகங்க டரித்தபரா பரனுருவே மெய்ஞ்ஞான பானு வேயிங், கனமெங்க ளையமெல்லாங் கழன்றனமென் றினையறவோர் கழறு நின்றார். (௩௬)

ஆதியிலிவ் வகிலமெலா மண்ணறிரு வுளத்தெண்ணி யாக்கு ஞான்று, சோதியா கியகைலை முதற்கண்ட தெனப்பெருநா லுணிந்து கூறு, நீதியா கியபுரா ணங்கள்பல பலவாக நிகழ்த்தா நிற்கும், யாதிதனி னிச்சயமென் றெண்ணுவோ மெனநந்தி யடிகள் கூறும்.

கற்பங்க ளெண்ணிலவாற் கைலையுமெண் ணிலவாமக் கருத்தை நாடிற், சற்பங்க டரித்தபிரா னீரொன்பான் புராணத்திற் சாற்று நின்ற, சொற்பங்க மாகாமற் சுருதிகளு மவ்வாறே சொல்லா நிற்கு, மற்பங்கி ளரசருறை யிடங்களெல்லா மவண்மனையென் றுனவா போல். (௩௮)

எம்மறிவு முங்களைப்போன் றிவ்வாறே யையமுற்ற திறைவ னோர்ந்து, செம்மையுறு தனதுதிரு வருளாருந் தினகரனுற் றிரட்சியான், மைம்மலியு மனவிருளை யகற்றிமுத்தி நிலைகாட்டு மார்க்கமாக, மெய்ம்மையா கியபரம ரகசியவந் தரங்கமொன் றுவிளம்பினனே.

முன்னொருகா லத்தில்வரு பொன்னிந்தித் தென்பான்மூ விருகாதத்தின், மன்னுகடம் பாடவிக்கீ சானதிக்கி னங்காத வழியிற் கானை, யென்னுமந்த நகர்வடக்கின் முக்காதங் கோகருணத் தினுக்கு மேற்காம், பன்னுமிரு காதத்திற் கோளேச மென்னவொரு பதியுண்டாமால். (௪௰)

அன்னதிருக் கோளேசம் பரமரக சியவந்த ரங்கத் தான,மென் னுமிந்தத் தலமகிமை யரியயனிந் திரன்முதலா மிமையோ ராலும் பன்னரிது கைலையெனும் பருப்பதத்துக் கிஃததிகம் பாரின் மீதி கன்னன்மொழி யுமைக்குமிது கழறிலமால் வாலையெனுங் கருத்தி னாலே. (௪௧)

வேறு.

நந்தலவுங் கடல்புடைசூழ் புவிபுரக்கு நராதிபர்க
ளந்தரங்க மாயோர்க்கு மமைச்சர்கட்கு மகத்துரிய
சொந்தமண வாட்டிகட்குந் தோற்றுமற் கருவூல
மந்தணமாய் வைப்பதுபோல் வைத்தனமத் தலமதனை. (சஉ)

பூமணம்போ னமைப்பிரியாப் பொன்னிமையப் பசுங்கொடிநங்
கோமணியா கியகுமரன் குறியதாட் பெரிய தொந்திச்
சாமியுருத் திரகணத்திற் றலைமைபெற்றோ ரிவர்களுக்கும்
யாமுரைத்தோ மிலைப்பரம ரகசியவத் தலத்தேற்றம். (சங)

ஆதிகயி லாயமென்று மநாதிசிதா காயமென்று
மோதுறுமத் தலப்பெருமை யொண்டிகிரி யானறியான்
வேதவியா சனுமறியான் விரிஞ்சன்முத லோரறியார்
சூதமுனி வனுமறியான் சுருதிகளு மறியாவே. (சச)

வேறு.

என்றென் னுள்ளத் திருக்குமை யத்தினை
யன்று கூறி யகற்றின னங்கவை
யின்று நுங்கட் கியம்புவ னியானென
நன்று கேட்கென நந்தி யருள்செய்வான் (சரு)

வேறு.

பிறப்பதாற் கதிகொடுக்குஞ் சிலதலங்கள் கண்டதனாற் பெட்பி னியும், இறப்பதாற் கதிகொடுக்குஞ் சிலதலங்க ணினைத்தலா லிசைக்கு முத்தி, துறப்பதாற் கதிகொடுக்குஞ் சிலதலங்கள் வசித்தவர்க் குத் துலங்கு முத்தி, குறிப்புடன்கூ றியவிவைக டருந்திருக்கோ ளேசமது கூறக் கேண்மின். (சசா)

வேறு.

ஈதலாற் றென்னவனுட் டினிற்றலம்பன் னுன்குளவாங்
கோதெலா மகற்றுவன குணமெலா மீகுவன
சூதமா முனிவேத வியாசனிவ ராற்றுறவோர்க்
கோதியன கேட்கவென விரித்தன்பி னுணர்த்துவனால். (சஎ)

வேறு.

கருவால சாவுமுயிர்க் கருள்பாண்டிக் கன்னிநுதற் றிலத மென்ன
மருவால வாலமுறுந் தளவுவிரி நறுமணம்வா னெங்கு மோங்குந்
தருவால வாயமருஞ் சங்கரனங் கயற்கண்ணி தலைவன் வாழுந்
திருவால வாயென்னும் பூவுலக சிவலோகந் திகழு மாதோ. (௪௯)

மாப்புடையார் பாப்புடையார் மணியுடையா ரெனுமாலு மறைநான் கோதுங், கோப்புடையா வெண்கமலக் கோதையுடை யாரணனுங் குலவைந் தாருத்,தோப்புடையான் முதலோருந் தொலைந்தாலுந் தமதிளமை தொலைவி லாத, மூப்புடையா ராப்புடையார் திருவாப்ப னூர்த்தலமு முன்புண் டாங்கே. (௪௬)

வேறு.

வரங்குன்றற் கரியவென மதித்திருந்த சூரபன்ம
னுரங்குன்றப் பொருமயிற்கை யொருமுருகன் முதற்றலமாய்ப்
புரங்குன்ற நகைத்தபரி பூரணனே திருவுருவாம்
பரங்குன்றத் திருத்தலமத் திருநாட்டின் பாலாமால். (௫0)

ஏவணலும் பாகணலு மெரியுருவ மானை நெற்றிக்
கோவணலு முருவேறுய்க் குணம்வேறு யிருந்து மொன்று
மாவணம்பற் பலவாயு மான்பாலொன் றுமாபோற்
பூவணன்வாழ் பூவணமப் பொன்னாட்டிற் பொருந்திற்றே. (௫௧)

காடகமா நாடகஞ்செய் கண்ணுதலார் கரத்தெடுத்த
வாடகமே ருச்சிலையி னமையிமைய மலைமகளாம்
பாடகமெல் லடியுமையாள் பாலருந்திப் பாடுதமி
ழேடகமாக் கொண்டதிரு வேடகமந் நாட்டினதே. (௫௨)

பருச்சுழியே யுந்தியல்குல் படவரவே யெனுமடவார்
மருச்சுழியுந் தருமுதலா வருத்தவெண்பா னுன்கிலக்கக்
கருச்சுழியும் வீழாது கரையேற்றுங் கப்பலெனுந்
திருச்சுழியற் றிருத்தலமத் தென்னாட்டிற் கணியாமால். (௫௩)

வேறு.

மரிச்சாலும் பிறந்தாலும் வாழ்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலு மானமெல்லா
முரிச்சாலு முடுத்தாலு முண்டாலு மொழிந்தாலு முலகத் தாசை

தரிச்சாலு மலைவனத்திற் சார்ந்தாலு முத்திதருந் தாம்பர பன்னித்
திருச்சாலி வாடீச வேணுவனத் திருத்தலமத் தென்றிக் காமால்.()

வேறு.

மருவிராய் நின்றதுழாய் மாலைமுடி மான்மணித
வுருவிரா யிருடிகட்கு மும்பர்கட்கு மிடர்புரியும்
பெருவிரா வணனைவதை பிழைகழியப் பூசனைசெய்
திருவிரா மீசமெனுந் திருத்தலந்தென் றிக்காமால். (௫௫)

வேறு.

சிற்றலத் திலையுதரத் தகிலாண்ட புவனமெலாஞ் செனிப்பிக் குஞ்சீ
ருற்றலத் தமுதுண்ணுங் குறும்பலா வீசரிடத் துமைதன் வாக்காற்
பெற்றலித் தலத்திருக்கப் பெறவேண்டு மெனத்தரணி பீட மான
குற்றலத் திரிகூடா சலமென்னுந் தென்கைலைக் குன்றங்காமால். ()

வேறு.

தேனப்பேர்த் தவளைபடாச் சிவகங்கைச் சிவதரும
தானப்பே ரூரினுக்குச் சண்டதிசைச் சமீபத்தின்
வானப்பே ருராரும் வந்துதினம் வணங்குதிருக்
கானப்பே ரூரென்னுங் காளைநக ரமுமவணே. (௫௭)

கனவாயின் மனைமக்கள் களத்திரஞ்சுற் றங்காணி
நினைவாயி லாததனை நித்தமெனத் தடுமாறி
மனவாயிற் காயமதில் வரும்பொல்லாங் கினைமாற்றும்
புனவாயிற் றிருத்தலமப் பொன்னாட்டிற் பொலிவுளதே. (௫௮)

வாடானை மறைநான்கும் வகுப்பானை வளர்ந்தபிறைக்
கோடானை வெளுத்தபின்றிக் கோட்டானைக் குணமிலர்பா
லோடானை மணிமன்று ளாடித்தானைப் பூசைபுரிந்
தாடானை முத்திபெற்ற வாடானை யும்மவணே. (௫௯)

வேறு.

மருப்புத்து ராடளிக்கு மதுவளிக்கு மிதழியங்கான் மதியந் தாங்கக்
கருப்புத்து ராந்தரங்க முத்திறைக்கு நத்திரைக்குங் கழனி சூழ
விருப்புத்து ராதழலு மனங்கதுவாப் பாசிவன்வீற் றிருக்குந்தெய்

வத், திருப்புத்தூ ராந்தலமுந் தென்பாண்டித் திருநாட்டிற் சிறப்புற் ரோங்கும். (௬௰)

கங்கைநா யகனிவனே கைலைநா யகனிவனே கனன்மா னேந்துஞ் செங்கைநா யகனிவனே தில்லைநா யகனிவனே திருமால் வேதன் றங்கணா யகனிவனே தற்பரையாய்ச் சிற்பரையாய்த் தனுவு மான மங்கைநா யகனிவனே யெனும்பரமன் கடோரவெற்பு மன்னு மாங் கண். (௬௧)

இத்தகைய பழமையதாந் திருத்தலம்பன் னான்குமுல கிரே ழாகச், சத்தகன்னி மலையேபொன் வரையாக நானுடே சாருந் தீ வா, நித்தியமா கியபூமி யந்தரஞ்சொற் கமுமாங்க ணிலவ லாலே யத்தனுறை பேரண்டத் தினுக்கொருசுக் குமவண்ட மாங்கோ ளேசம். (௬௨)

சகலபுவ னண்டமதிற் சூக்குமாண் டமதான தலமா மென்றே யகநெகிழன் புடன்கேட்கு முனிவரர்க்கு நந்தீச ரருள வாங்கே மிகமகிழ்க கோளமுனி யெழுந்திறைஞ்சித் துதித்தெங்கள் விமலா வன்ன, மகிமையுறுந் தலங்கோள புரமாமா றுரைக்கவென மகிழ்ந்து கூறும். (௬௩)

வரையிரண்டு சிறகுடைத்தாய்ப் பறந்தென்னப் பறந்துலகி மடி யச் செய்யுந், திரிபுரத்தை நகைத்தெரித்தற் காக்வும்விண் ணோர்கு ழுவைச் சிறைசெய் துட்டக், கரிய்வுடற் சூர்குலத்தை வேரோடு மறக்குகனுற் கடிதலுக்குஞ், சரியைதவ றிடுங்கொடிய செய்கையிரா வணன்சிரத்தைத் தடிதலுக்கும். (௬௪)

மறைநீதி வழியாயந் தரங்கயோ சனைமுடிப்பான் வைத்த தானங் கறைமேவு ளத்தினர்க்கு மந்தரங்கத் தானுமாங் கைலைத்தான மிறையோனை யிலனென்றுங் கன்மமே பலன்கொடுக்கு மென்று மெ ண்ண, நிறைதாரு காவனத்தார் விரதபங்கஞ் செய்துசென்று நிலவு ங்காலை (௬௫)

இலக்குமியோ ரிலக்கரொன்று கினரென்ன மோகினியா யிருக் கு மாலோன், றலப்பெருமை யாகியவர் தரங்கரக சியக்கயிலைத் தல

த்தி வியானு, நிலைக்கவொரு தளிக்கிடந்தா வெனத்திருமெய் யத்
தான நேர்மைத் தென்றியான், சொலப்பரமே சனுமஃதா குகவெ
னக்கோ ளேசரெனத் தோற்றிச்சென்றான். (௬௬)

அக்கோள்கேட் டகனலே கோளேசனெனத்திருமா லறைந்த நாம
மெக்காலு நின்றதந்தத் தலமகிமை யாவர்களு மியம்பொ ணாதான்
மைக்காள கண்டர்திரு வருளாலே யாந்தெரிந்த வாறு சொல்வே
முக்காலங் களுமுணரு மாதவத்தீர் கேண்மினென மொழிய லுற்றான்.

வேறு.

பரவைக ளேழும் போன்ற பத்திலே டெண் புராணங்
கரவில்பாற் கடலே போலுங் காந்தம்க் காந்தத் துள்ளே
திரமுறு சனற்கு மார சங்கிதை யமுதஞ் சேர்ந்து
விரவிய சுவையாங் கன்னி விலங்கலின் சரிதை மாதோ. (௬அ)

வேறு.

அறிவைந்துங் கவோளபுரத் தரன்சரிதை கேட்பதனிலழுத்திச்
சிந்தை, பிறிவின்றி மவுனமதாய்த் தீட்டியவோ வியமென்னும் பெற்
றி யாகி, மறியொன்று திருக்கரத்துச் சிவதருமே சுரன்வடிவை மன
த்து ளாக்கி, வெறியுண்ட சுரும்பெனக் களிகூர்ந்து கேண்மினென
விளம்பு கின்றான். (௬௯)

புராணவரலாற்றுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் ௨0எ.

தலவிசேடம்.

பூமியினிற் றேசமைம்பா றாரும்பாண் டியதேசம் புண்ய தேச
மாமதனிற் சிவதலம நேகமுள வாம்பதினான் கதிக மாகுந்
தோமில்பதி னான்கினுக்குட் டென்பிரான் மலையதுவே தோற்றமூல
மாமதனிற் கன்னிவரைச் சிவதரும புரமெவைக்கு மதிக மாமால். ()

எவ்வாறு மெனிற்பூமி யந்தரஞ்சொர்க் கமுமிதுபோ லிருக்கு மாங்கே, யவ்வாறு யினும்பரமு னந்தரங்கத் தானமென வறைதலா னுஞ், செவ்வானக் கடோரகிரி யெனுங்கயிலைக் கிதுமூலந் தெளிந்து கொண்மி,னிவ்வாறு கியமகிமை யுள்ளதல மூவுலகத் தினிலு மின்றே.

காசிதிருக் கேதாரங் கயிலைகா ளத்திதில்லை கமலை காஞ்சி
பேசருணை விருத்தகிரி சீகாழி மாயூரம் பெருவெண் ணவ
லாசிலிடை மருதாலங் காடுதிரு மதுரைமுத லான வெல்லா
மீசனொரு காரணத்தா லிருந்ததல மிஃதியல்பா யிருக்குந் தானம். ()

வேறு.

அப்பவனி யனல்காலம் பரமழியு மூழியினு
மிப்பெரிய தலமிருப்ப தெங்ஙனமென் றியம்புவிரேன்
முப்புரமு நீறுங்கான் மூவரெவ்வா றிருந்தனரோ
வப்படியித் திருத்தலமு மூழியினு யழியாதாம். (ச)

அத்தமுறு தத்துவங்க ளாறுறு மொடுங்கிடுநாட்
சுத்தமா யையினடங்கு மெனப்புகலுஞ் சுருதிகளுக்
கத்தமாய்க் கரதலவா மலகமெனக் காட்டுறுமா
லித்தலமற் றெத்தலமு மிறுதியிலீங் கொடுங்குமெனல். (ரு)

பூருவகா லந்தொடங்கிச் சிவதரும புரமென்றுஞ்,
சீரியதர கியபெருமைத் திருக்கோள புரமென்று
நாரியர்மற் றெழுவர்களாற் கன்னிமா நகரென்றும்
பாரினிலியா வருமுரைப்பர் பகரவினைப் பற்றறுமே. (சு)

வேறு.

அந்தரஞ் சுவர்க்கம் பூமி யாம்புவ னங்க ளீவு
கந்தர னொடுக்குங் காலைக் காரண வுருவ மீங்கு
மிந்தமா நகருட் டங்கு மென்பதற் குரிய சான்றிச்
சுந்தர நகர மன்னோ வப்பெயர் துலங்கு மின்றும். (எ)

வேறு.

ஓருருவு மிலாதாரை யிருமுனிவர் பலவுருவா யுகங்க ளொன்கும்,
பாருருவும் புனலுருவு மனலுருவுங் காலுருவும் பரந்த வானின்

சீருருவு மியமானன் றிருவுருவும் பரிதிமதி சேர்ந்த வெட்டுப்
பேருருவ மாய்நினைந்து பூசிப்ப தித்தலத்தின் பெருமை யன்றோ.

வேறு.

ஓரூரின் மூன்றுலகு நாளுடு முளவாகுஞ்
சீரூரெப் புவனத்துந் தெரிப்பரிதா லதற்கேற்பப்
பாரூரும் பதிகடொறு மொருவடிவாம் பராபரையு
நீரூருஞ் சடையாரு மூன்றுருவாய் நின்றனரால். (௯)

தொனித்தவளை படாச்சுனையுந் தொனித்தவளை படுஞ்சுனையுங்
கனித்தநெல்லி யடிமுளைத்த கரும்பனைய சிவக்குறியு
மனித்தர்கடே வுருவாகுங் கோளபுர மாநகருஞ்
செனித்திருந்துந் தெரியாரேற் சிதடரினுஞ் சிதடர்களே. (ய)

கலன்களுக்குண் மகுடமென நதிகளுக்குட் கங்கையெனக்
குலங்களுக்குட் பனவரென முனிவரர்க்குட் கும்பனெனப்
பலங்களுக்குண் முத்தியெனப் பசுவினுக்குட் டேனுவெனத்
தலங்களுக்குட் சிவதரும புரமதிகஞ் சாற்றிடினே. (௧௧)

வேறு.

கன்னிவரைச் சிவதரும புரத்திணையா மொருதலமுங் கனிந்த நெல்லி, தன்னிமூலிற் றவளைபடாச் சுனைக்கிணையாந் தீர்த்தமுமத் தருக்கீழ்ச் சோதி, துன்னுசிவ தருமேசற் கிணையாமோர் சிவக்குறி யுஞ் சுருட்டு முந்நீர், நன்னிலத்தும் பொன்னிலத்து மெந்நிலத்து மிலையுண்மை நவிற்றி னேமால். (௧௨)

வேறு.

அத்தலத்தின் முதறக்கன்மத் திரியுதவக் ககோளமுனி
சத்தமா தர்களரிய தமிழ்முனிவன் புலத்தியன்மா
லொத்தபதஞ் சலிவடுக னெருமுருகன் மறைக்கிழவ
னத்திமுக னதியர்க ளருந்தவஞ்செய் தமர்குவரால். (௧௩)

குயின்மலையு மியாழின்மொழிக் குறமான்குஞ் சரியோடு
பயின்மலையுங் குறுகநிமிர் பன்னிரண்டு திருப்புயத்தோன்

வெயின்மதிதீ விழியானை யிவண்பரவி வீற்றிருக்கு
*மயின்மலையு மிக்கன்னி மாநகர்க்குத் தெனுதாமால். (கச)

வேறு

முன்புகிரே தாயுகத்தி னுன்மறையுங் கீசகமா முளைத்து நிற்கும்
பின்புதிரே தாயுகத்தி னுலேழா கமங்களும்பிப் பிலமா நிற்கு
மென்பர்கள்மூன் ருமுகத்தி லீரொன்பான் புராணமுமீரம் பெண்ணே யாகு, மின்புறுநான் காமுகத்தி னாரணனு மலகமென விருக்கின்றனே. (கரு)

முனிவரெலாந் தருவாயுஞ் செடியாயுங் கொடியாயு முளைத்து நிற்பர், பனிவரைமேற் குன்றுகளாய்ப் பதினெண்சித் தாதிகளும் பரவி நிற்பர், கனிகாய்பூ விலைகவடாய்த் தருக்கடொறுங் கடவுளர்கள் கலந்து நிற்பர், புனிதவிரு டிகள்கருட கந்தருவர் பறவைகளாய்ப் பொருந்து வாரால். (கசு)

ஒருகடிகைப் போதீண்டு வதிந்தவர்கள் பொன்னுலகத் தும்பராவ; ரிருகடிகைப் போதினி லிருந்தவரிந் திராவ ரிரண்டின் மேலா, வருகடிகை வசித்தவர்கண் மலரோன்சத் தியவுலகில் வாழ்வர் நான்கு, தருகடிகை வசித்தோர்கள் சத்தியலோ கத்தரசாய்ச் சார்வரன்றே. (கஎ)

நாளொன்றத் தலத்திருக்கின் வைகுந்த மாநகர்க்கு நாத னுவர் வேளன்று படவிழித்தோன் கயிலையரத் தலத்திருநாண் மேவினோர்கள், கோளொன்று வகைமூன்று நாளிருக்கிற் சிவனுருவங் கொள்வர் திண்ணங், காளவிழி யெழுமாதர் தவஞ்செயிதில் நாளைந்து கழித்தார் முத்தர். (கஅ)

திருக்கோள் புரமென்று சிந்தித்தோா சாலோகஞ் சேர்வர் நாளுந், திருக்கோள புரமென்று செப்பினோர் சாமீபஞ் சொர்ந்து வாழ்வர், திருக்கோள புரக்கன்னி வரைவலமா வருவோர்சா ரூபஞ் சேர்வர், திருக்கோள் புரத்திருந்தார் சீவன்முத்த ராவரிது திண்ண மாமால். (கசு)

மயின்மலை-மயூரகிரி குன்றக்குடி.

வேறு.

அருந்துதலா குதியாகு மனந்தல்சிவ யோகமதாந்
திருந்தியவுற் சுபநடத்த திருக்கோயில் வலம்வருதன்
மருந்துணவா ராதனமா மடவார்க ளுடன்கூடிப்
பொருந்துதலத் துவித்முத்தி பொற்கோளே சத்தலத்தில். (௨0)

வேறு.

தானங்கள் சோடசமும் யாகங்கள் சோடசமுந் தரும்பே றெல்லாங்
கானங்க ளரங்குதொறு நெருங்குதிருக் கோளபுரங் கண்டா லெய்து
மீனங்கள் சிறிதுமிலா நூல்கள்பல வழுப்திடினு மெழிற்கோ ளேச
ஞானங்கொ டிருநகரங் காணுருக் கிருவினையு நசியா வன்றே. (௨௧)

தாத்திரிப்பான் முளைத்தசிவ தருமேசர் கோளேசந் தன்னிற் சைவ
ராத்திரியில் வசித்தவர்கள் கோத்திரங்கண் மூவேழு மெய்து முத்தி
யாத்திரைபோம் பொழுதுதிருக் கோளேச நினைவின்றி யடைந்தாரே
னுந், தீர்த்தமறு பானுறு கோடியுமா டியபலன்சித் திக்கு மாதோ.

வேறு.

அன்னிய தலங்க டம்மிற் சாந்திரா யணநூல் சொன்ன
நன்னிய மங்க ளோடு நடாத்துகின் றோர்கட் கந்நூல்
பன்னிய பலன்க ளின்ன பதியினின் மூன்று பேதுஞ்
செந்நெலன் னம்பா லோடு தெவிட்டவுண் பவர்கட் கெய்தும்.

வேறு.

அன்னதா னங்கள்பல வந்தணர்கட் கீந்தபல னந்த மூதூர், தன்
னின்மே வியதவத்தோ னொருவனுக்குக் கொடுத்தபலன் றனக்கொவ்
வாது, சொன்னதா னத்துடன்வத் திரதானம் பூதானஞ் சுரபி தா
னங், கன்னிகா தானமீதிற் செய்பவர்க்கு வரும்பலன்கள் கணிக்கொ
ணுவால். (௨௪)

திருவாரூர் திருவானைக் காதிருவ ணுமலைதென் றிருக்கா ளத்தி
மருவாருந் திருத்தில்லை மணிமன்று வெள்ளிமன்று *வன்ன மன்று
பெரிதாந்தாம் பிரமன்று முதலான தலத்திருந்தோர் பெரும்பே

* வன்னமன்று-சித்திரசபை. இது திருக்குற்றலத்துள்ளது.

றிங்ஙு, ஞெருபோது வசித்தவர்கட் குறுமென்று விதன்பெருமை யுரைக்கற் பாற்றே. (உரு)

கொலைபுரிந்தோர் களவுசெய்தோர் குருமனைவி தனைப்புணர்ந் தோர் கோவைக் கொன்றோர், நிலைதவறுங் கள்ளுண்டோர் பொய்ப கர்ந்தோர் வேதநிந்தை நிகழ்த்தி னோர்கள், கலைகுலைந்த கற்புடைமா தரைக்கண்டோர் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தோர் செம்பொன், மலைசிலை யா வளைத்தவர்வாழ் கோளபுர மெனிற்றேட மருவி டாதே. (உசு)

வேறு.

அத்தலத் திருப்போர் மற்றைய தலத்தி லமர்பவர் தமைநினைந் தாலு, முத்தியெய் துவர்கண் மற்றைய தலத்தின் மூதறி வுடையரா யிருந்து, மத்தனக் கோள புரநினை யாரே லறிவுடை யோரவ ரல்லர், சித்தமா சுடைய ரெனினுமப் பொய்யாச் சிவபுர நினைந்தவர் தேவர்

வேறு.

அத்திருமா நகரின்பே ராமலக வனங்கோ ளபுரஞ் சீவன்
முத்திபுரங் கோளபுரஞ் சிவதரும புரமகத்ய புலத்ய மூதூர்
சத்தகன்னி புரமாதி கைலாய மந்தரங்கத் தலமுன் பான
சுத்தசிதா காசமென வேதுவினுற் றெரிந்துரைப்பார் சுருதி வல்லோர்.

அத்தலத்தின் றிருப்பெயர்பன் னொன்றிலொன்றே னும்பகர் வோ ரறையு முந்நீர், மத்தியிற்றங் கியவுலக முழுவதுஞ்செங் கோல் செலுத்து மன்ன ராகிப்,புத்தமுதுண் பவர்கள்பொன்னுட் டரசாகிச் சிலகாலம் போகமூழ்கிச், சத்தியலோ கத்தரசாய்த் தண்டுளாய்ப் புனை மாலாய்த் தங்கு வாரே. (உகூ)

அத்தலத்தின் மகிமைசொல வாதிசே டனுக்கும்யுக மனந்தஞ் செல்லு, நத்தருக்கும் விரிந்தனளி னத்தருக்கு முரைக்கவன்னார் நா ள்போ தாவாஞ், சித்தருக்கு முனிவருக்கு மவ்வாறே யமர்வரெ னச்செப்பு ரார், முத்தருக்கும் பத்தருக்கு மத்தருக்கு மத்தான மூ லமன்றே. (௩௦)

தலவிசேட முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் உ௩எ,

தீர்த்தவிசேடம்.

இவ்விதமாத் தலமகிமை யுரைத்தநந்தி கேசரைப்பார்த் திருடி வேந்தர், *பவ்வியமா யட்டாங்க பஞ்சாங்க மாய்ப்பணிந்து பரிசி னோடு, நவ்வியணி திருக்கரத்தார் நாளுட்டுத் தலமகிமை நவிற்றுந் தோறுந், திவ்வியமா னதுதீர்த்தச் சிறப்பினையு மருள்கவெனச் செப்ப லுற்றார். (க)

புலப்பகைநீக் கியமுனிவீர் கேட்டபொழு தேமூன்றுப் புகல நின்ற, மலப்பகைநீக் கிடுமுத்தி வழிகாட்டு மத்தீர்த்தம் வகுப்பாம் வெண்ணித், திலப்பகையா கியமுறுவற் கற்பினெழு மாதர்தவந் திருந்தச் செய்யக், குலப்பெரிய கங்கைநதி தவளைபடாச் சுனையாகிக் குறுகித் தோன்றும். (உ)

கும்பமுனி வரன்பொன்னி நதியொடுதாம் பிரபன்னி கொணர்ந் தான் றேனைவ; நம்புபுலத் தியன்கோதா வரிகொணர்ந்தான் பதஞ் சலியங் நாக நாட்டி, னும்பர்புகழ் பாதாள கங்கைகொணர்ந் தான்மாத ரோரேழ் பேரு, மெம்பெருமான் சடாமகுடத் திருந்தகங்கை கொணர்ந்தனர்பின் பியம்பக் கேண்மின். (௩)

முனிவரேழு வரும்யமுனை நதிகொணர்ந்தா ரிருசுடரா மூர்த்தி மான்கள், புனிதநரு மதைகொணர்ந்தார் புழைக்கைமுகன் கடலாறும் புகுதச் செய்தான், செனியசர வணப்பொய்கை யறுமுகவன் கொணர்ந்தனனத் திருமால் வேத, னினியசங்குத் தாமரைதீர்த் தங் கொணர்ந்தார் சுனைவடிவா மிவைகளெல்லாம். (௪)

வேறு.

மற்றைய முனிவர் சித்தர் வானவர் கண்ட தீர்த்த
மிற்றென வெண்ணற் பாற்றோ விவற்றினோர் தீர்த்த மேனுஞ்
சற்றெனு மூழ்கப் பெற்றோர் தமதுபாக் கியத்தை யெண்கண்
பெற்றவ னுனுஞ் சொல்லப் பெரியகற் பங்கள் வேண்டும். (ரு)

பவ்வியம்-அடக்கம்.

வேறு.

இப்பெருமைத் தீர்த்தத்தி லொருதீர்த்தத் தேனுமினி தெய்தி யாடி, யப்பணிசெஞ் சடைக்கோளே சருக்கயிடே கம்புரிவித் தவர்கள் சுற்ற, மெய்ப்புவனங் களிலிருந்த தென்னினும்வெள் ளிக்கயிலை யெய்தி யங்க, ணைப்புயர்வில் லாதவொரு வன்னுருவம் பெறுவரிஃ துண்மை யாமால். (௬)

வேறு.

அத்தடங் களினீ ராடி யஞ்செழுத் தோதிப் பூதி
யுத்தம வக்க மாலை யுடம்பெலா மணிந்தன் போடு
சுத்தமெய்ஞ் ஞான னந்தச் சோதியை நினைந்தர்ச் சிக்கின்
மத்தமு மதியுஞ் சூடி மாணுரு வடைந்து வாழ்வார். (௭)

வேறு.

தென்புலத்தோர் தமைக்குறித்தத் தவளைபடாச் சுனைக்கரையிற் சிராத்தஞ் செய்யின், முன்புதங்கள் குலத்திருந்த மூவெழுசுற் றத்தவருந் முத்தி சேர்வ, ரன்புடன்சோ டசதானம் யாகசோ டசமனந்த மாற்றும் பேறு, பொன்பிறங்கு மத்தடத்திற் சிவபூசை யொருபோது புரிதற் கொவ்வா. (௮)

வேறு.

சென்மகோடிகளிற் செய்த செபதப முதலா வுள்ள
நன்மைக ளநேகஞ் சேர்ந்து நாடொறும் வளர்ந்து நித்தத்
தன்மையைத் தெரிந்த னித்தச் சார்பற விட்ட சுத்த
நின்மலர்க் கிந்தத் தீர்த்தம் படிந்திட நினைவுண் டாமால். (௯)

வேறு.

செங்கதிரோன் வெண்கதிரை விழுங்குதின மிருகதிரைச் சினந்தங் காந்து, பொற்கரவம் விழுங்குதினம் விதிபாத் மதிப்பிறப்பிப் புனலின் மூழ்கிக், கங்கை சடைக் கணிந்தவர்பூ சனைதான, தருமங்கள் கருதிச் செய்யி, னங்கதிலொன் றுக்கனந்தங் கோடிமடங் கதிகமதா மறிந்து கொண்மின். (௰)

மேடமதி நிலிறதிங்க ளிடபத்தின் விசாகமக மிதுனத் திங்க
ளாடிமதி பூரமா வணியவிட்டம் புரட்டாசி யதனி லொன்பான்

கூடிரவைப் பசிகந்த சட்டிகார்த் திகைசோம வாரங் கூன்விற்
றேடுமா திரைமகரம் பூசமர னிசிமாசி சேன்மா னேறே. (௧௧)

இந்நாளா கிப்பெமந்தவி சேடத்தி னத்தீர்த்த மெய்தி மூழ்கின்
முன்னுளிற் கோடிசென்மத் தியற்றியபா வங்களெலா முடுகி யோடு
மந்நீர்வா வியைத்தீண்டி னள்ளியுணி னுசமிக்கி னன்பிற் காணிற்
பன்னுளுஞ் சரியைகிரி யாயோகஞ் செய்தபலன் பலவுண் டாமால். ()

இத்தகைய தீர்த்தத்துட் சிவகங்கை நெல்லியடி யிருக்குந் தீர்த்த, நத்தரற்றுந் தவளேபடாச் சுனைகசோ ளகத்தீர்த்த நற்றேன் றீர்த்தஞ், சத்தகன்னி மார்தீர்த்தஞ் சிவதரும தீர்த்தமெனச் சாற்று வாரா, லத்தீர்த்த நாமமொன்றை யுறைந்தாலுந் தீர்த்தமெலா மாடு ம் பேறும். (௧௩)

அருத்தத்து ளதிகநவ நிதியிமையோர்க் கதிகமர னுய்ந்த சந்த, விருத்தத்துட் டிருப்புகழ்நல் வேதியர்க்குட் டிக்கதர்பண் விளங்கு சுத்த, நிருத்தத்து ளகமார்க்க நீதத்துண் மனுநீதி நிலவு நூமேற், றிருத்தத்துட் சிவகங்கைத் தவளேபடாச் சுனையதிகந் தெரிகு வீரால்-

வேறு.

எனப்புகலுஞ் சூதமா முனியை நோக்கி யிருவினையின் றொடக் கறுத்த விருடீ வேந்தர், மனப்பெரிய பூங்கமலா சனத்தின் மீது மா தொருபா கனையிருத்தி மகிழ்ச்சி கூர்வோய், சுனைக்குமுனந் தவளேப டா தென்று கூறுந் தொடர்பெவன்சாற் றுகவென்னச் சுருதி நான் கு, மனத்தவன்போற் றெரிக்கவல்லீர் கேண்மி னென்ன வதன்மகி மையனைத்தினையு மறையா நின்றான். (௧ரு)

வேறு.

கனந்தருபா கீரதியுந் திங்களும்பூங் கடுக்கைக் கண்ணியும்வே ணியிற்றுலங்கக் கையின்மான் மழுவும், புனைந்துபுலி யதளுடுத்துக் கவுரியுமோர் பாங்கர்ப் பொருந்திவீற் றிருந்தருளும் பொலிவனைத்து ங் கண்டு; தினந்தொறுமா லயன்முதலாந் தேவர்குழா மெல்லாந் திரு க்கயிலை முதல்வர்பதந் தெரிசிப்பான் செலுங்கா லணங்கனுழுன் சிக

ண்டிமுதல் வாகனத்தே வரும்வந் தானடியைத் தொழுதிறைஞ்சி ய
ணுகிநிற்கும் காலே. (கசு)

உயர்ச்சிதரு மூவணைவர சினேநோக்கி யொருநா ளுமைபாகன்
சிரத்திருக்கு முரகவேந் துரைக்கு, மயர்ச்சியிலர் தேன்கருடா சுக
மோவென் றோத வரமிருக்கு மிடத்திருந்தாற் சுகங்குறையின் றெ
ன்றான், புயற்சடில னலேதறிந்திங் கிருத்தலொழி பூமேற் புனலரவா
குதியெனவாய் புதைத்திறைஞ்சி நாயேன், றுயர்ச்சியகல் வெங்ங
னெனக் கோளபுரத் திருக்கிற் றொலையுமெனத் தனதுதிரு வாய்ம
லர்ந்து சொன்னான். (கள)

கட்செவியோ னதுகேட்டுக் கண்ணீரா றுகிக் கைலேவரை சூழ்
ந்துதாழ்ந் தறுகாலி னோடும், விட்புலத்திற் செல்லுமுடி மேருவின்
றென் பாலாய் விண்ணூறு சூடிதிருத் தலங்களெலாந் தொழுது, தட்
பநதி யுங்கானுங் கிரிபலவும் கடந்து தரணிமான் முகத்தெய்வத் தா
மரை போல் விளங்கும், பட்குலவு கழனிவிளே தருதிருக்கோ ளேச
ப் பதிசூழ்ந்தங் குளதீர்த்தம் பணியரசன் படிந்தான். (கஅ)

பூமியினு மந்தரத்துஞ் சுவர்க்கத்து மிருக்கும் பொய்யாதார் சி
வுதருமர் கோளேசர்ப் போற்றி, வாமிமர கதவல்லி சிவகாம வல்லி
வையகம்போற் றவுடைத்தாய் வல்லிபதம் வணங்கிக், காமியந்தன்
மார்த்தமோக்ஷ கத்தினுக்கும் வித்தாங் கங்கைநதித் துவளேபடாச் சு
னேத்திருத்தக் கரைமே, னேமியங்குன் றெனவுடலே வளேத்துமணிச்
சிரமே னிமிர்த்திரவி யினேநோக்கி நெடிதுதவஞ் செயுங்கால். (கசு)

வேறு.

ஒருவாத வுதரவன லவித்தற் காக வுறுசீவ ராசிமுத லுயர்
தென் னுகம், வருகாலு முணவின்றி யுறையுங் காலே மலர்ச்சுனேயின்
மண்டுகங்கள் வதித னேக்கிக், குருகாலுஞ் செய்லினேயுங் குறித்தங்
தோவிக் கொலேநமது விழிகாணக் கூடிற் றேயென், றுருகாநின் றா
னேயுள்ளத் துன்ன வாங்க ளொருவாக்கந் தரத்தினின் றுதித்த
தன்றே. (உ0)

வேறு.

நஞ்சடைக்கு மணியான நஞ்சடைக்கு மெயிற்றாய் நளினமலர்த்
தீர்த்தமிது நமது கங்கை யதனல், விஞ்சுதொனித் தவளேயின்று மு

தலிதிலில் லாமல் விலக்கினோ மனத்துயர்நீ விடுமதிவெண் சிறையா, ரஞ்சமரு வித்திருத்தந் தவளைபடாச் சுனையென் றமர்கநின்சா பமுநீ ங்க வருள்புரிந்தோ மெனச்செங், கஞ்சமலர்ச் சரணிறைஞ்சத் திரு க்கரத்தாற் சிரமேற் கலைமதியோ டிருத்தியெங்குங் கலந்தனன் கோ ளேசன். (உக)

வேறு

அன்றமுத லித்திருத்தந் தவளைபடாத் திருச்சுனைப்பே ரடைந் த தாமா, லென்றமுனி வரர்க்கறியத் திருக்கயிலை வரையினந்தி யிசை த்தா னென்னத், துன்றுமைமி சாரணியந் துலங்குமிரு டிகட்குயர்ந்த சூதன் கூற, நன்றுநன்றென் றதிசயித்துக் கரமுகிழ்த்துத் துதிகள் பல நவிற்றி னரால்.

தீர்த்த விசேட முற்றிற்று.

ஆகவிருத்தம் உடுகூ.

மூர்த்தி விசேடம்.

இவ்வண்ணந் தலப்பெருமை தீர்த்தத்தின் மகிமைதனை யிசைத் தோ மேருச், செவ்வண்ணச் சிலையார்வாழ் திருக்கயிலைக் காவனந்தி திருத்தாள் போற்றி, மைவண்ண மணிமிடற்றுச் சிவதருமேச் சுரன் பெருமை வருப்பா மென்ன,வைவண்ண மலர்வாழி யிகலைகற்று முனி வோர்கட் கருள்வ தானுன். (க)

அருள்வடிவா யாமலகத் தருக்கீழாய் முளைத்தெழுந்த வமுத லிங்கப், பெருமைதான் மூவர்கட்கும் பேசரிதே லியாம்பேசல் பேத மைத்தா, மருமலிபூங் கடுக்கையணி சிவதருமேச் சுரனருளால் வகு க்கலாமென், றொருமையினு லுரைக்கலுற்றே னிருமையினும் பெ ருமைநமக் குறுக வென்றே. (உ)

வேறு.

சத்த கோடிமா மந்திரந் தம்முளே சிவ
ஞெத்த வைந்தெழுத் தோமெனு மக்கரத் துள்ளாய்
நித்த மாயமர்ந் திருத்தல்போ லெங்கணு நிறைந்த
சுத்த சைதன்னியஞ் சிவதன்மேச் சுரனெனத் துலங்கும் (ங)

அரிய தாஞ்சிவ தருமமென் றுரண நான்குந்
தெரிய வோதிய தித்தலங் குறித்தென வெளியக்
கரிய கந்தரக் ககோளநா யகனெனுங் கடவுட்
குரிய நாமமுஞ் சிவதன்மேச் சுரனென வோங்கும். (ச)

புண்ணி யத்தினுட் சிவதன்மம் பெரிதெனப் புகன்ற
வண்ண லேதிரு வாமல கத்தின்கீ ழமுத
வண்ண மாகிய சிவலிங்க வடிவமாய் முளைத்து
நண்ணு மாதவ ரிதயதா மரைமிசை நடிக்கும். (ரு)

சத்த மாகிய பிரபஞ்ச மிங்ஙனங் கரலா
லத்த மாகிய பிரபஞ்சம் பின்பென்ப தியார்க்கு
மொத்த தேயத ஞலிங்க விலிங்கமே யுலகின்
வித்த தாகுமென் றறிமின்கள் வேதவே தியரே. (சு)

மூவ கைப்படும் வடிவமாய் மூவகை யுயிர்க்கு
மூவகைப்பிர வஞ்சமாய்த் தாமுமூன் றுருவாய்
மூவ கைப்படுந் தத்துவ மாகிமுக் குணமாய்
மூவ கைப்படு மவத்தையாய் மூன்றிடத் தமரும். (எ)

இன்ன தாம்பதார்த் தத்திரை யங்களை யியம்பு
மன்ன வாகம மிருபதோ டெட்டுமா மலக
முன்ன ராகிய சிவதன்மேச் சுரன்சொலாய் முனிவோர்
பன்னு நான்மறை யின்னமுந் தனித்தனி பகரும். (அ)

வேறு.

காசியினிற் சிவலிங்கஞ் சுயம்புருவாய் முளைப்பதற்குக் காணும் வித்தா, மாசினியிற் பலகனியு மக்கனிக்குட் பலசுளையு மமர்ந்த போலுந், தேசிடைய வொருதீபத் திடையினின்றும் பலதீபஞ் செனித்தாற் போலும். பேசுசிவ தருமேச சிவலிங்கத் திடத்தினின்றும் பெருகுங் கோடி. (கூ)

சிவதருமே சுரனென்ன வொருதரமுச் சரிக்கினவர் தேவ ராவர், தவமுடனே யிரண்டுதர முச்சரித்தோர் சதுமுகவன் றனே யாவர், கவனமுடன் மூன்றுதர முச்சரித்தோர் செங்கமலக் கண்ண

றுவர், பவமகல நான்குதர முச்சரித்தோ ருருத்திரர்தம் பதங் கொள் வாரே. (௰)

சிவதருமேச் சுரனென்றாற் பஞ்சமா பாதகங்க டீர்ந்து போகுஞ், சிவதருமேச் சுரனென்றா லைந்தெழுத்தைக் கோடியுருச் செபிக்கும் பேறுஞ், சிவதருமேச் சுரனென்றா லநேகசன்மங் களிற்புரிந்த தீமை நீங்குஞ், சிவதருமேச் சுரனென்றா லட்டமா சித்திகளுஞ் சேருந் தானே. (௧௧)

தவளைபடாச் சுனைக்குணபா னெல்லியடி முளைத்ததனி மருந்தைக் கண்டாற், பவளமால் வரையுருவுங் கண்மூன்றுங் கரநான்கும் பயின்று வாழ்வார், கவளமா கயமுரித்த ககோளேசற் றொழுதுமெனக் கருதினாலுங், குவளைவிழிப் பவளவிதழ்த் தவளமக ளவர்நாவிற் குடிகொள் வாளால். (௧௨)

வேறு.

ஆமலகத் தமர்சிவதன் மேசனென வதுகேட்டார்
சோமசூ ரியச்சுடர்முன் றொலைகின்ற விருளெனவு
மோமெனுமந் திரவொலியா லோடுமிராக் கதரெனவுந்
தீமையுறு பாவமெலாஞ் சிதைந்தோடத் திகழ்வரால். (௧௩)

ஆறுகா லமுநெல்லி யடிமுளைத்த சிவக்கொழுந்தை
யூறுகா தலினோடு முண்மையுடன் பணிவோர்க்குச்
சீறுகா லனுமில்லை தேகத்திற் பிணியில்லை
பேறெலா மவர்க்குண்டு பேரின்ப மவர்க்குளதே. (௧௪)

வேறு.

இச்சிவனுக் கெண்ணெய்நெல்லி மாமஞ்சள் பாறயிர்நெய் யிளநீர் கன்னல், நச்சுமெத்து விச்சைநரந் தம்பலா மாவாழை நறும்பலங்கள், மெச்சுபத்தஞ் சாந்தமீ ருபாட்டி விரைத்தாமம் விளங்கச் சூட்டிப், பச்சரிசி யடிசிலொடு பண்ணியங்க ணிவேதிப்போர் பாராள் வாரே. (௰௫)

திருப்பணிகள் செய்வோர்கள் செய்விப்போர் பரமனடி சேர்ந்து வாழ்வார், மருப்பயினந் தனவனங்கள் வைத்தவர்கண் மால்

விரிமறையின் சிரத்தாரே விளங்குமைந்து சிரத்தாரே
திரிபுவனத் திருந்தாரே சிதடருக்குத் திருந்தாரே
தரிபரசு பாணியரே தவளையுருப் பாணியரே
யரியயனுக் கரியாரே யாவுடைச்சங் கரியாரே. (உஅ)

காமனெரி திருக்கழலார் காலனைக்காய் திருக்கழலா
ராமலகக் கானகத்தா ரரக்கன்மெலி கானகத்தா
ரேமவரை யாயவில்லா ரிரசிதவெற் பாயவில்லார்
நாமவரை நாடுவமே னற்கதியு நாடுவமே. (உகூ)

வேறு.

என்றுமா தவர்க்கறிய வெழிற்கயிலைக் காவனந்தி யியம்பக் கேட்டு, நன்றியா முடலெடுத்த பயன்பெற்றேந் தேவரீர் நவின்ற காதை, யன்றுபாற் கடல்கடையத் தோற்றமுறு மெனச்செவியா லருந்தி மாயை, வென்றுபே ரின்பவெள்ளத் தருட்டோணி மிசையேறி வீடுற் றேமால். (௩௦)

தீர்த்தவிசே டமுமூர்த்தி மகிமையுமத் திருத்தலத்தின் சிறப்புங் கேட்டு, மூர்த்தமெடுத் திடும்பயனைப் பெற்றனமூர்த் தியின்சரிதை முழுதுங் கேட்கும், கூர்த்தவறி விலமெனினுங் குரவர்புதல் வோரிதயங் குளிரும் வண்ண, மார்த்திசெயு மாறருள வேண்டுமெனத் தொகுத்துவிரித் தறைவா ரனன். (௩க)

முற்பூசை தனக்காக மும்மதத்தன் பூசனைசெய் முறையு மாத, வற்கான புகர்சாபங் கழிந்துபிறப் பிலைந்தாய் வகுத்த வாறும், வெற்போடு வேழமட்டோன் றமிழ்வேத மோதுமந்த வியப்புந் தேனின், சொற்பூவை யனமடவா ரெழுவர்களு மதுவுருவாய்த் துலங்கு மாறும். (௩உ)

பதஞ்சலிவி யாகரண பாடியஞ்செய் தருளடைந்த பரிசுந் துன்பை, வதம்புரியும் புலத்தியனுங் குறுமுனியும் பலவுருவாய் வந்த வாறும், சுதன்பெறவு நித்தியமாய்த் துலங்கவும்பொன் மாதுமுனந் துதித்த வாறுங், சுதந்தவிர்க கோள்ரரு ளடைந்துதம்பே ரந்நகர்க்குக் காட்டு மாறும். (௩௩)

சத்தியவா சகர்முத்தி சார்ந்துபொய்யா மொழியரெனச் சாற்று மாறும், பத்தியுடன் சிவதரும மயனுணர்ந்தப் பெயர்நகர்க்குப் பன்னு மாறு, முத்தனமூ ரற்சசியுங் கலைமகளுந் தம்மெண்ண முடித்த வாறு, மத்திதவிர்த் தர்த்தயா மப்பூசை வடுகேசர்க் காக்கு மாறும். (கச)

வேறு.

தொகுத்துச் சொல்பதி ஞன்கெனுந் தொல்கதை
மகத்து வத்தினை மாதவக் கொள்கையீ
ரகத்தி னின்புறக் கேண்மினென் றன்பதாய்ப்
பகுத்து ணர்த்திடப் பன்னுவன் சூதனே. (கரு)

மூர்த்திவிசேட முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் உகச

கணபதி பூசைசெய் சருக்கம்.

சீருலாங் கைலை மீதிற் சித்திரக் கயத்தை நோக்கிக்
காருலாங் குழலி வேண்டக் கருத்தனவ் வடிவாய்த் தந்த
நீருலாஞ் சடிலத் தந்தி நெல்லியங் காவாற் போற்றி
யேருலா வியமுற் பூசை யேற்றநற் காதை சொல்வாம். (க)

வேறு.

ஆதி யாம்பரை தன்னிடை விந்துவை யுளித்தே
சோதி யாஞ்சத்தப் பிரவஞ்சந் தோற்றுவித் ததன்பால்
நீதி யாமருத் திப்பிர வஞ்சம்பின் னிகழ்த்தி
மாதொர் பாகன்முத் தொழிற்கொரு மூவரை வகுத்தே. (உ)

அன்ன வர்க்குமுத் தத்துவத் தினுமதி காரந்
தன்ன தாக்கினை யாற்பதித் தத்துவாத் தனுவாய்
மன்னு மீசனப் பனிவரை மாதொடு மருவி
மின்னு வெள்ளியங் கிரிக்கிறை யோனென மேவும். (ங)

ஆய வெள்ளியங் கிரியினிற் கொடுமுடி யனந்தங்
காயும் வெங்கதிர்ச் சிலைமதிக் காந்தமா திகளான்
மேய மண்டபங் கோபுர விமானமெண் ணிலவாம்
மாய ராரண ரிந்திரர் கோடியோர் மருங்காம். (௪)

சிங்க வானனச் சிவகணம் பலபல வயமாத்
துங்க வானனக் கணம்பல பலதுதிக் கைமா
தங்க வானனக் குறள்பல பலருதி தருசா
ரிங்க வானனக் கிருத்திம மனந்தமாங் காங்காம். (௫)

ஐந்த ருக்குல விருக்கமெண் ணிலவவ ணவணே
பைந்த ருக்குழா நெருங்குதண் டலைகள்பற் பலவே
கந்த முல்லைமல் லிகையிரு வாட்சிசெங் கழுநீ
ருந்து நந்தன வனங்களெண் ணிறந்தன வொருபால். (௬)

ஒன்ப தாகிய மணிகளா னுஞற்றுமண் டபங்கண்
முன்ப தாப்பலாப் பூகமாத் தாழைமொய்த் தூலவ
வின்ப தாகிய கன்னலு மரம்பையு மிணைத்துப
பொன்ப தாகைக ணிரைத்தபூம் பந்தரும் பொதுளும். (௭)

பங்க யத்தடஞ் செங்குமு தத்தடம் பணில
மெங்கு மொய்த்தநீ லோற்பலப் பூந்தட மெண்டிக்
குங்கு யிற்குழாம் பஞ்சமக் குரலினிற் கூவ
மங்கு லோதியா ரரம்பையர் குழாங்கொடு மகிழ்வார். (அ)

முத்தி னூற்செயும் பந்தர்கண் முதிர்ந்தசெம் பவளத்
தொத்தி னூற்செயு மாடங்கண் மேடைகள் சூழச்
சித்தி ரம்பிறங் கியசில தெற்றிக டேவ
ரொத்த வோவிய வரங்கமெண் ணில்லன வொருபால். (௯)

வேறு.

இவ்விதமா கியவளங்க ணிறைந்தபெருங் கயிலாயத் தெம்மா னோர்நா, ணவ்விவிழி யுமையோடும் வசந்தவிழாத் திருப்பவனி நாட் டஞ் செய்து, கொவ்வையித ழுருத்திரகன் னியராடிக் கோகிலம் போற் கூவிப் பாட, வவ்வணியா கியவசந்த மண்டபத்தி னினிதிருந் தவ் வணிக ணோக்கி. (௧௦)

திருவுளத்தின் மகிழ்கூர்ந்து தேவியைப்பார்த் திளமுறுவல் சிறிது தோன்ற, மருவுபல வகிலாண்டத் தாருயிர்க ளொன்றுருவில் வாழ்வுற் றோங்கத், திரிவில்பர யோகிபுண ரோவியவெண் களிறுகளிற் றிருக்கண் சேர்த்த, மருவியகற் புலகினுறப் பரசிவையோர் பெண்கரியின் வடிவங் கொண்டாள். (கக)

அஃதுணர்ந்தெம் பெருமானு மாண்கரியின் வடிவானா னன்னா ரன்ன, தகுதிபெறு மமயத்தி லொருவரிடை யொருவரன்பு சார்ந்து நோக்கத், தொகுதிபெறு மாருயிரைப் பந்தித்த மலவடவி தொலைக்க வல்ல, பகுதிபெறு மானந்த வருள்கொழிக்கு மெய்ஞ்ஞானப் பரிதி கோடி. (கஉ)

ஓருருவாய் மத்தகங்கா தொளிர்மருப்புத் திருநயனத் தோடு பூந்தா, வீருருவாய் மும்மதமாய் நால்வாயா யைங்கரமா யெழின்மாதங்கப், பேருருவாய் விக்கினங்க ணீக்குதற்கு மாக்குதற்கும் பெரிய வித்தாய்க், காருருவா மிடற்றிறையுங் கவுரியுங்கண் டுளங்களிப்பக் கண்முன் றோன்றி. (கங)

அன்னையும்பி தாவுமுன்ன மறிதெய்வ மெனவுலகுக் கறிவிப்பான்போற்,பன்முறையா லட்டாங்க பஞ்சாங்க முறப்பணியப் பரிவு கூர்ந்து, சின்மயனா கியபரமன் றிருக்கரத்தா லெடுத்தணைத்துச் சிரமோந் தன்பாய்ப், பொன்மலைப்பூங் கொடியருமைத் திருக்கரத்திற் கொடுப்பவவள் போற்றி வாங்கி. (கச)

பெறவரிய திருமகனை யணைத்துமுத்தங் கொண்டாகம் பிறங்கப்புல்லி, யுறவோங்கு பிரியமுட னுச்சியைமோந் திருக்குங்கா லும்பர் நாதன், அறிவரிய விநாயகனங் குமரனெனப் பரசிவையு மஃதா கென்னப், பெறிமேவு புழைக்கைமுகப் பெருமானு மஃதறிந்து புகலுகின்றான்: (கரு)

வேறு.

தந்தையுறப் போலிருப்பர் தனையரன்றிப் பயந்த தாயுருப்போ லிருப்பரெனத் தரணியுளோர் கூறு, மந்தவுரை யடியேனுக் கயலோ வென்றோத வைம்முகமு முக்கண்ணு மாடரவப் பூணுங், கந்தமலி கடுக்கைநிலாக் கங்கைநிறை சடையுங் காட்டுமடை யாளமெனக் க

ண்ணுதலோன் கொடுக்க, விக்கையுமை கருப்புவிற்பா சாங்குசம்பூங் கணையும் வியந்தளிப்ப நயந்தேற்று மீட்டுமொன்று புகல்வான். (கரு)

உங்களிரு வர்க்குமுன்பா மெனக்குரிய பூசை யுலகியற்றும் படிக்குவர முதவுதிரென் றிறைஞ்ச, மங்குறவழ் பொழில் புடைசூழ் சுகோளபுர மாதி மாகயிலை யந்தரங்க மாத்தலமாம் புவிமேற், கொங்குகமழ் காவிரியின் றென்பாலி னுறு குரோசமுள ததன்மகிமை கூறவெளி தன்றுற், கங்கைநதி தவளைபடாச் சுனையெனவாங் காமக் கரையினெல்லித் தருநிழற்கீழ்க் காதலொடு முறைவோம். (கள)

முந்துகத்தி னல்வேத மூங்கிலுரு வாகி மோகமுடன் பூசிக்க வதனிழலி லிருந்தோம், பிந்துகத்தி னன்கேழா கமங்களும்பிப் பிலமாய்ப் பிரியமுடன் பூசிக்க வதனிழலி லிருந்தோ, மந்தமூன் றுமுகத்திற் புராணமிரண் டொன்பா னணைந்து பெண்ணை யாயிறைஞ்ச வதனிழலி லிருந்தோ,மிந்தயுகத் தினிரரா யணனெல்லி யாகி யெமைப் பூசித் திடமகிழ்வா யின்புடனுங் கிருப்போம். (கஅ)

அகத்தியனும் புலத்தியனும் பலவுருவா யங்க ணமர்ந்துநமைப் பூசிப்பா ரைந்தலைநா கமதாய், மகத்துவமாம் பதஞ்சலியும் வந்தனை செய் தமர்வான் வழுத்தவெழு முனிவர்களு மாதர்களும் வருவார், சகத்தியல்பெ லாநீத்த சுகோளமுனி வருவான் றுமறையா சனன் வருவான் சண்முகனும் வருவா, னகத்தினயன் றலைகொய்த வயிரவனும் வருவா னளினமலர்த் திருவருவா னமைப்பூசித் திடவே. ()

வேறு.

ஆகை யாலத் தலத்தை யணைந்தெம்மை
யோகை யோடு முளுற்றுதி பூசனை
தோகை யோடவண் டேற்றி யவர்முனக்
கீகை செய்வ மெனவாய் மலர்ந்தனன். (உ௦)

ஆனை மாமுக னவ்வுரை யுட்கொடு
ஞான நாயகி நாயகன் றுடொழா
வான வாற்றின் வழிச்செல முன்னுங்கான்
மோன நந்தி யிவைமுடித் தானரோ. (உக)

சிவக ணங்களிற் சிற்சிலர் பற்பலர்
தவமி குந்திடு சாரத நாயகர்
கவனா வாம்பரி பூண்டக வின்கொடேர்,
புவன நாயகன் முன்கொடு போந்தனர். (உஉ)

போந்த காலைப் புனிதனத் தேரினிற்
சேர்ந்து வெள்ளிச் சிலம்பை வலங்கொடு
நீந்து வானந்தி நில்லென் றருளினன்
சேர்ந்த வைங்கரச் சிந்துரத் தண்ணலே. (உ௩)

வேறு.

செங்கதிர்மண் டலத்தோடு சேணின்று மிழிந்ததெனச்
சங்கரிவா முலகோருந் தாமரையா னுலகோரு
மங்குளூர் பவனுலக வாணர்களும் வந்திறைஞ்சி
யங்கவர்க் கெதிர்போற்ற வருளியவ னியின்மேவி (உ௪)

செம்பொன்வரைச் சம்புமாத் தீவதனி னோங்குகண்ட
மொன்பதிலெண் கண்டமுஞ்சென் றுயர்பரத கண்டமதி
னெம்பெருமான் கேதாரத் திணறவரைக்கண் டிறைஞ்சியவண்
முன்பதா கியகாசி முதற்பதிகண் டின்புற்று. (உ௫)

திங்கண்முடிச் சிவபெருமான் திருச்சடையி னின்றிழியுங்
கங்கைநதி யாடிமல்லி கார்ச்சுனமா நகங்கடந்து
சங்கரன்றன் விழிக்குமருந் தப்பினார் சயிலமுங்கண்
டங்கமெட்டைந் தாற்பணிந்தங் காராமை யுடன்மீண்டு. (உ௬)

திருவாலங் காடென்னத் திருமாலுக் குறாத்திசைப்பெண்
மருவாலங் காடென்னா மலர்மகனுக் கருள்செய்து
தருவாலங் காடென்னச் சதமகனுக் கருள்செய்து
திருவாலங் காட்டாடுஞ் செம்பொன்மணிச் சபைகண்டான். (உ௭)

கண்புதைக்கும் பெருந்தோடங் கழுவவுமை சடைமேனீர்ப்
பெண்புதைக்கு மேகப்பர்க் கிரண்டுபெரு வடுவளிக்கு
மண்புதைக்க வருகம்பை யாநதிமாத் தருச்சிறந்த
விண்புதைக்கும் பெருங்கீர்த்திக் கச்சிநகர் வீழ்ந்திறைஞ்சி. (உ௮)

நான்முகன்மா லனமேன மாய்மேல்கீழ் நாடரிதாய்
வான்முகமேற் காணுமண்ணா மலைமருந்தை யுட்கொண்டு
பான்முகம்போல் வெளுத்தமுள்வாய்ப் பறவையிரண் டுறைபொருப்
பைத், தோன்முகத்துப் பிள்ளைகண்டு தூரத்தே தொழுதனனால். ()

உபயந்துன் றியவுடனு மலமுமொரு வினர்க்கருளுஞ்
சுபரவிகொ லெனக்கண்டோர் சொல்லமிளிர் சுவணப்பே
ரபயன்செய் திருத்தளியி லமர்ந்தநட ராசன்மா
சபையைந்துந் தரிசித்தான் றந்திமுகத் தெந்தைபிரான். (௩௰)

பிறந்தவர்க்கு முத்திதரும் பெரும்பதியும் பொற்கிணத்திற்
கறந்தபா றிருஞானக் கன்றினுக்கூட் டியங்கரும்
பறந்தசடா யுவுஞ்சம்பா தியும்பரவும் பழம்பதியு
முறங்களெண்ணான் கியற்றுமயி லாடுதுறை யும்பணிந்தான். (௩௧)

தந்தைசொன்ன நதியென்னத் தாழ்ந்திரண்டு கூலமுள
வெந்தையார் திருத்தலங்க ளியாவுங்கண் டிறைஞ்சிநந்தி
சிந்தைமகிழ் வெய்தமணஞ் செயுமூதூர் தனைப்பணிந்து
கந்தமலி வெண்ணாவற் றிருநகருங் கண்டிறைஞ்சா. (௩௨)

வணிகமக டனக்காயாய் வந்தபிரான் சிராமலையைப்
பணிதற்காக் கிடைத்ததெனப் பரிவெய்திக் கயிலைநகர்
மணிமிடற்றான் னோகன்ன வள்ளல்பெரி யவட்போற்றி
யணிதிருந்துஞ் சுவேதநதி யதிற்புகுந்தந் நீர்படிந்தான். (௩௩)

அந்நதிக்குத் தெக்கணத்தி னப்பாலோ ரிருகாத
மன்னுமிக வளஞ்சிறந்த மாநிலமைந் தினுண்மருதந்
துன்னியதென் பாண்டியெனுந் தொன்னாட்டின் பலசிறப்புங்
கன்னிவரை யாமலகக் கானமுந்தோற் றிடவிருங்கால். (௩௪)

வேறு.

சிரங்களைந்து கொண்டகோ ளேசர் வாழுந் திருநகரத் தினிற் றவங்கள் செய்ய வேண்டிக், கரங்களைந்து கொண்டதும்பி வரவு நோக்கிக் காலாறு கொண்டதும்பி யெல்லாங் கூடி, மரங்களைந்தும் பலத

ளுவா யிருபா லுஞ்சேர் மார்க்கமதில் வரவெதிர்கொண் டமராமாதர், சரங்களைந்து மதன்றாவு மிரங்கா யென்னச் சாற்றுதலின் முரலு மொழி தண்டிழக்கு மாங்கண். (௩௫)

வாரணமாய் வாரணத்தி னுரிவைதனைப் போர்த்த மாதங்கத் தானருள வந்தவொரு நால்வாய், வீரணமா யவன்வடிவா மாநெல்லி யின்கீழ் வளர்சிவதன் மேசரைப்பூ சிக்கவரு மெனவெள், வாரணமுத் தீன்றுவைத்துத் தொனிகாட்டும் வளைவாய் மலிந்தசிறைச் செஞ்சூட்டு வளைந்தமுட்டாண் மருவும், வாரணங்க ளெக்காளந் தர்ரைசின்ன மெனவே வாயங்காந் திருபுறமு மலிந்திடும்பே ரொலியே. ()

வேறு.

ஐந்துகைய நாகமிதென் றறுகாலு கங்கள்பண மலர்த்திப் பானு, சிந்துவெம்மை தனைமாற்றுங் கவிகையென நிழல்பரப்பச் சென்னி மீதி, லிந்துவுங்கங் கையுநீங்கா திருக்குந்தே வாய்பல்வர விளைக்கண் டாங்கட், பைந்தளிர்ப்பூம் பலவாவி யாம்பலெலா மலர்ந்துகண்ணீர் பரப்பு மாதோ. (௩௭)

இன்னவா றுயபல வளங்கண்டு மகிழ்வெய்தி யிதயத்தன்பு துன்னவா ரணத்தின்முதற் பொருளிருபாற் சிவகணங்க டொழுதுசூழ, மன்னவா றொடுமாற்றின் வதிந்தசிவ தலங்களியா வைப்புங்கண் டேத்திக், கன்னலும்வா ழையுநெருங்குங் கன்னிவரை யாமலகக் காவைக் கண்டான். (௩௮)

ஐந்துகையுஞ் சிரஞ்சூட்டி யானந்த வெள்ளமிழிந்தருவி யோடனைந்துருகித் தரைவீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து தாமேவ நடந்து செல்லப், பைந்துணர்ப்பூந் தருக்களெலா நடைப்படாம் விரிப்பதெனப் பார்தோன் றுமற், கந்தமலி மலர்பரப்பத் தந்திமுகக் கடவுள்சென் றுன் கசோள மூதூர். (௩௯)

ஆதிகை லாயமெனுங் கன்னிவரை யிணைவலமா யணைந்து பூமேற், பூதிபுர ளப்பணிந்து புளகமெழ முகமலரப் பொங்கு கண்ணீர்ச், சீதவா னந்தவெள்ளங் கரைபுரள வாமலகத் திருக்குந் தேனைக், கோதிறனி முதற்பொருளை மனங்களிப்ப விருகண்ணுங் குளிரக் கண்டான். (௪௰)

ஆனந்த பரவசமா யவனியின்மே லெட்டுமெஞ்சு மழுந்த வீழ்ந்து
கானுந்து நெல்லியடிக் கீழ்முளைத்த தீங்கரும்பைக் கனியைத் தேனை,
வானுந்து பாற்கடலை மனக்கண்ணு லெடுத்தருந்தி வழிந்த தெண்
ணீத், தேனுந்து கவிமழைகார் காலமுகில் பொழிவதெனச் செப்பலு
ற்றுன். (சக)

வேறு.

பராபர நிராமய நிராலம்ப சாட்குணிய பரமா னந்த
புராதன புராந்தக நிரஞ்சன நிராகார புண்ணிய ரூப
முராரிநய னர்ச்சிதப தாம்புயகு ணதீத மூன்று லோக
தராதல கோளகிரி யானகை லாசபதே சரணமென்றுன். ()

வேறு.

இன்னவகை யாயபல துதிமுழக்கிச் சிவகணங்கள் யாவுஞ்சூழ,
வன்னவா மலகநிழற் கீழ்முளைத்த தனிமருந்தை யனைய மூர்த்தி,
சொன்னவா றணவாக மங்கள்புகன் றிடுமாறு துலங்கப் பூசைக்,
கென்னவேண் டியவனைத்துங் கொணர்கவெனக் கணதிபரை யேவிப்
பின்னர். (சங)

வேறு.

அண்டர்கடச் சனைக்கொணர்கென் றொருகுறட்பார்த் தருள
செய்தான், கொண்டலூர் தியைக்கொணர்கென் றொருகுறட்குக்
குறிப்பித்தான், தெண்டிரைவேந் தனைக்கொணர்கென் றொருகுற
ளைச் செலவுய்த்தான், மண்டனின்வீழ்ந் திறைஞ்சியவை மனத்தினு
ஞ்சென் றனவிரைந்தே. (சச)

ஆங்காங்குச் சென்றவர்கட் கறிவிக்கு முன்னரெழுந்
தோங்காரத் துட்பொருளா மும்பனுரை சிரமேற்றுத்
தேங்கார்வத் தொடுபோந்து தெண்டனிட்டு முன்னிற்ப
வோங்கார மூர்த்தியரு ளொழுகுவிழிக் கடைசாத்தி. (சரு)

அடியேனு யிரங்கண்ண னென்றுரைத்தா னமரர்பிரான்
படிசூழுங் கடற்கரச னென்றுன்மேற் றிசாபாலன்
பொடியணிமே னியவடியேன் புலவர்தச்ச னென்முன்றத்
தொடியார்கை யனைநோக்கித் துதிக்கையா னிவைபுகலும். ()

வேதாங்க மானசிற்ப விரிவான நூன்முறையே
நாதாந்த மாஞ்சிவதன் மேசரெங்க ணாயகர்க்குங்
கர்த்தார்க ளுமையவட்குங் கவின்பரிவா ரங்களுக்கு
மாதார்ந்த திருக்கோயி றுரிதத்தின் வகுக்கவென. (௪௭)

அவ்வுரைகொண் டவனேகி யவ்வண்ண மரைக்கணத்திற்
றிவ்வியமா கியகருப்பத் திருக்கிருக முதலாகத்
துவ்வமுத சேடமுணுந் தொண்டர்தளி யீறாகக்
கவ்வையுட னாற்றிவந்து கழறொழுதா னன்னவனே. (௪௮)

ஆயிரங்க ணாயிவணீ யடிகளா ராதனைக்குத்
தூயவுப கரணமெலாந் தொகுக்கெனவா னைந்துமுதன்
மேயசந்தக் குழம்பீறா வேண்டுவன பற்பலவுங்
காய்கதிர்க்கற் சுடிகைமுதற் கவின்கொள்கன கப்பூணும். (௪௯)

வருக்கவகை யனஞ்சூதம் வாழைபலா முதற்கனிபுத்
துருக்குநெயிற் சமைத்தபல பண்ணியங்க ளுள்ளனவு
மருக்கொழுந்து வில்வமனை மலர்வருக்கத் தொகையனைத்துந்
தருக்கனைந்துத் தரவாங்கித் தந்துதிரு வடிபணிந்தான். (௫௰)

உயர்வருணை வொன்றொளிந்த வெழுகடலு மோங்கொருபாற்
றயிர்பானெய் தேன்கருப்பஞ் சாறொடுசுத் தோதகமும்
புயலேழும் பருகினும்வற் றாவாறு பொருத்துவையீங்
கியல்பாமெட் டாங்கடலை யிருஞ்சுனையாய் வருத்தென்றான். ()

வருத்தெனுஞ்சொல் லோவந்த வாரிதிக ளோமுனெனத்
திருத்தங்கொண் டடியேன்வந் தனனென்று செப்புதலு
மருத்தமறை முதன்மனுவா மாம்பன்முகத் தெம்பெருமான
பெருத்தமகிழ் வுடனெழுந்து பெரும்புனலிற் றுனைந்தனனால்.

வந்தபெருங் கணங்களெல்லா மாதீர்த்தம் படிந்தபின்மற்
றெந்தைமுத லாமமர ரெல்லோரு நீறணிந்து
சந்தியா வந்தனங்க டருப்பணங்கண் முடித்தவுட்
னந்திவண னக்கமணி யங்கமணிந் தவர்முன்போய். (௫௩)

சிவகணங்கண் முகநோக்கிச் சிந்துரத்தே வருஞ்செய்வான்
றவமிகுமுங் களுக்குரைக்குந் தகைபுரிமி னேவகில
புவனமெலா நிறைந்துநிற்குஞ் சிவதரும புரேசருக்கு
பவனபூ சனையுள்ளே வகுத்துவெளி யருச்சிக்க (நிச)

எல்லோருஞ் சூத்தமுத லிறைசொலுருத் திரஞ்சபிமின்
னல்லாதொன் றும் புகலீ ரந்தணிரென் றறிவுறுத்திச்
சொல்லாலுஞ் சங்கற்பஞ் சொரித்தருப்பை விரற்றுறுத்திப்
பல்லோருங் காண்பான்மண் டபசாந்தி பண்ணினனால். (நிநி)

வேறு.

தபனபுண்ணி யாகரும்ப தாபனபா லாக்கினிமண் டபத்தின் பூசை,
யுபுமையிலாப் பாத்திபவா சமனமருக் கியசங்க முடன்று பித்திங்
கிபமுகவன் பஞ்சசுத்தி யந்தரியா கார்ச்சனையு மியைத்திலிங்கஞ்
சுபகரமா கும்படிமுப்பா னெடெண் கலாநியாசஞ் சூட்டினனால். ()

ஆவாக னதிசோ டசநியா சமுமியற்றி யபிடே கங்கள்
சேவாக னசோம சேகரா வென்றிரந்து திலநெய் மஞ்சண்
மாவாதி.குங்குமத்தின் குழம்புகும்ப வபிடேக மரபி னூட்டிப்
பூவாகு மென்மையவாம் பரிவட்டத் தாலீரம் புலர்த்தி மாதோ. ()

வாசனையா கியகளபந் திருமேனி முழுவதும்ட் டித்துப் பூணா
றேசுமலி மகுடாதி யாபரணஞ் செறிவித்துத் தெரியல் சூட்டி
யாசனமூர்த் தியுமருச்சித் தப்பாற்றத் துவத்திரையத் தலர்கள்
சாத்தி, யீசனுக்கெண் வகைமலரு மருச்சித்து நிவேதனங்க ளெலாஞ்
செய் வித்து. (நிஅ)

தூபதீ பாதிகளீ ரெட்டுமுக மனுமியற்றிச் சுருட்டியாடி
தாபமாற் றிடுவிசிறி கவிகைசா மரங்காட்டிச் சபித்துச் சாத்தி
யேபரா பரகிருபா கரமனுலோ பங்கியிமை யியற்று லோப
மாபரர் தஞ்சிகிக்க வேண்டுமென விரந்துவல் மாகச் சூழ்ந்து. (நிகூ)

புவனியின்மே லட்டாங்க பஞ்சசங்க மாய்ப்பணிந்து புகழ்ந்து
தோசார், தவனசந்திராக் கினிநயன சந்திரசடா தர்கெங்கா தரபு

ராண, நவநிரதி சயானந்த நாகபூ டணசபா நாத ரூப, பவசருவ சங்கார பஞ்சகிர்த்தி யாதீத பரமே போற்றி. (கூ௰)

வேறு.

கற்பனை கால மூன்றுங் கடந்துநின் றவனே போற்றி
தற்பர ஞானா னந்தத் தனிமுத லானாய் போற்றி
நிற்பன நடப்ப வெல்லா நிறைந்தநின் மலனே போற்றி
பொற்பொது வினினின் றாடும் பொய்யாத மொழியாய் போற்றி ()

கங்கையுஞ் சடையு மைந்து வதனமுங் கடுக்கை பாம்புந்
திங்களு நெற்றிக் கண்ணுஞ் சிறியனேற் களித்தாய் போற்றி
மங்களஞ் செறிந்த நெல்லி வனத்துறை மருந்தே போற்றி
பங்கினிற் சிவகா மித்தாய் பதிந்ததற் பரனே போற்றி. (கூ௨)

ஆரண நான்கு நான்கா னனத்தினின் றருளி மூல
காரண மான நான்கே மாகமங் காண நோக்கும்
பூரண முகத்தி னின்று புகன்றவா பிரமனோடு
நாரணன் றேடிக் காணாத் திருக்கோள நாத போற்றி. (கூ௩)

வேறு.

என்றுதோத் திரமனந்த வேதோபநிடதத்தி னியம்பிச் சோதி, துன்றசவு ராதிசண்டாந் தமும்பூசை நிறைவேற்றிச் சுரர்க ளோடு, மென்றுபலா திகளருந்திக் காலமா றினுமேன்மேல் விரிவாய்ச் செய்தங், கொன்றுபோற் பலவருட மொருகணமாச் சிவார்ச்சனைக ளுஞற்ற நின்றான். (கூ௪)

வேறு.

தேவவரு டத்தினு யிரமில் வண்ணந் தினந்தோறும் வழிபாடு செய்யுங் காலே, மூவிர்களு யுகன்விரிஞ்சன் முதலா வுள்ள முப்பான் முக் கோடியிமை யவர்கள் சூழ, மாவுலா வியமார்பன் மருங்கிற் போற்ற மன்னுசிவ காமியெனும் வல்லி யோடு, மாவுருவா யடுத்தமால் யானத் தேறி யமரர்பூ மழையினனை நணையும் போதில். (கூ௫)

வேறு.

இந்திரன் களாஞ்சி தாங்க வெரியிறை தூப மேந்த
வந்தக னுடைவாள் பற்ற நிருதிமன் னடைப்பை கொள்ள

மந்தமா ருதம்பொன் ளுல வட்டங்க ளசைப்ப முக்க
ணெந்தையார் தோழ ருடி யெடுக்கவீ சானன் போற்ற. (௬௬)

சந்திரன் குடைக விப்பத் தரணியெற் பந்த மேந்த
வந்தர வடுக்க ளெல்லா மணிமுத்தின் பந்தர் தூக்கக்
கந்தர மேழும் பூவுங் கமழ்நறும் புனலும் பொன்னுஞ்
சிந்திமுன் னிற்ப வைந்து தேவுதுந் துமியு மார்ப்ப. (௬௭)

வேறு.

தும்புருநா ரதர்பாட முனிவ ரெல்லாஞ் சுருதியிதி காசபுரா ணங்க ளோதக், கிம்புருடர் கந்தருவர் கீதம் பாடக் கின்னரர்கின் னரமுழக்கக் கருடர் சித்தர், தம்பணவா சிக்கநந்தி சீர்த்தி கூறச் சதுமுகன்மான் மத்தளதா ளஞ்சே விக்க, வும்பரெலா மரகர வென் றேலஞ் செய்ய வும்பன்முகத் தோங்கார வுருவங் கண்டான்.

அதுகாலை யெழுந்துவல மாகச் சூழ்ந்தா ண்டிக்கடிபூ மேற்பணிந்தா னழகார் கையைப், பதும்மலர் போற்குவித்தா னந்த வெள்ளப் பரவையிடைப் படிந்துடலம் புளகம் போர்ப்பக், குதுகுலங்கொண் டானந்த நிருத்தஞ் செய்தான் குணலையிட்டான் றுதிகள்பல கோடி செய்தான், விதுமேவு சடையணலீ தனைத்து நோக்கி மீக்கூறு மகிழ்வெய்தி விளம்பு மாதோ. (௬௮)

இந்நாணீ செயும்பூசை துதிக ளியாவு மெமக்கினிதா யினவிந்தச் சரிதை தன்னை, யுன்னுநின் றவர்களிக பரத்து வாழ்க வுனக்குமுந் தற் பூசையின்று முதலுண் டாக, பன்னுக மேற்றுயில்வோன் முதலா வுள்ள பண்ணவர்மண் ணவர்கண்முன் பணிகிலாரே, லெந்நாளு மிடருறுக பணிந்து ளாரே லிடரெவையுங் கழன்றின்ப மெய்த மாதோ. (௭௰)

வேறு.

இத்தலத்தி லுன்னைமலை மூர்த்திவிநா யகனென் றெல்லோரு மியம்பிடுக வின்னுமொரு காலை, நத்தணிசெங் கரன்வீர கத்திதீர்த் திடவங் நாமமுமுன் றனக்காக நடனதரி சனத்துக், கத்தமிழ்மா முனிவரனு தியர்தவஞ்செய் தன்பி னடைவரிவ ணக்காலங் கடமுதீ காண்பாய், புத்திரவிங் கிருந்திடெனச் சிவலிங்கத் துள்ளே புகுந்தெங்கு நிறைந்திருந்தான் புகழ்தருதன் மேசன். (௭௧)

தந்தையுரைத் தும்பரொடுங் கணங்களொடு மிமயத் தையு லொடு மறைந்தருளத் தந்திமுகத் தமலன், புந்திமகிழ் வொடுமந்தத் திருத்தலத்திற் றவளை புகாச்சுனைக்குத் தரத்திலுயர் தன்மபுரே ச னுக்கங், கந்தமுறு குடதிசையிற் கோளநா யகனுக் கடித்தலத்தின் மலைமூர்த்தி விநாயகப்பேர் தாங்கிச், சிந்தைநினைத் தனவெவையு மெவருமெளி தடையச் செய்துயர்கற் பகநாணச் சிறப்பொடுவீற் றிருக்கும். (எ௨)

கணபதி பூசைசெய்சருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம். ௩௬௬.

மாதவன் சாபந்தீர்த்தசருக்கம்.

கண்ணுதலுங் கவுரியுமக் கயிலையினிற் கவறாடற்
கெண்ணியரி யைக்கரியா விருத்திவினை யாடுகையி
னண்ணல்கைதாழ்ந் திடவுயர்ச்சி யாமெனமா லறையவுமை
பண்ணியசா பந்தவத்தாற் பாற்றியவா சாற்றுவாம். (க)

சந்திரர்கோ டிகடிரண்ட தகைமையெனுந் திருக்கயிலை
யந்தரங்கத் தானத்தி னரனிமய மகளோடு
மந்தணமாந் தானத்தின் மந்தமா ருதந்தவழச்
சிந்தைமகிழ்ந் திருக்குங்காற் றேவியைப்பார்த் திஃதுரைப்பான் (உ)

இக்கொப்பா மொழியாய்நா மிருவரும்பந் தயமமைத்துச்
சொக்கட்டான் விளையாட றொடங்கிடவா ராயென்ன
வக்கட்டா கியவிளையாட் டினுக்கிசைய வதுகாலை
முக்கட்டா னுவைப்பரவ முகுந்தனன்பு கொண்டணைந்தான். (௩)

அணைந்துலக நாயகனை யம்பிகையை யடிவணங்கித்
துணங்குறியி லாதபெருங் குணக்குன்றீ ரெனநிற்ப
மணந்ததுள வணிமார்ப வருதியென வழங்கியருள்
வணங்குறுநுண் ணிடையுமையைப் பார்த்தொன்று வகுத்துரைப்பான்.

முன்னமிசைந் திடுசூது முயல்வதற்குப் பந்தயமியா
தென்னினிரு வோரணியு மணிகளா மெனப்புகன்றிங்
கன்னதற்குக் கரியரிநீ யாகுகென வவன் மகிழ்ந்து
சொன்னவதற் கங்கமெலா மிருவர்முனந் தொகுத்தனனால். (ரு)

கண்ணுதலுங் கவுரியுமக் கவருடல் வினைமுடிவி
னண்ணறன்கை தாழ்ந்திடலு மாடலெம தேயென்னப்
பெண்ணரசி நடுநிலைமை பேசெனமா யனும்பெருமா
னுண்ணிறைவோர்ந் திறையவருக் குறுமோதாழ் வெனவுரைத்தான்

அவ்வுரைகேட் டலுமுமையா ளகத்தெழுந்த பெருமுனிவா
லிவ்வுரைநீ நடுநிலைமை யின்றியுரைத் தமையாலே
தெவ்வசுரர் குருமொழியாற் பலசென்மஞ் செனிக்கவென
நவ்விவிழி யுமைகூற நாரணனு மதுகேட்டு. (எ)

உண்ணடுங்கி மெய்ம்மறந்திங் குமைகோனை யடிபணிந்து
பண்ணமரு மொழிசாப நிவர்த்தியெந்நாள் பகர்கவென
விண்ணவர்க்கா வசுரரைநீ வெல்லும்வழி யால்வருமிப்
பெண்ணருள்சா பங்கோளப் பிறங்கலிற்பின் றவிருமென்றான்.

அங்கணனிவ் வாறிசைப்ப வருள்விடைகொண் டவணகன்று
செங்கண்மா றன்னிருக்கை சென்றுறையு நாட்சுரரும்
வெங்கணசு ரருமடுபோர் வினைபுரிந்தாற் றுதமரர்
பங்கயக்கண் ணனுலகிற் படர்ந்திதனைப் பகர்கின்றார். (சு)

வெய்யவசு ரர்கள்போரின் மெலிந்தனம்யா முன்னருளா
லுய்யும்வகை யன்றியும்வே றுளதோயா வையும்புரக்கு
மய்யனீ யாதலினு லன்றிபத்தைப் புரந்ததனைத்
துய்யவமு தளித்தோயெந் துயரகற்றல் கடனென்றார். (ய)

என்றமொழி செவிப்புகலு மிமையவர்ப்பார்த் தருள்செய்வா
னென்றுநீ ரஞ்சலிர்யா முமதிகல்வே ரறக்களைதற்
கின்றவர்தங் குழுவெங்க ணெனக்கறியக் காட்டுமெனச்
சென்றனராங் கவனோடுஞ் செறுநரெலாந் திரண்டோட. (கக)

ஓடுகொடுந் தருவரெலா மொருங்கெய்தி யிரும்புவியின்
வாடுமுயிர்ப் பயிர்தழைய மழைபொழிய வருள்பொழியுஞ்
சேடுறுதங் குருமருவுஞ் சிறந்தமனை யிடைப்புகுந்து
பீடுபெறு மவன்மனைவி பிரசமல ரடிவீழ்ந்தார். (கஉ)

தேவர்களா னெமெலிந்துவந்துன் றிருவடியே சரண்புகுந்தோ
மேவலரால் வருந்துயரம் விடுத்தனமென் றுரைசெய்யப்
பூவருமா தரிற்சிறந்தாள் புரிதவத்தின் வலியகனல்
யாவருமென் கருப்பத்தி னிருமின்க ளெனவமைத்தாள். (கங)

அக்காலை யரவணையா னசுரரைக்காத் தவண்முன்போய்
மிக்கான மொழிபுகல மெல்லியலு மிகச்சினந்து
சக்காயி ரத்தான்போற் சாபமுறு துன்னூரிற்
புக்காங்கு வாழ்தியிங்குன் போர்செல்லா தென்றறைந்தாள். ()

பங்கேரு கக்கணனப் பாவைசொன்ன வாகேளா
விங்கேயுன் கண்காண வசுரர்தமை யீடழிப்போங்
* கொங்கேயு மென்முலையா யெனவந்தக் கோற்றேடியா
ளெங்கேநீ யகமுடிப்பா யானிருக்க விவணென்றாள். (கரு)

சொற்றவுரை கேளாச் சுடரா ழியைநோக்கி
யிற்றே யிவளோ டிராக்கதர்க டம்முயிருஞ்
செற்றே யிவண்மீள்வா யென்னத் திகிரியுமக்
குற்றேவல் செய்துயிரைக் கொண்டரிபா லெய்தியதால். (கசு)

ஆயபொழு திற்கயிலா யத்தினின் றும் போந்தவெள்ளி
காயுமிரும் பென்னவிரு கண்சிவந்து தேவியங்கண்
மாயும் வகையுணர்ந்து மாயனைப்பார்த் தேபுவியி
னீயனந்த சென்மமுற் றிற்பா யெனச்சபித்தான். (கஎ)

அச்சாபம் பெற்ற வரிவருந்திப் பொய்ச்சான்றி
னச்சார் வினைக்கு நடுங்கி நடுவணக்குங்
கச்சார்ந்த கொங்கைக் கணவன் ககோளபுரத்
தைச்சார வேண்டுமென்றே தன்மனத்தி னெண்ணினான். (கஅ)

கோங்கு - குறுக்கல்.

ஓங்கார சின்மயமா மோர்கோட் டிளங்களிற்றுக்
காங்கா தரவாய்முன் னுரா தனையளித்தே
பாங்கான வாமலகப் பைந்தருவி னீழலென்று
நீங்கா தவனுறையு நீணகரிற் சென்றனனால். (கசு)

சென்றதிரு மாலத் திருக்கனனி மால்வரையை
நின்று தொழுது நிலத்தின்மிசை வீழ்ந்திறைஞ்சி
நன்று வலம்புரிந்து நல்லமலை மூர்த்தியொடு
மன்றன்மர கதவல்லி மணாளரையுந் தலைவணங்கி. (உ0)

மங்கை சிவகாம வல்லியொரு பாணிங்காச்
சங்கரனை நெல்லியடித் தாணுவையும் வீழ்ந்திறைஞ்சித்
திங்களுத லாவுடைத்தாய் சேர்ந்தோர்பா கந்துலங்கு
மங்கணர்கோ ளேச ரடித்தா மரைபணிந்தான். (உக)

வேறு.

சங்கு தீர்த்தத் தடமொன்று கண்டனன்
பொங்கு கங்கைப் புனலிடைத் தோய்ந்தன
னங்க முற்றும்வெண் ணீற்றணிந் தாவுடை
பங்கன் பூசை பலவும் புரிந்தனன். (உஉ)

வேறு.

வாரவிர தங்களுக்குட் சிறந்த சோம வாரவிர தாரம்ப மார்க்க
ந் தேர்ந்து, நாரமணி சடிலர்சிவ நிசியைப் போல நான்குயா மமும்
பூசை நடாத்தி யும்பின், னீரமற நவின்றபிர தோட பக்கத் தெழிலோ
ன்பு மொழிவிதியி னனுட்டித் தப்பி, னுரும்விர தங்களினுத் தியாப
னஞ்செய் தமரராண் டாயிரமங் கமருங் காலே. (உங)

வேறு.

செம்பவளக் கொடிபோன்ற திருச்சடையு மொளிர்வான் றிங்
களுங்கங் கையும்பாம்புஞ் சிறந்தவிழி மூன்று, மம்புலிபோன் றிடுச
ங்கக் குழைக்காது மாலை மணிமிடறும் புயநான்கு மபயவர தமுமா,
னும்பொறியும் புலியதளுங் கரியுரியு முமையா ளொருபாலு முபய
பதாம் புயமுமெழி ரோன்றக், கம்பணிவெள் விடைமீது கற்பகநாட்
டவர்கள் கனகமலர் மழைபொழியக் கண்ணனெதிர் நின்றான். (உச)

வேறு.

மழவிடைமீ தெதிர்நின்ற வள்ளலைக்கண் டெழுந்து வந்து மண்மேல் வீழ்ந்து, தொழுதிரண்டு விழிகளுநீர் துளும்பவுடன் மயிர்பணிப்பச் சுருதி கூறு, மொழிமுறையே துதிகள்பல பலபுரியும் பங்கயக்கண் முகுந்தற் கன்பாப், பழையத்னி முதலெனுங்கோ ளேசநிரா மயனருட்கண் பரப்பிக் கூறும். (௨௫)

எழுதரிய மறையாக மங்கள்சொலு முறைதவறு தியற்றும் பூசை, வழுவலசெய் திடுமிவன்பான் மங்கைமுனி வொழிந்தருட்கண் வைத்தி யென்னப், பழுதகன்ற புகர்புகன்ற சாபமனைத் துந்தீர்ந்து பத்துச் சன்மந், தழுவியுல கத்தினுக்கு வருமிடர்தீர்த் திடுவையெனத் தாய்சொற் றுளால். (௨௬)

வேறு.

அச்சன் மங்களி யாதெனிற் கூறுது
மச்ச கூர்ம வராக நரசிங்க
மிச்சை வாமனன் மூவரி ராமர்கள்
பச்சை மேனிக்கண் ணன்கற்கி பத்தரோ. (௨௭)

இனைய வாய்மை யியம்பிக்கோ ளேசனு
நனைய வார்குழ லுயகி தன்னொடு
மனைய விங்கத் தயிக்கிய மாயினன்
வனை துழாயன் மகிழ்ந்துமெய் யஞ்சென்றான். (௨௮)

திருமெ யத்தினிற் சென்றவன் சாபந்திர்
பெருமை யான கதையினைப் பேசுவோர்க்
கரிய சாய மருந்தவர் செய்யினும்
பரிதி முன்னம் பனியென நீங்குமால். (௨௯)

மாதவன் சாபந்தீர்த்த சருக்க முற்றும்

ஆக விருத்தம் ௩௯௫.

முருகன் றவம்புரி சருக்கம்.

துய்யமதி கங்கைகொன்றை முடிமேற் காட்டுதலாற் றோகை
யொரு பாலுறையுந் தோற்றமதாற் சிவமாஞ், செய்யகயி லையினு
மையாட் கரன்முதலா மனுவைத் தெருட்டுபொழு தளியுருவாய்ச்
சென்றதனை யுணர்ந்து, பொய்யின்மறை யயனையருஞ் சிறைப்படுத்
திச் சிருட்டி புரிவான்வே றமைத்ததனாற் பொருந்தியசா பத்தை,
வையகத்தினுமலக வனமருந்தைக் குமரன் வந்திறைஞ்சி வதிந்து
பின்பு மாற்றியவா வகுப்பாம், (க)

அம்புலிகீழ் மேற்றவழுந் திருக்கயிலை வரைமீதரதனவா தன
த்துமிசை யம்பிகைதன் னோடு, மெம்பெருமா னுவகையொடு வீற்றி
ருக்குங் காலை யெவ்வுலகு மீன்றவளங் கெழுந்திறைவ னிருதாட்,
செம்பதும மலர்முடிமேற் சூட்டியபி னிந்து சேகரகங் காதரமா தே
வதிரி நயன, வும்பர்மணி மகுடமுறு பாதநிரா லம்ப வோங்கார சின்
மயவென் றுயர்மொழியாற் றுதித்து. (உ)

ஐந்தெழுத்தின் முதன்மையதா யகரவுக ரத்தோ டணைந்துவரு
மனுவாகி யாரணமு மறியா, மந்தணமா யெங்குநிரந் தரமாகி மூல
வடிவாயொன் றுய்ப்பலவாய் மாமாயை யுருவாய்ச், சிந்தையொடு
வாக்காலுந் தெருட்டவொண்ணா ததுவாய்ச் சிற்பரமாய்த் தற்பர
மாய்த் திகழ்சோதி மயமா, யந்தரங்க மானபர மானந்தப் பொருளை
யறியுமா றருள்கவென வன்பொடுநின் றிரந்தாள். (ஙூ)

இரந்திரந்து வழிபடுஞ்சிற் றிளங்கொடிநுண் ணிடையாட் கிர
ங்கியருட் டிருக்கடைக்க ணினிதருளி நோக்கி, நிரந்தரமாம் பழம்
பொருளி னிலைகாட்டும் பொருட்டா நெடியகோ ப்ரவாயி னிலவுநந்
தி தனைக்கூஉய்ப், பொருந்துமுதற் பூசைகொளும் புழைக்கைமுகன்
முதலாப் புகலுமெவர் வரினுமவர் போதரா வண்ணம், பரிந்துரைத்
தாங் கிருத்தியெனப் பணித்திட்டுப் பரமன் பருந்தடைய நீழலுறை
பான்மையனுய்ப் பகரும். (ச)

வேறு.

அப்போதினி லயன்மாலிமை யவர்மாமுனி வரரைங்
கைப்போதகன் முதலாகிய கடவுட்குழு வெல்லாந்
தப்பாதுநந் தியினுலொரு தடையுற்றவ ணிற்ப
மைப்போதினை நிகர் கந்தர மயிலூர்தியும் வந்தான். (ரு)

வருகந்தனை யெதிர்சென்றடி மலர்வந்தனை புரியா
வுருகன்பொடு முகமன்சொலி யுமைபங்க னிருக்கும்
பருவந்தனை யறியும்படி பகர்நந்தியை நோக்கி
முருகன்சரி யெனநின்றுதன் முதுமாநகர் புகல்போல். (சா)

மகவான்கன லியமன்றிசை வழியாய்நிரு திக்கோ
னகமாகிய திசையுங்கடந் தப்பாற்குட திசைமேன்
முகமாய்வரு மறுகாலென முன்னித்திருக் கோயில்
நகுசாளர வழிபோயுமை நணைவார்குழன் மருவி. (எ)

அங்காரண முதலாகிய வம்மந்திர வுரையை
நங்காயறி யெனநாயக னவிற்றும்பொருள் யாவுஞ்
சிங்காதுதன் செவியூடு மடுத்தேமகிழ் திளைத்துப்
பொங்கார்வ முடன்றன்முனம் போந்தாலெனப் போனன். (அ)

வேறு.

நந்திகே சன்றடையா னின்றவா னவர்தம்பா னணுகும் வண்ண, மந்திவான் மதிச்சடையா ரருளுதலுங் சன்றகன்ற வாபோற் சென்று, சந்தியா நின்றுகண்ணீர் மழைபொழிய வானந்தச் சலதி மூழ்கி, யெந்தைதரி சனங்கிடைத்தற் கித்தனைநாள் சென்றவென விரங்கிச் சென்றார். (கூ)

செல்லுநரிற் றிசைமுகனோர் நாட்டரிச னங்குறித்துச் சென்றான் சூரை, வெல்லுமயில் வேற்குமர னுங்கண்வாழ் வுறனோக்கி வீழ்ந்து போற்றான், மெல்லிதழி யொடுவில்ல மணிசடையான் றிருமுன்போய் வேண்டி மீள்போ, தெல்லின்கோ பணைப்படுத்தீ வீரவா குத்தலைவ னியம்பா நின்றான். (ய)

வஞ்சத்தா னவரையடும் வேலவகேட் டருளுதியம் மலரின் மேய, வஞ்சத்தா னுனைப்பணியா தகிலேசன் றனைப்பணிந்திங் ககன்றானென்னக், கஞ்சத்தான் பணிந்தெழுந்து கைகூப்பிச் சூர்தடிந்த கருணை தேக்கு, நெஞ்சத்தாய் பொறுத்தியென்றன் பிழையிதென வாறுமுக நிமலன் கூறும். (௧௧)

எவ்வூருன் பேரியாதிங் கென்னபணி புரிகிற்பா யியம்பா யென்ன, வவ்வூர்சத் தியவுலக மயனென்பேர் பணிபடைப்பென் றன்னோன் கூற, நவ்வூரஞ் சக்கரத்தோய் படைப்பாயே னான்மறையு நவிற்றா யென்ன, வொவ்வூரு மகரமுன்ன ரரியைவிசர்க் காந்தமா யுரையா நின்றான். (௧௨)

உரைத்தவோ ரெழுத்தின்மனு வினுக்கருத்த மியாததனை யுரைத்தியென்ன, விரைத்தமல ரோன்மயங்கி வியர்த்தயாக் கையனாகி வெருளே லைப, நரைத்தபெரு மூப்புடையே னாதலினான் மறந்தனனா யதனை யென்ன, வுரைத்தவுரை தடுமாறி நடுக்கமுற்றான் முருகனஃ துணர்ந்து கூறும். (௧௩)

வேதமுத றெரியானை வேதனென்ன வுலகுரைக்க விதியுண் டோநீ, கோதமென்ன வொருகரத்தாற் றலைநான்கும் பிதிரவொரு குட்டு விட்டிம், மூதறிவி லாதானைத் தொடர்பூட்டிச் சிறையிலிட்டிம் மூதண் டத்தைத், தீதகலச் சிருட்டியென வீரவா குவைப்பார்த்துச் செப்பினானே. (௧௪)

இங்ஙனஞ்சின் னாளகல நெடியோன்மற் றொருதினத்தி விறைவன் முன்சென், றிங்ஙனஞ்சிற் றறிவுடையேங் குடிபுரக்க வேண்டு மெங்க ளீசா வென்னஞ், வீங்ஙனசொல் லியமாலை யெதுவேண்டு மெனவஞ்சத் தவனை யஞ்சா, தங்ஙனஞ்சின் னாட்பணிசெய் தமரவ்ரு ளெனமுக்க ணமலன் கூறும். (௧௫)

நயக்குமயன் றனக்கிடர்யா தெனமாயன் புகுந்தபடி நவிலக் கோழி, வயக்கொடியோன் றனைக்கூவி மலரவனைச் சிறைப்படுத்த வகையா தென்னக், கயற்கணிபா காமறையின் முதலெழுத்தின் பொருளறியாக் கசட னாமிவ், வயற்கொடியாஞ் சிருட்டிசெயும் பணிக் கோடலணியன்றென் றறைந்திட்டானால். (௧௬)

இவ்வாறு மதலைசொல விளம்புரல் சிறிதரும்பி யெம்மான் வே
தச், செவ்வாயான் சிறைவிடுதி பிரணவத்தின் பொருணீதான் செப்பு
வாயோ, வெவ்வாறு தெளிந்தனைநீ புகலென்னக் குருசீட ரியல்பியா
தென்ன, வவ்வர்யமைம் யுணர்ந்துமடி யினிலிருத்திச் செவிதாழ்த்தி
யறையக் கேட்டு. (கஎ)

இப்பொருளை யாவரிடைத் தெரிந்தனைநீ யியம்பாயென் றிறை
வன் கூற, மைப்படியுங் குழலுமையர்ட் கறிவிக்கு ஞான்றளியரிய்
வதிந்து கேட்டே, னப்பொழுதென் றிடச்சிந்தை யினில்வெகுண்டு
கரந்தறித லடைவோ நீயு, மிப்புவனத் தீரெண்ணு யிரஞ்சென்ன
மெடுக்கவென வியம்பி னானல். (கஅ)

இம்மொழிகேட் டிறைவியெழுந் தடிபணிந்து மதலையின்மே
லிவ்வா றுன, வெம்மைபுரி வாருளரோ தந்தையர்க ளிவைபொறுத்
தல் வேண்டு மென்ன, வம்மையிரந் திடவாயி னவனியின்வாழ்மலக
வடவிக் கீழா, நம்மையருச் சித்துநித மனுவில்க்க நவின்றுபஞ்சா
ணுகி யாங்கண். (கக)

வசித்திருந்தாற் பிறவியொன்றும் மறையோனு யரசகுரு வாகி
நாளும், பசித்திருப்ப தேதவமாப் பன்னமணைக் கழுவேற்றிப் பதினா
றாண்டு, சுசித்ததமிழ்ப் பதிகங்கள் நம்பதிக டொறுநவின்று துலங்
கிப் பின்னர், விசித்திரமா யிவணடைவின் வீற்றிருக்க லாமென்றான்
விமலனம்மா. (உ0)

அருள்புரிந்த விறைவனையு மன்னையையு மடிபணிந்தாங் கனுஞை
பெற்றுத், தெருள்சிறந்த விறல்வாரு பூதற்கணங்கள் புடைசூழத்
தேர்மீ தேறி, மருளகன்ற மானுலக முதலவெல்லாந் தமையனென
வழிக்கொண் டேகி, யிருள்சிறந்த மணிமிடற்றுத் திருக்கோளே சன்
பதியி னெய்தி னானல். (உக)

வருகுமர குருபரனு மண்மீது விழுந்தெழுந்தவ் வரையைச்
சூழ்ந்து, முருகுவிரி யாமலக வனத்துறையும் பொய்யாத மொழி
யான்றனைக், கருகுமணி கண்டசிவ தருமேச மூர்த்திதனைக் கணகோள
காதப், பெருகுகருணைக்கடலைப் பன்னிருகண் ணான்முகந்து பெரி
துண் டானல். (உஉ)

பன்னிருகை களுங்குவித்தோ ராறுதிரு வாயாலும் பாடி யாடி, யென்னுயிராம் பரம்பொருளே யீறுமுத லடுவுமிலா தேக மாகித், துன்னியெனை யாட்கொளவிங் ஙனந்தோன்றுங் கிருபையையென் சொல்வே னென்னப், பன்னெடுநாட் பூசைசெய்தோ மெனுமனு வைத் தினமிலக்கம் பகருங் காலே. (உஙு)

வீரவா குவைமுதலோர் பூசைக்குஞ் செபங்களுக்கும் வேண்டு மியாவுஞ், சேரவே கொடுவந்து யாகசா லையைத்திருத்திச் செந்தீக் குண்டஞ், சாரவாங் கமைத்துமண்ட லாதிகள்வே திகைகள்பல சமைத்துத் தண்டெண், ணீரவா வியதான சரவணத்தை யழைத் தாங்க ணிலவச் செய்தார். (உச)

அச்சரவ ணத்தடத்திற் படிந்துவெண்ணீ றுடன்முழுது மணிந் து காகக், கச்சரையன் விழிமணிமா லிகைபூண்டா கமங்கண்முனங் கரைந்தவாற்று, ணிச்சநிரா மயவடிவாஞ் சிவதருமே சனைமனத்தி னிறுவிப் பூசை, யிச்சைநிறை வேற்வென்ச் சங்கற்ப விதிமுறையா லியற்றிப் பின்னர். (உரு)

ஆசமன மதராசுத்தி தொடுமிடங்கை சுத்தியங்க கரநி யாசம்
பேசுபிரா ணயாம மிருடிசந்தந் தெய்வமொடு பூதஞ் சத்தி
மாசில்கீ லகஞ்செபநி வேதனந்தி யானமுதன் மனுவுக் கேற்ப
வாசகனுங் தருப்பணமோ மம்மறையோர் போசனமு மன்பா லாற்றி.

நிறைந்தபின்னர்க் குறைந்தமதிக் கொழுந்தினைக்கங் கையைப் பணியை நிறப்பூங் கொன்றைச், சிறந்ததொடை யலையணியுஞ்சடை முடியும் பொலிமுகமுந் திருக்கு மூன்றுங், கறந்தபா லனையதிரு மே னியுஞ்சங் கக்குழையுங் கரங்க ணன்கு, மறந்தயங்கு புலியதளு மு டைப்பிரான் றோன்றுதலு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (உஎ)

அன்புருவா யெதிர்பணிந்து கண்ணீர்ந்துருகு மாறுமுகத் தமல மூர் த்தி, யின்புருவாந் திருமேனி யிருகரத்தா லெந்தைபிரா னெடுத் துப் புல்லி, முன்புரைத்த திடமாறே காவிரிசூழ் சோணாட்டின் முத மீக் கொண்ட, தன்பொருவில் சீகாழித் தனித்தலத்திற் கவுணியர் கோத் திரத்திற் றோன்றி. (உஅ)

ஆண்டொருபா ஞற்றிருந்து பதினாறு யிரம்பதிக மன்பிற் பாடி, மூண்டிடுமவ் வொருபிறப்பாற் பதினாறு யிரம்பிறப்பு முற்றுவா யென் றீண்டியவன் புடனுரைத்து மறைந்தருள வின்னருளை யேத்திப் போற்றிக், காண்டகுதங் கணங்களொடு மெழுந்தருளிக் கந்தகிரி கலந்தான் செவ்வேள் (உக)

வேறு.

இக்க தைச்சருக் கத்தையி யம்பினோர்
மக்க ளோடு மருவுமெண் வாழ்க்கையு
மிக்க விவ்வுல கத்தினின் மேவிப்பின்
மைக்க ளத்தன் மலரடி சார்வரால். (௩௦)

முருகன்றவம்புரிசருக்கம்-முற்றும்.
ஆக விருத்தம் சஉ௫.

சத்தகன்னியர் மதுவுருவான சருக்கம்.

அருந்தவக்கா சிபன்மகனுஞ் சண்ட னென்னு மசுரன்ற சயற்றுங் காலமரர் நொந்து, திருந்துகயி லையில்வாழுஞ் சிவன்பாற் செப்பத் தேவிசா முண்டியுட னெழுவர் சென்று, கரும்பனைநேர் சண்டனைச் செற்றடைமி னென்னக் கதழ்ந்துசென்று வென்றிங்குக் கடிது மேவிப், பெருந்தவயோ கத்தெழுவர் நறுங்தே னாகிப் பின்னுகற்காட் டிடவுதவும் பெற்றி சொல்வாம். (க)

வேறு

கொங்கா ரிதழிமணிக் கோமா னின்றிழியுங்
கங்கா நதியின் கரைபுள்காந் தாரமதிற்
சங்காழி யான்றனையன் சந்ததியென் றேயுரைக்கு
மங்கர்த் தவம்புரிந்து வாழ்கா சிபனிருந்தான். (உ)

அன்னான் மனைக்கிழத்தி யாய திதியவற்சார்ந்
தென்னா யகனேயோ வென்றிறைஞ்சிக் கண்கலுழ்ந்திட்
டொன்னா ரெலன்றனைய ரெல்லா மொழிந்தனர்யான்
பன்னாளும் வந்தியெனப் பன்னவுறை வேனென்றாள். (௩)

என்னுங் குறிப்பை யினிதுணர்ந்து காசிபனும்
பொன்னன் னவளோடும் பூங்காவி னிற்புகுந்தாங்
கன்னம் பெடையோ டணைவதென மன்மதனார்
சின்னங் குயின்முழக்கத் தேவியொடுங் கூடினனால். (௪)

கூடி மதனவிழாக் கொக்கோக சாத்திரத்திற்
பாடின பாட் டிற்குப் பயனெழுது மாறெனவங்
காடி யகாற் சண்ட வசுரன் முத லோரெழுவர்
பீடுபெறுஞ் சேனை பெருத்திடுவெள் ளத்தொகையோர். (௫)

தோன்றும் பொழுதே சுடர்மழுவும் வச்சிரமு
மூன்று பெருவேல்வா ளொண்கதையுங் கொண்டவரா
யீன்றவர்முன் வந்திறைஞ்சி யெங்கடமக் கிவ்வுலக
மூன்றும் பணிபுரியும் வண்ண மொழிதிரென்றார். (௬)

ஆங்கு முனிகேட் டருட்கோகன் னத்தடைந்து
மாங்குயிலோர் பாகன் மலர்க்கழலை யுண்ணினைந்து
தீங்கில்பெருந் தவங்கள் செய்மி னுமதுமனப்
பாங்கி னருளும் பரமேச னென்றுரைத்தான். (௭)

அந்தவுரை சண்ட வசுரன்முத லோர்கேளாச்
சிந்தைகொடு செல்வத் திருக்கோகன் னத்தடைந்தாங்
கெந்தவகைநற்றவங்கள் செய்வோ மெனமுனிவ
னைந்தெழுத்தை யோதி யதன்முறையுந் தேற்றினனால். (௮)

வெண்ணீறு கண்மணியின் மேன்மை தனைவிளக்கித்
தெண்ணீர் முடியானைச் சிந்தையிற்கண் டானந்தக்
கண்ணீர் வழியக் கனலைந்தி னுப்பணிருந்
துண்ணீர்மை நீங்கா தொழுகும்வகை யுமுரைத்தான். (௯)

தந்தையுரை யுட்கொண்டு தானவர்கோன் பச்சிமதிக்
கெந்தைதிருக் கோகன்னத் தேகியவ்வா றுந்தவங்க
ளைந்திருநா றுண்டுபுரிந் தாங்காலம் வெள்விடைமே
லிந்துமுடி யானங் கெழுந்தருளிக் காட்சிதந்தான். (௰)

சண்டாசுரனெழுந்து சம்புபதந் தாழ்ந்திறைஞ்சிக்
கொண்டாடிச் சிந்தை குறித்த வரங்களொடு
கண்டார் செறுநர்களுங் காணு வுருப்பெறவும்
விண்டா னடைகவென விண்டான் விமலனுமே. (கஉ)

அண்ண லளித்தவர மியாவையும்பெற் றுண்மகிழ்ந்து
விண்ணவர்க ளெல்லாம் வெருவவிந்தி யாடவிப்பாற்
கண்ணகன்ற மாயா புரங்கண்ட ம்மாநகரில்
விண்ணிறையுந் தேவர்களு மேவல்செய்ப வீற்றிருந்தான். (௰௨)

துட்டா சுரர்செய் துயர்பொறுக்க மாட்டாராய்
மட்டார் மலரயன்பால் வந்துரைக்க வாங்கவரோ
டட்டாக் கரன்பா லணைய வவனெழுந்தே
யெட்டா முருவ னெழிற்கயிலை வாயிலுற்றீஇ. (கங)

உம்பர்முத லானோ ருடனெய்த நந்தியுய்ப்ப
வெம்பெருமான் பொன்னடிதாழ்ந் தெல்லோ ருடன்முறையிட்
டம்புவியிற் சண்டன்முத லாமவரால் யாமெலிந்தோஞ்
சம்புவே கர்த்தி சரணஞ் சரணமென்றான். (கச)

சரணடைந் தீரஞ்சன்மின் சஞ்சலங்க டீர்கென்று
பிரணவத்தின் பொருளானோன் சண்டன்முதற் பேயனையார்
முரணொழிப்பத் திருவுளத்தின் முன்னிவிறற் சாமுண்டி
பரவுரவுத் திரிகுன்றம் படுத்தகவு மாரியொடு. (கரு)

ஆழிமிளிர் செங்கரத்தி னடல்புனைநா ராயணியே
வாழிவரா கியினோடு மாண்புபுனை பிராமியே
சூழுமயி ராணியெனு மெழுவர்களைத் தோற்றுவித்துப்
பாழிவிறற் சண்டன்முதற் பற்றலரைத் தெறவிடுத்தான். (கசு)

சென்றவர்கள் சண்டன்முதற் றெவ்வர்பெருஞ் சூழுவனைத்துங்
கொன்றிந்த வெள்ளிக் குவட்டி னிடையணைந்து
நின்றிந்து வேணியனை நேரிறைஞ்சிக் கைதொழுது
மின்றங் கிடையார்தாம் விண்ணப்பஞ் செய்குவரால். (கஎ)

இச்சிவயோ கம்பலநா ளியற்றுதன்முற் றுங்காலை யெம்மா
னோர்ந்து, பச்சிளங்கொம் பொருபாலும் பான்மதியு மான்மழுவும்
பணிப்பூ ணாலும், கச்சணியும் புலியுரிபும் வெண்டலைமா லையுஞ்சும
னைக் கடிந்த தாளு, முச்சகமு நிறைந்துதன திச்சைவடி வாய்த்தோ
ன்ற முன்னங் கண்டார். (உரு)

கண்டவுட னெழுந்துகரஞ் சிரங்கூப்பி யானந்தக் கண்ணீர் மல்கப்
பண்டயங்கு மொழியதனாற் பார்ப்பதிபா காசரணம் பரிவுகூறுந்
தொண்டருள நீங்காத சோதிவடி வேசரணஞ் சுருதிக் கெட்டா
முண்டகத்தா ளாய்சரண முக்கண்ணா சரணமென முன்வீழ்ந் தே
த்தா. (உசா)

துதிமுழக்கு மெழுமாதர் முகநோக்கித் திருக்கோளேச் சுரன
ன் பாகிக், கதியுறுக்குஞ் சிவயோக பூசையினுங் களைப்போன்றோர்க்
காண்கி லோமென், றதிசயித்து நம்முளம்வேட் டனதருது முரை
த்திரென வடியிற் றாழ்ந்து, மதியிருக்கு முகத்தினர்யாம் நித்தியகன்
னியராக வதிய வேண்டும். (உஎ)

திங்களமு தருத்திடுநின் றிருமுடிக்காட் டபிடேகத் திரவி
யத்தின், மங்கலமா கியசெழுந்தேன் வடிவாயிச் சுனையருகின் வரை
மீ தோங்கிப், புங்கவராட் டுறமகிமை பெறவேண்டு மலையெம்பேர்
புனைய வேண்டுங், தங்குசிவ தருமபுரிக் குங்கன்னி புரமெனும்பேர்
சாற்றல் வேண்டும். (உஅ)

எனமாத ரெழுவர்களு மிவ்வண்ணங் கனிந்திரப்ப வெம்மா னும்மங்
கனமாக வெனவருளிக் கருணைவடி வாமேலக நறுங்கா வூடு
மனவாச கங்கடந்த தனிமுதலா மிலிங்கத்துண் மகிழ்வி னோடும்
பனகாப ரணருமயிக் கியமானா ரெழுவருமப் பதியுற் றாரே. (உகூ)

சத்தகன்னியர் மதுவுருவானசருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம் சுஙச.

பதஞ்சலிமுனிவரருள்பெற்றசருக்கம்.

வியாகரண சூத்திரபா டியஞ்செய்வான் வேழமுகத்
தய்யாபரனா கியபெருமான் றனைப்பணி டவிமுனிவ
னயாவென வேண் டிக்கோள புரத்தினணைந் தரற்பூசை
செயாவிருப்ப வனையருளிச் செய்தகதை தெரிவிப்பாம். (க)

வேறு.

தூய்திருப் பாற்கடலிற் சேடன்மிசைச் சிவயோகத் துயில் கூ காலை, மாயனொரு நாளெழுந்து நின்றுகரஞ் சிரங்கூப்பி மலர்க்கண் மூடித், தாயினுநல் லன்புடைய சங்கரமா தேவவெனச் சர்ப்ப ராசன், நாயகநீ கண்டவதி சயமென்னோ வடியேற்கு நவிற்று கென்றான். (உ)

அக்காலை யாதிகயி லாயமெனுங் கசோளேசத் தமரர் வாழத், தக்கார்முன் சிவதரும மணிமன்றிற் சிவகாமித் தாய்கண் காணத், தெக்கான திசைக்கிறைவ னஞ்சவொரு தாளெடுத்தோர் திருத்தா ளூன்றி, மிக்காமைந் தொழினடனம் புரிந்தனனத் திருக்கூத்தை வியந்தா மென்றான். (ங)

என்னிலுமத் திருநடன மெளியேற்குங் கிடைக்குமா றிரங்கா யென்று, பன்னகநா யகனுரைப்பத் திருநெடுமால் வியாகரண பாடி யத்தை, நன்னயமார் தரப்புரிவா னினியொருகாற் கசோளபுர நடப் பா யன்று, என்னநட தரிசனநிற் காகுமென வவ்வுரைதன் னகத் துட் கொண்டே. (ச)

வேறு.

முன்பொருகாற் கயிலைமலை யமர்ந்தமுக்கண் மூர்த்திடம ருக த்தினின்று முளைத்த சத்த, மென்பதா மயேசுரசூத் திரத்திற் போ ந்த விலக்கணத்தை விரித்துரைப்பா னெண்ணி நீங்கா, வன்பினொ டைங் கரக்கடவு டன்னைப்பூசித் தப்பொருள்யான் விரிக்கும்வண்ண மருள்வா யென்னத், தும்பிமுகத் தெம்பெருமா னருட்க ணோக்கிச் சுருதிசொலுந் திருவாக்காற் சொல்லா நின்றான். (ரு)

ஆதியில்யான் முதற்பூசை கொள்ளும் வண்ண மருடருமா திரு த்தலமுண் டஃதெங் கென்னின், மேதினியிற் பரதகண்ட மிசையாம் பாண்டி வியனாட்டிற் பன்னான்கின் மிகுதி யான, கோதில்பெரும் பழு ம்பதியாந் திருக்கோ ளேசங் கொண்மகிமை யெவராலுங் கூறற் பாற் றே, சோதிமய மாகியவத் தலத்தினி நீயுந் துன்னியங்கட் பரஞ்சு டரைத் துதியா நிற்பாய். (௬)

சொற்பொருளே வடிவான சிவதன் மேசன் றணைத்தாளாஞ் சுடரி னுள்ளத் துரிசை நீக்கி, நற்பொருளைத் திரட்டுமென விடைகொண் டேகி நானிலமா நங்கைமுகத் திலதம் போன்ற, வுற்புதக்க கோள புர மடைவா னுற்றி னமர்கருணைப் பரசிவன்வீற் றிருக்குந் தெய் வப், பொற்புறுபற் பலமகிமை துன்னுங் கங்கைப் புரிசடையான் றளிபலவும் போற்றிப் போந்தான். (௭)

போந்தபதஞ் சலியாமா முனிவன் கன்னிப் பொருப்பைவல மாவந்து புவிமேற் றாழ்ந்து, காந்திமதிச் சடிலர்பொய்யா மொழிச் செனல்லிக் காவுரையுஞ் சிவதருமக் கடவுண் மேலாய்ச், சேர்ந்தகோ ளேசரா வுடைத்தா யெங்கள் சிவகாம வல்லிபசுங் கொடியைப் போ ற்றிப், பாந்தளுல கத்தின்வருங் கங்கை நீரிற் படிந்துவெண்ணீ றக்க மணி படிவம் பூண்டு. (௮)

வேறு.

கோட்டுநறு மலர்முதலா நான்குவகை மலருங் கொய்துகூ விள ந்தளிருங் குல்லையிளந் தளிரு, நீட்டிளம்பச் சறுகுதில்க் தண்டுலமுங் கொண்டு நிறைந்தபரி பூரணனை நியமமொடர்ச் சித்து, நாட்டநடு நாடியின்வைத் திருகலையு நிறுத்தி நாதாந்தத் திருநடன ஞானதின கானை, யேட்டிதழா யிரத்தமரு மலர்நடுவ ணிருத்தி யிந்துவின்மண் டலத்தமுத மெண்ணிலவாண் டருந்தி. (௯)

திருந்துசிரா லம்புசிவ யோகமதி லிருக்குஞ் செயலுணர்ந்து கடலேழுஞ் செங்கதிர்கோ டியென்னப், பொருந்துதிரு மேனியும் வெண் பொடியணிபு மார்பும் புலிபதலு மழுமானும் பொங்கரவப் ப ணியு, மரும்புமிள முரலுமை யொருபாலு நீல மணிமிடறும் விழி மூன்று மம்புலிச் செஞ் சடையுங், கருந்துளவ மாலறியாக் கழல்களுந் முன் காட்டக்கண் ணிரண்டா யிரங்களினுற் கண்டனன்மா முனிவன்.

வேறு.

கண்டெ டூழுந்து கரஞ்சிரங் கூப்பியே
தண்ட மென்னத் தரையிடை வீழ்ந்துவீழ்
தண்ட நாயக வாரண ரூபமார்க்
கண்ட னுய்ய வெமனைக் கருத்தவ. (கக)

கால மூன்றுங் கடந்த நிராமயக்
கோல னேமுக் குணங்கட்க தீதனே
ஞால மேழையு முண்டுமிழ் நாரணன்
பால னைப்பொடிக் கும்விழிப் பாலனே. (கஉ)

பாலு நீரும் பரிதியுந் திங்களு
மேலும் பண்ணு மிசையுமெண் ணெய்யுமா
யாலுந் தீயு மயமுங் கலந்துறல்
போலு மெங்கு நிறைந்தவ போற்றியால். (கங)

என்று போற்றலு மீச னருள்புரிந்
தன்று வேண்டுவ தியாதறை வாயென
நன்று நானவ் வியாகர ணத்துக்குத்
துன்று பாடியஞ் சொற்றிட வேண்டுமால். (கச)

ஈத லாமனு மேமநன் மன்றிடைக்
கோதை காணக் குனிக்குநின் கூத்தினை
பேதை யேழ்பவப் பிழை யொழிந்தொரு
தீது மின்றித் தெரிசிக்க வேண்டுமால். (கரு)

என்று மாமுனி போற்றி யிறைஞ்சிடக்
கொன்றை வேணிக் குழகனு நன்றெனு
வன்றி லிங்கத் தயிக்கிய மாயினான்
மன்று ளாடிய மாநடங் கண்டுபின். (கசு)

வேறு.

ஒன்ப தாகிய வியாகர ணங்களுக் குரையீ
தென்ப தாகவே பாடியம் விரிவதா யியற்றி
யன்ப தாயிறை கயிலையின் வந்தரங் கேற்றி
முன்பு போற்கோ ளேச்சுரத் திருந்தனன் முனிவன் ()

பதஞ்சலி முனிவரருள் பெற்றசருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம், சளக

அக்த்திய புலத்தியர் பல்வுருவான
சருக்கம்.

பனிவரையி னுமைமணத்திற் பார்தாழும் பொழுதுதமிழ்
முனிவனைத்தென் றிசைக்கேவ முனிவணங்கி மணக்கோல
மினியெந்நாள் கிடைக்குமென வெழக்கினிதாங் ககோளபுரந்
தனின்மருவித் தருதுமெனுஞ் சரிதத்தை விரித்துரைப்பாம். (க)

செம்பொன்மக மேருவதன் றென்பாலி மாசலத்தி
னெம்பெருமாட் டியைமன்ற லிறைவனியற் றுங்காலை
யும்பருருத் திரர்முதலோ ரொருங்குசெறிந் தமையாலே
யம்புவிதென் பாலுயர்ந்த தகிலமெலாம் விதிர்ப்பெய்த. (உ)

மெலியாநின் றமரரெலாம் வேதநா யகவுலகஞ்
சலியாது நின்றெப்பார் சார்ந்திடற்றெக் கணஞ்சமமென்
றொலியாநின் றிறைஞ்சுதலு மும்பர்பிரான் குறுமுனியே
வலியானென் றம்முனியை வளப்பொதியிற் புகச்சொற்றான். (௩)

அவ்வேலை யவ்வேலை யாசமித்த முனிவரனும்
வைவேலின் விழியுமையாண் மணங்காணு தேகுவனே
லெவ்வேலை யிம்மன்ற லெழில்காண்பே னெனவிரங்கு
மவ்வேலைத் தெள்ளமுத மஞ்செவியி லூட்டுதல்போல். (௪)

பெருங்கருணை வடிவான பெம்மானம் மாதவனை
மருங்கழைத்துப் புற்நீவி வையகத்தின் மேலாக
விருந்தசந்த ஞசலத்துக் கேகியுல கிடர்மாற்றி
நெருங்குநெல்லி வனமென்ன நிகழ்த்துதல மொன்றுளதால். (௫)

அத்தலநீ சென்றுறைதி யங்காளிற் பன்னுங்கி
னுத்தமமா கியுகொடுங்குன் றுயர்வரைக்கு மூலமதாம்
வித்தென்னுங் கன்னிவரை மீதிருக்கு நம்மையருச்
சித்திடுவா யிம்மன்றற் சிறப்பையங்குக் காட்டுதுமால். (௬)

என்னவிடை யருளியபின் பிறைவனடி தாழ்ந்திறைஞ்சி
யன்னபுலத் தியனை வந்தரங்கச் சீடனுடன்

சொன்னபொதி யாசலத்தைத் துன்னியவண் மீதுறைந்து
நன்னிலமுன் னிலமாக்கி நாயகன்கட் டளைவழியே. (எ)

பூமகட்கு முகமான பொற்றிருக்கோ ளேசநண்ணி
நாமகளங் கெய்துதலி ஞனோட்டா ருங்களிப்பத்
தேமலரா மலகவனஞ் சென்றுபுலந் தியனோடுந்
தாமவரை வலஞ்சூழ்ந்து தரணிமிசை வீழ்ந்தெழுந்து. (அ)

சென்னிமிசைக் கரங்குவித்தஞ் சலிசெய்து தேவர்கட்கு
முன்னவனே யாழிபெற முன்னாளிற் கண்மலரை
யன்னதிரு மால்சாத்து மம்புயத்தா ளாய்சரணங்
கன்னிவரை முக்கட் கரும்பேநின் றாள்சரணம். (கூ)

என்று பலவா யிருந்தமிழி னாற்றுதிக்க
வின்றுமணக் கோல மளிப்ப னெனச்சொற்றான்
சென்றமரர் பூமழைகள் சிந்தத் திசைமுகன்மால்
மன்றல்கம ழைந்தருவாழ் வாணு டருஞ்சூழ. (ய)

அந்தரத்திற் றுந்துமிக ளோந்துமுழங் கக்கரிய
கந்தரமு மைமுகமுங் கண்கள்பதி னைந்துமுறீஇக்
கொந்தளக மாதைமணங் கொண்டதிருக் கோலமாச்
சுந்தரநற் காட்சிதரத் தொழுதுதுதிப் பானானன். (யக)

வேறு.

ஏளியேங்கட் காவிரங்கி யிம்மன்றற் காட்சிதந்த விறைவா போற்றி, யளியோங்கு கொன்றையந்தா ரம்புலிச்செஞ் சடைபுனைந்த வண்ணல் போற்றி, களியோங்கு புகர்முகற்கு முதற்பூசை பெறவருளுங் கடவுள் போற்றி, தெளிவோங்கு தமிழ்ப்பதிகம் பாடமுரு கற்கருளிச் செய்தோய் போற்றி. (கஉ)

மாதரொடு வருந்துதிப்ப சித்தியகன் னியராகி மதுவ தாகிப் பூதரந்தா னவர்நாமம் பொருந்துறுமா றருள்செய்த புனிதா போற்றி சீதரனுக் கெண்ணிறந்த சென்மமொழித் தீரைந்தாய்ச் சென்னிக்கும் வண்ணா, மாதீவு செய்தசிவ தருமபுரக் கோளசத் தரசே போற்றி.

நவ்வியா கரணத்தின் பொருடெரிந்து பாடியந்தா னவிற்றும் வண்ணந், தவமுடைய பதஞ்சலிமா முனிவரனுக் கருள்புரிசற் குருவே போற்றி, மவுனசிவ யோககளோ ளகவிருடி தனையிலிங்க வடிவுட் கொண்டு,"புவனமெலாந் துதிசெய்யத் திருக்களோ ளேசனெனப் பொலிந்தாய் போற்றி". (கச)

வேறு.

பூங்கணைச் செல்வ னீறுப் பொடிந்திடக் கடவ தென்ன
மாங்குயி லுமையாள் சாபம் வருக்கமா மடந்தை யேங்கி
யீங்கணோ் தருந்த வங்க ளியற்றிட விரங்கிப் பின்ன
ராங்கவ னநங்க னாக வருள்செயும் பரனே போற்றி. (கரு)

உகங்களுன் கினுக்கும் வெவ்வே றுயர்தரும் பெயரைக் கொண்டு
மிருந்தவேய்க் குலங்க ளாயும் வியன்கொள்பிப் பிலம தாயுஞ்
சகம்புகழ் பெண்ணை யாயுந் தருநெல்லி யடவி யாயும்
பகர்ந்தகா நிழற்கீழ் வைகும் பரமனே போற்றி யென்றான் (கசா)

இவ்வித மாகப் போற்றி யிறைஞ்சினின் றிவ்வ ரைக்கட்
டிவ்விய பலவா யாங்க ளிருவருஞ் சிறந்து நாளு
மொவ்வுநின் னருளே கத்துக் குதவிய பலங்க ளால்க
நவ்வியங் கரத்தா யிந்த நல்வர மீந்து பின்னர் (கஎ)

வடமொழி யிலக்க ணம்போன் மருவுநல் லிலக்க ணத்தைத்
திடமுறத் தமிழிற் செய்யத் திருவருள் புரிதி யென்னத்
தடமுறு தீம்ப லாவாய்த் தங்கிநஞ் சண்மு கேச
னிடமதி யிலக்க ணத்தி னியல்பினிப் பெறுக வென்றான். (கஅ)

கூறிய வண்ண னெல்லிக் குளிர்நிழ லிலிங்கத் தெய்த
வாறுமா முகவன் செய்ய வடியிணை யிதயத் துன்னி
யீறிலாத் துதிகள் செய்ய வெழிற்குக னுணர்ந்து பாந்தட்
சீறுமா மயின்மீ தேறிச் செந்தமிழ் முனிமுன் வந்தான். (கசு)

வேறு.

வருகின்ற குமரகுரு பானுபய சரணமலர் வனசமெண்ணி, யுருகன்பு தலைசிறப்ப விருகரமுஞ் சிரமுகிழ்ப்ப வுவகை பொங்கி, மூருகுந்து மலர்க்கடப்பந் தாரணியு மலர்மார்பு முகங்க ளாறும், பெருகன்பு தருகருணை யீராறு திருவிழியும் பிறங்கற் றோளும். (உய)

அக்கரங்கள் பன்னிரண்டி னுதித்தர் பன்னிருவ ரமர்ந்த வா போற், சக்கரங்கண் முதலாம்புன் னெருபடைக ளொடுவேலுந் தய

ங்க் நோக்கி, மிக்ககதி ரொளிவயிரக் குண்டலங்கண் மணிச்சுடிகை வெய்யோர் கோடி, தொக்கதென வணிந்திருக்கு மெழிறோன்ற முன்னின்ற சுடரே போற்றி. (உக)

இருபாலும் புயவரைமேற் பசுங்கொடிசெம் பொற்கொடியு மியைந்த வாபோன், மருவாருங் குழற்றெய்வப் பிடியொடுவள் ளிக் கொடியும் வைத்தாய்போற்றி, திருவார்சே வற்கொடியு மயிற்பரியு நின்றொலிப்பச் சிறந்தாய் போற்றி, குருவான மந்திரச டாக்கரனே யெனப்போற்றிக் குடந்தம் பட்டான். (உஉ)

நின்றகும்ப முனிவரனை யன்புதுன்ற விழிக்கருணை நிரம்பி நம்மை, யின்று நினைந் தனைகுறித்த தென்கொலெனப் பதஞ்சலிமா முனிபோ லியானு, மொன்றுதமி ழியலனைத்தும் வழுவாது விரித்து ரைக்கு முறுதி செய்வா, யென்றிறைஞ்சிக் கன்னிவரை முடியுறை ந்து தமிழ்பனன் கியம்பா நின்றான். (உங)

அதிகார மைந்தாயு மவ்வதிகா ரத்துளொவ்வொன் றையைந் தாயும், விதிமேவு சூத்திரங்கள் பலவாயும் விதியினைப்பின் விலக்கா நின்ற, மதியான சூத்திரஞ்சிற் சிலவாயுஞ் செந்தமிழின் வரம்பு கண்டு, பதியாயிங் கிருந்துபல பலவாக விரித்தியெனப் பகவன் கூற.

கூறியசண் முகக்குமர குருபரன்முன் பாவிருந்து குவலை யத் துள், வீறியறண் டமிழினிலக் கணங்கள்பல பலவாக விரித்துக் காட்டி, நீறுபுனை திருவுருவச் சிவதரும புரச்சிவனை நிதமும்போற்றி, யீறில்பல வுருவாகப் புலத்தியனோ டிருக்கின்றா னென்றான் சூதன்.

சிரித்தெயின்மூன் றையுமெரித்த சிவதருமே சன்குமரன் றிரு த்தாள் போற்றி, விரித்துரைத்த தமிழ்முனியும் புலத்தியனும் பலவு ருவாய் விளங்கா நின்ற, சரித்திரத்தின் பொருள்குறித்துப் பிறர்க்கு ரைத்துக் கருத்திருத்துந் தன்மையோர்க ளருத்தமொடு தருகாமி யங்கள் பெற்றுச் சிவலோகத் தமர்த றிண்ணம். (உசு)

அகத்தியபுலத்தியர் பலவுருவான சருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம் சகூஎ.

இலக்குமி தவம்புரி சருக்கம்.

பாற்கடற் பிறந்த திருமகள் கைலைப் பறம்பினோர் மதலையை வேண்டி, யாற்களத் திறைசெங் கமலத்தாள் வணங்க வவனுங்கா தலற்றங்கோ மென்னச், சேற்கண்மா தென்னை யலாதுகேட் டவி னுன் சிறுவன்கண் ணழற்படு மென்றான், மாற்கஃ துரைத்துக் கயிலா ளமா புரத்தின் வதிந்துமாற் றியகதை வகுப்பாம். (க)

அரியயன் முதலா மமரருங் கால மறிந்திறை யாணையிற் பணி தற்; குரியதா யானை முகனுயர் முருக னுமையிவ ரிருப்பதற் குரித் தாய்ப், பெரியதா கியமேம் பாட்டினை யுடைத்தாம் பெருந்திருக் கைலையங் கோயில், விரியொளி யணைமீ தென்னையா ளுடையோன் வீற்றிருந் தருளுமோர் பொழுதில். (உ)

இந்திர நீல மொடுகவுத் துவமு மிருகவுட் டுளையநாற் கோட் டுத், தந்தியுந் தருவு முச்சயிச் சிரவத் தவளவாம் பரியுமா ரமுதுஞ், சந்திர கலையுஞ் செனித்திடுங் காலைச் சாற்றிவைக் கணியதா யுதித்த, விந்திரை யென்னுந் திருமகள் கண்ணீ ரிறைத்தங்க ணருச்சனை புரி ந்தே. (ங)

கனக்குழற் றிருமா துளங்களிந் தேத்தக் கண்ணுத ரோன்றுபு திருமா, றனக்கொரு மனைவி யாயநிற் கேது சஞ்சல மென்றறைந் தருள, வனக்கொடி யோனுன் மகவெனத் தெய்வ வரம்பையர் சொ லும்பொழு தனலை, யுனத்திடைத் துறுத்தா லெனும்பெருந் துயர மாற்றுவா ருனையலா லெவரே. (ச)

புதல்வரைப் பெறுத லில்லின்வாழ்க் கைக்குப் பொருந்துறு மருங்கல னெனநூன், முதன்மொழிந் திருப்ப வெட்டிலக் குமிக்கு ண் முதன்மையா கியபெருந் திருவைச், சதமென வெளியற் குத வினை யிதற்கோர் தனையனில் லெனின்வறி தாவற், புதவிணி சுமந்து மங்கலத் திருநாண் புனைந்திலா மடந்தையர் போல்வேன். (ரு)

அன்றிபு மலட்டுச் சென்மமென் றலகோ ரறைபழிப் பிறு வரை யமைக, மன்றுணின் ருடி யுலகெலா மாட்டும் வள்ளலே யபய மென் றிரந்து, தன்றனி முந்தி யிருகையி னாலுந் தாங்கிநிற் பாடனை நோக்கித், தென்றலந் தேரோ னுன்மக னாகச் செனிக்குவ னென்ன வாய் மலர்ந்தான். (சு)

மலர்ந்தசொல் லமுத வாரியின் மூழ்கி வனசமான் விடைபெ றுங் காலை, நிலம்புன லின்றி விளையுமோ வென்னை நினைகிலை நீவரம் பெறலா, னலம்பெறும் மாயன் மனைவிகே ளுலக நாயகன் றருவர மவனு, முலர்ந்திடு மென்னச் சபிக்கநொந் தாழி யுறங்குவா னிடத் தினுற் றனளால். (எ)

உற்றவா ளிங்க னுற்றன யாவு முரைத்துமேற் செய்வதே தென் னச், சொற்றதை யுணர்ந்தம் மறைக்கணான் புகல்வான சுயம்பிர கா சமாய்ச் செம்பொற், பொற்றையின் றென்பாற் பரதகண் டத்திற் பொன்னியந் தண்டுறை மருங்கு, கற்றைவே ணியர்க்கந் தரங்கமா கியவொண் கைலைகோ ளேசமென் றிலங்கும். (அ)

வேறு.

கஞ்சனை வதைத்த வத்தி கழிந்திடச் செய்த மூதூர்
மஞ்சுநேர் குழலா யெற்கு மாதவன் றந்த சாபந்
துஞ்சவீ ரைந்து சென்மந் துலங்கிடச் செய்த மூதூர்
அஞ்சன மேனி யானே நெல்லியா யமர்ந்த மூதூர். (கூ)

ஆதுவா கனற்குப் பூசை யார்க்குமுன் பாக்கு மூதூர்
தோகைமா மயிலி னாற்குச் சுருதியைத் தமிழாற் செய்து
காகமாய்க் கதிறு மிண்டர் களைக்கழு முனைமே லேற்றி
நாகமும் புகழச் செய்த நற்பதி யதுவாம் பின்னும். (ய)

சமக்கணை யான நாக ராசன்பா டியத்தைச் செய்தே
யெமக்கிணை மூன்று லோகந் தன்னிலு மில்லை யென்னச்
சமத்திடு பெருமை யீந்த தொன்னகர் கடலே முண்ணுஞ்
சமர்த்தனைச் சீட னாளென் றனைப்பல வாக்கு மூதூர். (யக)

வேதங்க ளுன்கைக் கம்பாய் விதிக்குமா கமத்தைச்
சிதங்கொ ளரச தாகச் செய்யுமோர் புராணந் தன்னை
நாதங்கொள் பெண்ணை யாக நாட்டுமூ ரவ்வூர் மேன்மை
யோதுங்காற் பெருகு நீயங் குறுற்றுதி தவத்தை யென்றான். (கஉ)

என்றுதன் கணவன் கூற மின்னுவீ ரமுத முண்டு
தன்றனிச் சேடி மாதர் தங்களோ டிறைஞ்சி யாங்க
ணின்றும்விக் கினங்க ளர்க்கு நித்தியன் றந்தைமேய
நன்றிகொள் கன்னி வெற்பை நளினமா னினைந்து சென்றாள். (கங)

வருகின்ற மார்க்கத் துள்ள மாதங்க வுரியான் கோயிற்
கருகொன்று தீர்த்த மூழ்கி யரனொடா ரணியைப் போற்றி
முருகொன்று மலர்க்க ரன முன்னிமைத் திருக்கோ ளேசத்
தருகொன்றிக் கன்னி வெற்பை யன்பொடு வலமாச் சூழ்ந்து. (கச)

சேடிய ரோடும் பூமேற் றிருமக ளின்றுஞ்சி நின்றே
யாடிய பாதப் பொய்யா மொழிசனை யன்பிற் போற்றி
நீடிய சடில னெல்லி நிழலுறை நிமலன் கொன்றை
சூடிய சுவக்கக் கோளேச் சுரனையும் பரவி யேத்தி. (கரு)

தலைவன்முன் னுட்கொ ணர்ந்த சங்கதீர்த் தத்தி னாடி
யலைசெறி தவளை சாரா வருட்கங்கை முதலா வுள்ள
நிலைபெறுந் தீர்த்த மியாவு நெறியினாற் குடைந்து பைம்பொன்
மலைமக ளிறைவி நாமம் வழுத்திவெண் ணீறு சாத்தி. (கசு)

வடமுக மான வைங்கை வாரண முகவற் போற்றி
மடமுடைக் கஞ்சன் றன்னுல் வீந்திடு பீழிமா யோனைத்
தொடர்வுறு திருக்குழ் வண்ணந் தொற்றதா லத்தி தீர்முக்
கடமுகத் தோன்ற லான கருணையங் கடவுட் போற்றி (கஎ)

உலகமூன் றினையுங் காக்கு மொருவனு மெங்கோன் மற்றப்
புலவர்யா வர்களு மும்பும் பொருட்டுமா வுருவ தாக
நிலவிய சூரை வேலா னோர்பின் திருவுள் ளாக்கிச்
சுல்வியில் வரைமேல் வாழுஞ் சுந்தர குமரற் போற்றி. (கஅ)

காவுடைத் தேவர் போற்றுங் ககோளநா யகர்க்கோர் பாலா
மாவுடைத் தாயின் செம்பொன் னடியிணை யன்பிற் சூழ்ந்து
சேவுடைச் சிவதன் மேசற் சேர்சிவ காம வல்லி
பூவுடை யான்பாற் பச்சைப் பூங்கொடி தனையும் போற்றி. (கக)

நித்திய கன்னி மாரா நெறியினைப் பெற்றோர் தம்மைத்
துத்தியஞ் செய்து பின்னர்ச் சுவைகொடும் பலாவாய் நிற்குஞ்
சித்தரைக் கண்டு வாழ்த்தித் தினந்தின மிவ்வா றாகப்
புத்தியிற் பூசை செய்து பதுமமா துறையுங் காலே. (உ௰)

ஆங்கொரு நாளிற் றங்கோ னமல கமதாய் நிற்கும்
பாங்கினை நினைந்து நைந்து பைங்கொடி துதிக்குங் காலைப்
பூங்குழ லுமையா ளோடும் பொருக்கென விடைமேற் றோன்றி
மாங்குயி லனையாய் வேட்ட வரமென்கொல் புகறி யென்ன. (உக)

அத்திருக் கயிலை தன்னி லருளிய ஞான்று தேவி
புத்திர னீற தாகப் புகன்றன ளதுபோ மாறு
கத்தனே யருள்க வென்னக் கன்னியைப் பரம னோக்கச்
சித்தச னிறந்தே பின்ன ரநங்கனாய்ச் சிறக்க வென்றாள். (உஉ)

அண்ணலு முமையு மிவ்வா றருளிய மாற்றங் கேளா
வுண்ணெகிழ்ந் துவகை பொங்கி யுரிமையாஞ் சேடி மார்க
ளெண்ணிலர் சூழ வாங்க ணிருந்துபின் னின்ப மெய்திப்
புண்ணிய வைகுந் தத்திற் புரவல னோடு வாழ்ந்தாள். (உங)

இலக்குமி தவம்புரி சருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம். ௫உ௰

ககோள்விருடி முத்தியடைந்த சருக்கம்

அரிதாய தவமனைத்து மாற்றுமொரு ககோளமுனி
பெரியசா யுச்சியத்தைப் பெறவிரும்பிக் கயிலைமலைக்
குரியானைப் பணிந்திரப்ப வுறுதிதிருக் கன்னிமலை
மருவுமுன் றன் னிழைமெனவவ் வகையடைந்த கதைவகுப்பாம். (க)

வேறு.

அநேககற் பங்கண் முன்பா யரனுறை பதிக டோறு
மநேகமா கியத•வங்க ளநேகமா கியயா கங்க
ளநேகமா கியதா னங்க ளநேகமா கியச பங்க
ளநேகமா கியயோ க்ங்க ளாற்றியே யிருப்பா னுனன். (உ)

உடலெலாந் திரைகண் மூடி யுரோமமொன் றேனு மின்றி
மிடலெலா மொடுங்கி யென்பு மெய்யெல்லாந் தோன்றக் கண்கள்
படலமாய் மறையக் காது பரவையின் முழக்கங் காட்ட
நடைசிறி தேனு மின்றி நடுக்கமு மொழிந்த தம்மா. (௩)

வேறு.

அம்முனி வரன்பேர் கஜேளமா முனியென் றனைத்துல கமுஞ்சொலு மன்னு, னெம்முனி வோர்க்கும் வயோதிக னுரோம ரெண்ணிறந் தேரிறப் பறிவான், விம்மித மான வீரெண்கோண் முனிவர் மெய்யுரு வாகிய புசுண்டர், தம்மொடுஞ் சிநேகித் திருப்பவ னுலகந் தருபவன் றனக்குமே லானேன். (௪)

மாதவ ரநேக ரவனிடைப் பயின்றோர் மாண்டகேள் வியர்களா யவர்பா, லோதினோ ரநேக ரவர்களொவ் வொருவர்க் குயர்ந்தமா ணுக்கர்க ளநேகர், பேதமா முலக மூன்றினு ளிவனே பெரியனென் றெங்கணும் பேசு, மூதறி வுடையோன் கயிலையங் கடவுண் முன்பணிந் தித்திற மொழிவான். (௫)

வேறு.

சர்வி சர்வ சகர்த சச்சி தானந் தாத்துவித
வோமென் பொருளி னுள்ளடங்கு மொளியே வெளியே யுருவருவ
மாமின் புருவ சிவாகார னந்தா னந்த மயரூப
நாமஞ் சாதி குணமில்லாய் நானே நீயாம் வகையருளே. (௬)

யாவ னொருவ னகண்டிதமா யாவா னவனே யாகுகயான்
யாவ னொருவன் குணமூன்றுக் கதீத னவனே யாகுகயான்
யாவ னொருவன் மூவர்கட்கு மதிக னவனே யாகுகயான்
யாவ னொருவ னுயிர்க்குயிரா யுணர்வா னவனே யாகுகயான். (எ)

வேறு.

இவ்வாறு கணோள்மா விருடிப்பியம் புதனேக்கி
யவ்வாறே தருதுமமே தந்தரங்கக் கயிலாயஞ்
செவ்வாய மேருவுக்குத் தென்சாராம் பொன்னிநதிக்
குவ்வாறு காதத்தி னுயர்ந்தகன்னி வரையென்பர். (அ)

அத்தலத்திற் சென்றிறைஞ்சி யத்துவித மடைகுதிநீ
யுத்தவென வருள்புரியப் பணிந்துவிடை கொண்டேகி
முத்தர்நிறை திருக்கோள மூதூரின் வந்தணைந்து
சுத்ததிருத் தம்பலவுந் துளைந்துதிரு நீறணிந்து. (கூ)

உருத்திகழ்கண் ணிகள்புனைந்தே யுலகமுத லாமூன்று
திருத்தலத்தி னமர்ந்தபர சிவபெருமான் கழல்போற்றி
மருத்துளவ மாலையணி மால்வடிவா மாமலகத்
தருப்பொழிலை யுாசினியாந் தாபதரைக் கண்டனனால். (ய)

கன்னிமா ரெழுவர்களுங் கமழ்நறுந்தேன் வடிவாகத்
துன்னிப்தும் பதஞ்சலியார் துறவறத்தி னிருப்பதுவு
முன்னிபுன்னி யுகமகிழ்ந்தங் குறைபோழ்தி னவர்களெலாந்
தன்னனைய முனிவரன்று டாழ்ந்தனர்தம் முருக்கொண்டே. (கக)

யாங்களியற் றியதவங்க ளியாவுமோ ருருவாகிப்
பாங்குறுவெண் ணீறணிந்த படிவமுஞ்செங் கற்றுகிலு
மோங்கியகண் மணிமாலை யுடலமெலா மணிந்திலங்கி
யீங்குவரப் பெற்றனமென் றெல்லோருந் துதித்தனரால். (கஉ)

துதித்திருக்கு மவ்வேலைச் சோதிமய மாய்நிறைந்த
மதிச்சடில னெல்லியடி மருவுசிவக் குறியதனு
ளுதித்தபரி தியின்மதியோ னெடுங்குமா போலுறைந்த
ததிக்குனெய்போன் முனிவரனைத் தானுக்கிக் கொண்டனனால். (யங)

வேறு.

இன்ன தாங்கணோ ளேசர் சரித்திரஞ்
சொன்ன காதை துகளறக் கேட்கின்றோ
ரன்னஞ் சூகர மாயின ரும்பெரு
மன்னு மானந்த வாரியுண் மூழ்குவார். (யச)

கணோளவிருடி முத்தியடைந்த சருக்கமுற்றும்.

ஆக விருத்தம் ருகச.

சத்தியவாசகமுனிவர் சாயுச்சியம்பெற்ற சருக்கம்.

அச்சுவத் தாமன் வாளிக் கைவரை யுண்மை கூறி
யுச்சித மாகக் காத்த வொருபொய்யா முனிவன் மோக்க
விச்சையாற் கண்ணற் கேளா வியம்புகோ ளசம் புக்காங்
கச்சிவ கதிமே வப்பே ரான்புனைந் ததனைச் சொல்வாம். (௧)

ஒருதுவா பரயு கத்தி லுளுற்றுபா ரதப்போர் தன்னின்
மருவுமீ ரோன்பா னாளின் வாய்ந்தவின் முனிவன் மைந்தன்
பொருசம ரினிலே வோரும் பொன்றிடா வகைபொய் சொல்லா
விருடியா சனத்தின் கீழா விருந்தினன் படியி டந்தோன். (௨)

படியிடந் தோன்செய் மாயை பகைவனத் திரம தோரா
விடியென்க் குமுறி யன்று ரெங்கென விருடி பாற்சென்
றடிபணிந் தெனக்கேட் பத்தம் மதோமுகத் துவாரத் தின்கீழ்க்
குடியிருக் கின்றா ரென்னக் கொடுங்கணை நகைத்தே கிற்றால். (௩)

பேரியபி னவர் தம்மைப் பொருக்கென வம்பி னென்று
மாயவ னணுகப் பொய்யின் மாதவ னெழுந்து தாழ்ந்து
தூயபாற் கடலின் யோகத் துயில்புரி பதுமச் செல்வி
நாயக வடியேன் வேட்கை நவி லுமா றணுகப் பெற்றேன். (௪)

ஆங்கதே தெனின்ஞா லங்கள் யாவுமே யுரையுங் காக்குந்
திங்கிலாப் பகவ நின்பாற் செப்புமின் னப்ப மொன்று
பாங்குறும் பரமா னந்தப் பதம்பெறு மாறு நாயேற்
கீங்கருள் செய்வா யென்றாங் கிரந்திட மாயன் கூறும். (௫)

தீம்புனற் பொன்னி யாற்றின் றெற்கது கார்த மஞ்ஞை
யோம்பறம் பதன்வ டக்கா மாமலைக் கக்கா னுங்க
ணைம்பணிக் குடலம் பத்தாய்க் காட்டினா மதனி னீபோய்க்
காம்பன தோளி பாகற் கலந்துட லெட்டாய்க் காண்டி (௬)

என்னலும் பொய்கூ ருத விருடிமரல் விடைகொண் டெய்திக்
கன்னிமால் வரையைச் சூழ்ந்து கர்சினி மீது தாழ்ந்து
சென்னியிற் கரங்கள் கூப்பித் திருநெல்லி யடிக்கீழ்த் தாழ்ந்து
மின்னிய சுவர்க்க மேவும் வள்ளலைப் பணிந்து பின்னர். (எ)

ஓரிடத் திருந்தி ரண்டு வளியையு மொடுக்கி மூன்றுங்
காரியல் குற்ற நீக்கிக் கரணநான் கொடுக்கி யைந்தா
யூருமிந் திரிய நீத்துச் சமயமா றினையும் பாற்றிச்
சேரெழு பிறப்பும் போக்க வெட்டங்க யோகஞ் செய்தான். (அ)

வேறு.

செய்திடுநாட் பலகழிய விடையின் மீது தினகரரா யிரங்கோடி திரண்டா லென்ன, மைதிகழு மணிமிடறுங் கரங்க ணான்கின் வரதா பயங்களுமான் மழுவுந் தோன்றப், பைதிகழும் பணியணியும் பசுநி லாவும் பாலவிழி யும்புய பரிபுரப்பொற் றாளுங், கொய்தமலர் பு னையளகக் கொடியி னேடு குவலையநா யகன்காட்சி கொடுப்பக் கண்டான். (கூ)

கண்டவுட னெழுந்துசிரங் கரங்கள் கூப்பிக் கண்ணீரா னந்த வெள்ளக் கடலுண் மூழ்கி, முண்டகத்தா ளிணைமலர்தன் முடிமேற் சூட்டி மொய்ம்மயிர்க்கூச் செறிந்துடல முழுதும் போர்ப்பத், தெ ண்டனிட்டு வலமிடமாய்ச் சூழ்ந்து நிர்த்தஞ் செய்துசுரு தியிற்பொ ருளாச் செஞ்சொன் மாலைத், தண்டமிழன் பொடுகனிந்து மனமும் வாக்குந் தழுதழுப்பத் துதிகள்பல சாற்ற நின்றான். (ய)

வேறு.

விண்ணவர் முனிவர் சித்தர் விஞ்சையர் கருட ராதி
மண்ணவர் முன்பா வென்னை வழிபட வருள்வா யென்ன
வெண்ணுறு பூநீர் சாந்த மிவைமுத லிரெட்டி னுங்
கண்ணுபு கணேச ரேத்துங் கோளபு ரேசபோற்றி. (கக)

விமலையோ டவண்சூ தாடும் வினையினால் விளைந்த சாப
மமலையார் கலியின் கூலத் தறலினும் விளைந்த சென்மப்
பொமலையோர் தசம தென்னப் புவிக்குப கரிப்பான் கொள்ளக்
கமலலோ சனன்பூ சித்த கோளபு ரேச போற்றி. (கஉ)

ஓங்குமா கயிலை தன்னி லோமெனும் பொருளைத் தேவிக்
காங்குரை பொழுது வண்டா'யணைந்துணர்ந் ததனால் வந்த
தீங்குறு சென்ம மெல்லாஞ் சிதைந்தொரு சென்ம மாகக்
காங்கேயன் பூசித் தேத்துங் கசோளபு ரேச போற்றி. (கங)

பொன்னிமா சலக்கோன் பெற்ற பூவையைப் பாகம் வைத்தோய்
சென்னிமீ திருக்குங் கங்கா தேவிமஞ் சனமாத் தாம்பர
பன்னிமா முனிவ னுண பலாத்தரு நிழலிற் சத்த
கன்னிமார் பூசித் தேத்துங் கசோளபு ரேச போற்றி. (கச)

ஆசிலாத் தேவபாடை யசுத்தசுத் தங்க ளாய்ந்து
மாசிலாக் கவிதை செய்ய மகேச்சுர சூத்தி ரத்தைப்
பேசுப்பா டியமாச் செய்து பிறங்குநின் னடனங் கண்டு
காசினி சுமப்போன் போற்றுங் கசோளபு ரேச போற்றி. (கரு)

வடபுலத் திமய மாதை மணஞ்செயு ஞான்று தாழ்ந்த
புடவியைச் சமமாச் செய்யும் பொருட்டெழிற் பொதியிற் சேவி
யடைவுடன் பின்னர் மன்ற லணியையு மிங்குக் காட்டிக்
கடமுனி வனையாட் கொண்ட கசோளபு ரேச போற்றி. (கசு)

நெஞ்சவா வொடுசேய்க் காக நிமலனைப் பணிந்து வேண்ட
வஞ்சிவா கனிக்கு மெட்டா வமலையெற் பணியாய் தீக்கண்
பஞ்சவா குகவின் காளை யென்னவப் பரிவு தீர்ப்பான்
கஞ்சவா சனிபூ சித்த கசோளபு ரேச போற்றி. (கஎ)

விடையனே யன்பர் காணு மெய்யனே வெறியார் கொன்றைச்
சடையனே மாறி யாடுந் தாளனே தந்தி மான்புல்
லுடையனே யுன்பான் மெய்யன் பொழுக்கமெட் டுணையு மில்லாக்
கடையனேன் றனையு மாட்கொள் கசோளபு ரேச போற்றி. (கஅ)

வேறு.

இவ்வணந்தோத் திரஞ்செய் பொய்யா மொழியைப்பார்த் தி றைவனுமொன் றியம்பா நின்றான், மைவணமும் மலமகன்றோய் நி ன்மனம்வேட் டனயாவை வகுத்தி யென்னக், கைவணமே ருச்சிலை யோய் நின்னதருட் டுணையாலக் கசோளர் போல, வைவணமுங் க டந்தபரஞ் சோதியிற்சேர்த் தென்பெயர்நிற் காக்குவாயால். (கக)

என்றிரந்த முனிவனைத்தே விரதமெனப் பரிதிமதி யென்னப் பூவின், மன்றலெல்லா வெளிவானி னிறைந்ததெனச் சீரிலுப்ப மருவலென்னத், தனதறனிப் பூசணைத்தாக்கிப் பொய்யாமொழீசனெனத் தன் பேராக்கி, யின்றுமப்பே ரெவ்வுலகுஞ் சொலப்புனைந்தா னெனச்சூத னிசைத்தான் மன்னோ.

சத்தியவாசகமுனிவர் சாயுச்சியம் பெற்ற சருக்க முற்றும்.

ஆகவிருத்தம் ௫௫௪.

பிரமனுக்குச் சிவதரும முபதேசித்த சருக்கம்.

உசித மாங்கயி லாயமென் றோதிய
நசைகொள் பூதர மீதுறை நாயகன்
றசவி தச்சிவ தன்மத்தி னுண்மையைத்
திசைமு கற்கருள் செய்கதை செப்புவாம். (௧)

வேறு.

அருணவுத யத்தலர்செங் கமலமலர் மேலோ னரணங்க னென்கினுக்கு மாதியினிற் கின்ற, பிரணவத்தின் பொருடெரியாப் பேதைமையாற் சிறையிற் பேதுற்றப் பரிபவத்தாற் பிறப்பிக்குந் தொழிலே, முராணுடைய தெவ்வாக முன்னிவினை யொழிந்து முக்கணா யகனருளிற் றருசதரும மோர்ந்து, சுரணைமடக் கப்பெரிய தவஞ்செயல்யாங் கென்று, கருதுங்கா லெழுந்ததொரு கவின்வாக்கு விண்ணில்.

காரணனுந் தியிற்றோன் றானான்முகநீ கேண்மோ நம்பிராற் காதிகயி லாயமெனப் பூமேற், சீரணவுந் திருக்கோளக் குடியினைநந் தீசன் செப்புபுரா ணக்கதைகொ டம்புகலுங் காண்டி, காரணமா கியவந்தத் திருத்தலத்தி னீபோய்க் கடிகைதவம் புரியினுநின் கற்பமியற்றியதாம், பூசணைகோ ளேசருநின் புந்தியினீ நினைந்த பொருளறிவிப் பாரெனுமற் புதமொழிகேட் டெழுந்தான். (௨)

தந்திமுகத் தெந்தைசடாக் கரவடிவன் கமலத் தாண்மலரை யகமலரிற் றாங்கியெழுந் தேகி, யந்திமதிக் கோடீரன் வாழ்பிரம புரத்தி லணைந்துபணிந் தருணைதில்லை யாரூரா னைந்கா, மந்திருதி கொள்பூங்கா வையாறு பொன்னி மாநதியா டிப்பணிந்து மலர்மடந்தை மகிழ்வாய்ச், சந்ததமு நிறைதிருக்கோ ளேசர்பொய்யா வாயர் தழைத்ததிரு வாமலகச் சம்புவைப்போற் றினனே. (௪)

வேறு.

பொன்னங் கமலக் காடுநிறை பொற்பு மிகுத்த கிடமொன்றங்
கன்னம் பயிலக் கண்டதனி லாடி வெண்ணீ றக்கமணி
பன்னு பதமைந் தினையோதிப் படிவ முழுதும் புனைந்துதன்பே
ரென்னும் படியோர் சிவலிங்க மியற்றிப் பூசை தொடங்கினன்ல்.

வேறு.

ஆட்டவேண் டுவனவெலா மாட்டிஞ் னணிகண்மலர்
சூட்டவேண் டுவனவெலாஞ் சூட்டினு னனமுதலா
வூட்டவேண் டுவனவெலா மூட்டினன் புகைமுதலாக்
காட்டவேண் டுவனவெலாங் காட்டிப்பூ சனைமுடித்தான். (௬)

சூழ்ந்துவந்தான் றட்டமிட்டான் றோத்திரித்தான் முக்காலும்
வீழ்ந்தெழுந்தான் விம்மிவிம்மி மெய்சிலிர்த்தான் வேர்த்துவிழி
தாழ்ந்தபுனன் மேன்மிதந்தான் சங்கரமா தேவபணைப்
பாந்தளணி வாயங்கிப் பாலவிழி யாயென்றான் (௭)

வேறு.

அண்ணு முனநீ யழன்மலையா நின்றதையா
னெண்ணு தெகினவுரு வெய்திமுடி கண்டனனென்
றண்ணு மில்லா துரைத்த பிழைபொறுத்த
பெண்ணோர்பா கரின் பிரசமலர்த் தாள்போற்றி. (அ)

ஐந்து சிரமக்கு மாகுமென வுண்ணினைந்த
கந்தைசெயுங் காற்காரி கைநகத்தென் றோர்தலையைச்
சிந்தித் திசைமுகனுச் செய்தப் பிழைதீர்த்த
வெந்தையே யின்னு மிரங்காய்நின் றாள்போற்றி. (௯)

முத்தொழிற்கு ளுயேன் முதற்றொழில்செய் யும்படியென்
னத்தனிரண் டாந்தொழிலை யாக்கும் படியமைத்துச்
சுத்தவுரு வோய்மூன்றாந் தொழிலை யுருத்திரற்கு
வைத்த கருணை வடிவேநின் றாள்போற்றி. (ய)

கங்கைச் சடையாய் கடையனேயா ளச்சடையாய்
கொங்கிதழித் தாராய்நின் கோர்கனகத் தாடாராய்
பொங்கரவப் பூணாய்முன் பொய்சொல்லைதை யும்பூணாய்
மங்கையொரு கூறாய் மறைப்பொருளை யுங்கூறாய். (கக)

வேறு.

என்றுல களித்த தாதை யிரட்டிய நான்கு கண்ணு
நின்றறா தருவி தூங்க நினைந்துபோற் றெடுத்த காலை
மன்றலந் துளவ நாறு மழவிடைக் கொடியா னன்னு
ளென்றிய வுள்ளக் கொள்கை யோர்ந்தருள் புரிய வெண்ணி. (கஉ)

செக்கரஞ் சடையு மங்கட் செறிமணித் தொடையு நெற்றி
மிக்கதீ விழிம றைத்த வெண்படா மென்னத் தோன்றும்
பொங்கமி றெய்வ நீற்றுப் புண்டரப் பொலிவுங் காதிற்
றொக்கசி ரா று கட்டி சுந்தர வேடந் தோன்ற. [கந]

கண்டமொய்ம் பிருகை மார்பங் கண்டிகை வடமி லங்க
வெண்டிரு நீறு பூத்த மெய்யிரு ளிரண்டுஞ் சிப்ப
முண்டகக் கரத்தின் ஞான முதிர்ந்தபுத் தகங்க திர்ப்பத்
தண்டலில் வெண்பட் டாடை யுத்தரீ யமுந்த யங்க. [கச]

பன்னுமா மறைக ளான பாதுகை யிணைமே லன்பர்
சென்னியிற் சூட்டு மாபோற் றிருவடிக் கமலஞ் சேர்த்தி
மன்னுகல் லார மாலை வயங்குப வீதந் தாங்கி
நன்னலந் தரவந் துற்ற நாதனை வேதன் கண்டான். [கரு]

கண்டன னெழுந்து நாதன் கண்ணருட் கடலின் மூழ்கித்
தண்டெனத் தரையில் வீழ்ந்து தாழ்ந்தெழுந் திறைஞ்சி யெண்கை
முண்டக முடிமே லேற முடிவிலா னந்த மூறப்
பண்டரு மறைத ளாரப் பாடினை னாடி னான். [கசு]

வாழிநின் னருளெண் ணுதுன் மத்தனு யெனைம திக்துப்
பீழையிற் கிடந்து ழக்கும் பேதையேற் கெளிவந் தன்று
ஞூழெறு மொதுக்கித் தம்மை யொருங்கிழந் தருவாய் நின்ற
பாழிமா தவர்க்கே யன்றிப் பற்றுறுப் படிவ மென்ன. (கஎ)

அடிக்கடி புவியில் வீழ்ந்தே யடிமலர் முடியிற் சூடிப்
பொடிப்பெழ வுரோமஞ் சூழ்ந்து பூமக ணின்ற காலைக்
கடிக்கம லத்தோய் முன்ன ரிருக்கெனக் கடைக்கண் சாத்த
முடுக்கிய மலத்தி னீங்கி முதமடைந் தவச மானுன். (கஅ)

தன்னருட் கடலின் மூழ்குஞ் சதுமுகக் குழவி தெய்வச்
சென்னியி லருட்டேன் பொங்குந் திருவடிக் கமலஞ் சூட்டி
மன்னிய தீக்கை யேழு மரபுளி வகுத்து ஞானந்
துன்னுமைந் தெழுத்து மோதிச் சூழ்ந்துபக் கிரமஞ் செய்தே. (க௯)

அன்புடைப் பிரம கேண்மோ வாகம மினிது கூறு
மின்புடைச் சிவதன் மத்தி னியல்பினை யிசைப்பா மின்னே
முன்புடைக் கரண மொத்து முயங்குமோ வியத்தின் வைகி
வன்புடை மன்னும் பத்து வகைப்பொறி புலனு மொன்றி. (உ0)

வேறு.

இச்சிவ தருமங் கேட்பவ ராசா னிடத்தினேழ் வகையதா மருவு
மச்சிவ தீக்கை யடைந்துநித் தியமு மநித்திய மும்பகுத் தறிந்து
நச்சர வென்ன வாக்கையை மதித்து நாமெனு மாணவ மகன்று
மெய்ச்சிவா கமத்தின் விருப்பமுற் றவரே விளம்பதி காரிக ளெனு-
நூல். (உக)

தன்மமீ ததன்ம மீதெனத் தெரியார் சற்குரு வினையறி யாதார்
கன்மமா தியினிற் சேர்ந்துறவ் தறியார் காறலை காண்கிலா ருடல
மின்னினும் விரைந்து கெடுவதென் றுணரார் மேதினி யினிற் செ-
னித் திருந்தும், புன்மரம் விலங்கு பறவையி னென்றாய்ப் போவர
லதுபயன் பொருந்தார். (உஉ)

வேறு.

பிருதிவிமுற் சிவமீறாய்க் காண்பதுவே தத்துவத்தின் பிறங்கு
ரூபம், பிருதிவிமுற் சிவமீறாய் மலஞ்சடமென் றிடுமதுவே பிறங்கு

காட்சி, பிருதிவிமுற் சிவமீறு மிவற்றிற்று னில்லாது பிரான்ற னே
க்கா, லொருவுதலே தத்துவசுத் தியதாமென் றாகமங்க ளுரைக்கு
மாதோ. (உ௩)

அகலாத விருணீங்கி ஞானமது கண்டிடலே யான்ம ரூபம்
புகுநீயு நின்செயலொன் றும்மின்றி நின்றிடலே புகன்ற காட்சி
தகுமிவன்றன் றன்மைகெட்டுத் தண்ணருளிற் போகித்தோன் று
னேஞ்சுத்தி, யிகழாத வெவ்வடிவு களுந்தானு யெழிற்பரையின் வடி
வ தாகி. (உ௪)

பற்றுமலத் தான்மாவைக் கருதியொடுக் கிப்பரிவி னுக்கிப்
பவ்வ, மற்றிடச்செய் துடன்பாரிப் பாலொருவ னென்றுயிரி லமை
யக் காண்டல், முற்றுசிவ ரூபமதாம் பரையுயிரில் யானெனதென்
முன்ன நீங்க, வுற்றதுவே யடியாம்பார்ப் பிடமெங்குஞ் சிவமாக
வொருங்கு தோன்றல். (உ௫)

அதுமுகமா முரையிறந்த சுகமதுவே முடியாகு மான வுண்மை
விதமுணர்ந்து பொருள்வேறின் றித்தரைமுற் போகாது வினவு கின்
ற, முதுநிலையி னில்லாது தற்பரையி னின்றழுந்தா தகன்றுமுன்னுந்
துதிபெறுமற் புதமாகிப் பரமானந் தத்துறுதல் துலங்கு காட்சி.

வேறு.

பொருளெதுவந் துற்றிடினு முற்றபொரு ளுக்கிப் புக்கவுயிர்
தனைக்கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா, மருளையுங்கண் டுறுசிவத்தி னு
ண்மைநனி கண்டிங் கடைந்தவெலா மதனாலே மிகப்பற்றி நோக்கி,
வெருளுறுதப் பினைச்செய்வ தும்மதுவே நினைப்பு விளைப்பதுவுந்
தருமுணர்வு புசிப்புமது தானே, தெருளுறுமெய்ப் பொருளுமசை வி
ல்லையென வந்தத் தெளிபொருளோ டிசைவதுசிவ சிவயோக மெனு
நூல். (உ௭)

பவஞ்செயினுங் கொலைசெயினுஞ் சாதிநகர்ந் திடினும் பரிகரி
க்கு நெறிபயிற்றி வரினுந்தம் மரபுக், குவந்தநெறி தப்பிடினுந் தவ
றுபல செயினு முற்றதனக் கென்னவோர் செயலறத்தா னதுவா,
யவன்றெறநின் றிடினுத னவனுடலா ருயிரா யார்ந்துறங்கி நடந்துப

ல பேதமுந்தா னுக்கித், தவந்தருபே தம்மறநின் றிவனைத்தா னுக்கு
ந் தலைவனிறு வேசிவபோ கம்மெனுமெய்ந் நூலே். (௨அ)

வேறு.

இத்தகைத்த சத்கரும முற்றிடுநின் பக்குவங்கண் டிசைத்தா மென்று, வத்தனருட் கண்சாத்தி நீறளித்துக் குருவடிவா மதனை நீக்கிச், சுத்தவடி வாயிலிங்கத் துட்புகுதப் பிரமன்மனந் துளங்கி யண்ட, நித்தனரு ணினைந்துபல துதிபாடி யன்புருவாய் நின்ற காலை.

வேறு.

என்றுநேர் திகிரி யேந்து மிடபவா கனத்தின் மீது
தன்றிரங் கியசொற் கேட்ட கறவையான் போலப் பூத
வென்றிகொள் கணங்கள் சூழ விண்ணவர் பஞ்ச தாரு
வொன்றிய மலர்க ளெல்லா மொன்றிலா தெடுத்துப் பெய்ய. (௩0)

அம்புலிச் சடிலன் வந்தா னைந்துமா முகத்தன் வந்தான்
வெம்புலித் தோலான் வந்தான் வின்மதற் பொடித்தான் வந்தான்
கம்பமா களிற்றோர் கோட்டுக் கணபதி தாதை வந்தான்
தம்பிரான் வந்தான் வந்தா னெனச்சின்னந் தாரை யார்ப்ப. (௩௧)

வாணனீ ராயி ரங்கை மத்தளந் தணத ணென்னப்
பானுகம் பன்சங் கங்கள் பற்பல குமுகு மென்னக்
கானகு போத னங்கைத் தாளங்கள் கணக ணென்ன
மேனகை முதலோ ராட வெஞ்சையர் கீதம் பாட. (௩௨)

மின்களா யிரஞ்சேர்ந் தென்ன விரிசடா மகுட மும்வெண்
டிங்களா யிரங்க ளென்னத் திருமுகப் பொலிவுந் தோன்றத்
தங்குமுப் புரிநூன் மார்பூந் தவளவெண் ணீறும் பூணு
மெங்கள்சங் கரனார் கோலு மெண்கணுற் பிரமன் கண்டான். (௩௩)

கண்டன னெழுந்தா னெட்டுக் கரங்களுஞ் சிரமேற் கூப்பிக்
கொண்டனன் றட்ட மிட்டான் குணலைக்கூத் தாடா நின்றான்
றண்டெனத் தரைமேல் வீழ்ந்தான் றன்வசமற்று னட்டாற்
றெண்டிரை யொலிப்ப தென்னத் திருமறை நான்குஞ் சொற்றான்.

சொற்றிடு பிரமன் றன்னைத் தோகையோர் பாகனோக்கிக்
கற்றசொற் றலைவி கேள்வ கருதிநின் னடைந்த பாகர்க்
குற்றநன் னிலைமை யோரு முண்மையை யுபதே சித்துப்
பற்றற மேனா னந்தம் பதமல ரடைதி யென்றான். (௧௫)

மலரவன் மீட்டு மையன் மலரடிப் போதில் வீழ்ந்து
பலருமெம் மிறைவ நிற்குப் புண்ணாக சிவதன் மேசத்
தலைமைகொ ணும மென்னத் தனிவரம் பெற்று மீண்டு
கலைமகள் களிப்பத் தம்பொற் கடிநக ரடைந்தான் மன்னோ. (௧௬)

வேறு.

அருந்தவ மாற்றி முதிர்ந்தபே ரறிவி ரனைவருங் கேண்மின்க
ளென்று, முருந்திள மூரன் முகிழ்முலை யுமைகோன் முண்டகச் சர
ண்மலர்ச் சுரும்பாய்ப், பொருந்துநந் தீசர் புகன்றன ரென்னப் புரி
ச்சடை வியாசன்மா ணாக்கன், மருந்தினு மினிதா யஞ்செவி நிறைய
வாக்கிடத் தெவிட்டவுண் டனரால் (௧௭)

வேறு.

இவ்வி தம்பிர மற்கிறை தேற்றிய
செவ்வி தாஞ்சிவ தன்மச் சரிதையைக்
கவ்வை யின்றிக் கருதினர் சன்மமாம்
வெவ்வ மேழையும் பற்றற நீங்குவார். (௧௮)

பிரமனுக்குச் சிவதருமமுபதேசித்த சருக்கம் முற்றும்.

ஆகவிருத்தம் ௫௧௨.

வாணியுஞ் சசியும் வரம்பெறு சருக்கம்.

பொன்னகரத் திறைவன்மனை வியும்வெண்டா மரைமகளும்
பூமன் றாளிற், சென்னியுறப் பணிந்துதங்கள் குறைதவிரும் வழிகே
ட்பத் திருக்க கோளக், கன்னிபுர மடைந்துகுறை தவிர்மினென
வவ்வாறே கருதிச் சென்று. மின்னனைய ரிருவோரு மிறைஞ்சிவரம்
பெறுஞ்சரிதை விரித்துச் சொல்வாம். (௧)

பைந்துணர்க்கற் பகநிழற்கீழ்ப் புருகூதன் விருத்திரன்றன் பழியா லாவி, நொந்துகரந் துழிப்பமரர் நகுடனைத்தம் மரசாக்க நொய்தினன்னான், கந்தமலர்க் குழற்சசியி னசையாலே தன்சிவிகை காவிப் போதுஞ், சந்தமுனி வரரைவிளிஇச் சர்ப்பவென்று தமிழ்முனியாற் சர்ப்ப மானான். (௨)

அந்நகுடன் வருமுன்ன மறிந்துமிகப் புலந்தாளா யயர்ந்த தெய்வப், பொன்னவிர்பூண் முலைச்சசிபுட் களிகூர்ந்தொல் லையிற்றன்னுபுரமொரீஇப்போய், மன்னுமலர்த் தவிசிலுறை வானவனை யடிவணங்கி வள்ளா லென்று, மென்னுறுகற் பிகவாத நல்வரமொன் றளித்திடுதி யிஃதே யன்றி. (௩)

ஒருபகற்போ துனக்காயி னெண்ணிலரிந் திராிறப்ப ருப்போதெல்லாந், திருவிழந்து விதந்துவெனச் செப்புபழிப் பேருமற் சிறக்கு மாறு; கருணைபுரி வாயென்னக் கலைமகள்கேள் வனைப்பணிந்து கரைய வன்னொ, னருணகம லத்தடஞ்சூழ் க்கோளேசத் தினிற்றவத் தாலணைவா யென்றான். (௪)

அந்தவுரை வாணியறிந் தக்கோ ளேசமெவ ணதன்றன் மேன்மை, யெந்தவித மெளியேற்குத் தெரியவருள் புரிதியென விறைஞ்சி வேண்டத், தந்திமுகத் தண்ணலவண் வழிபடலான் முதற்பூசை தந்த வாறுங், கந்தசா மிக்கீரெண் ணாயிரமாம் பிறப்பகற்றிக் காத்த வாறும். (௫)

நிருதர்குர வன்சாப மரியகற்றிப் பிறவிபத்தாய் நிறுத்திப் பின்பக், கரியவன்றாத் திரியுருவாய்ச் சிவதருமே சருக்குநிழல் காட்டு மாறும், பெரியபல வுருவாகி யகத்தியனும் புலத்தியனும் பெற்ற பேறுந், தெரிவரிய சிவதருமந் தனக்குபதே சித்ததுவுந் தேற்றிப் பின்னும். (௬)

கன்னிமா ரெழுவர்தீவஞ் செய்ததுவுந் தேன்வடிவாய்க் கக்கோளேசன்றன், சென்னிமீ தபிடேகஞ் செயும்படியா யருள்பெற்ற செயலுஞ் சேடன், பன்னகமா முனியாகிப் பாடியஞ்செய் திருந்ததுவு மபலதீர்த் தங்க, டுன்னியது மிலக்குமிபெற் றிடும்பேறும் விரிவாகத் துலங்கச்சொல்லி. (௭)

என்றனடுச் சிரங்கொய்த வடுகேசர்க் கத்தியினை யேறு விண்ண
ம், பொன்றிடச்செய் திடுமாறும் பொய்யாத மொழிமுனிக்குப் புல்
ன்க ளைந்தும், வென்றுதழ லைந்தினின்றோர் கட்குமெய்தாப் பெரும்
பேறு விளைந்த வாறு, மன்றுககோ ளத்தவத்தோன் முத்திபெற்றப்
பெயர்நகர்க்கு மாக்கு மாறும். (அ)

வாய்நான்குங் கொள்ளாமன் மலர்க்கடவு ளுரைத்ததல மகிமை
கேட்டு, வேய்நாணுந் தோட்புதிய வெண்கமலைத் திசைமடந்தை விரு
ப்பங் கொண்டு, தேய்வாந்திங் கட்சடையார் சிவதரும புரத்தினுக்
கிச் செல்வி யோடு, நாயேனும் போய்த்தொழுது மீள்விடை யருள்
கவென நல்கி னானல். (௯)

அந்தவுரை யயிராவ தத்தினுரு மன்முளைக்கு மணங்குங் கேட்
டுக், கந்தமலர்க் கடவுள்சரண் பணிந்துவிடை கொண்டுகண பதிமால்
கந்தன், செந்திருமா தவர்நால்வர்க் கருள்புரியுங் ககோளேசர் திருத்
தாள் போற்றிக், கொந்தவிழ்கற் பகக்கானி னிழல்காட்டு மலர்மழை
யுட் குளித்துச் சென்றார். (௰)

பொன்னிமயா சலமுதலா வெண்ணிறந்த மலைகடந்து புனித
தீர்த்தக், துன்னதமா கியகங்கா நதிபோலும் பலநதிக ளொருவித்
தேவர், மன்னுகே தாரமுத லானபெருந் தலங்கள்பல வதிந்துபோற்
றிக், கன்னிநாட் டினுக்கணியாங் ககோளபுரக் கன்னிவரை கண்டு
தாழ்ந்தார். (௧௧)

கரமிரண்டுஞ் சிரங்கூப்பி யுளமுருகி யானந்தக் கண்ணீர் மல்
கவுரைபிறழ்ந்து நாக்குழறித் துதிமுழக்கி வலமாய்வந் துலகின்மே
ற் பொன், வரையிரண்டு சுமந்தபசுங் கொடிபொய்யா மொழிநாதர்
மலர்த்தாள் வாழ்த்தித், தரையில்விழுந் தந்தரத்தா மலகேசர் சிவகா
மித் தாயைப் போற்றி. (௧௨)

மேற்சுவர்க்கத் திருத்தலத்தா வுடைத்தாய்சேர் கோளேசர் வி
ரைத்தாள் போற்றிப், பாற்கடலிற் றுயில்கூரும் பங்கயக்கண் ண
னுங்காணாப் பதத்தா யஞ்சு, மேற்கொளுமோ னுங்காணா விரிசடை
யா ரெனத்துதித்து விண்மேற் றாவிக்; காற்பொறுக்கு மாமலகக் கா
னிடையேழ் கன்னியரைக் கண்டின் புற்று. (௧௩)

ஒருபோதுந் தவளைபடாச் சுனைத்தீர்த்தம் படிந்துவெண்ணீ றுடம்பிற் பூசிப், பொருபோது நகைத்தெரித்த புரத்தினர்கண் மணியணிந்து புனன்மேற் போர்ந்து, தருமேவுங் கோடிப்போதுந் தருப்போது நிலப்போதுந் தங்கைப் போதர், மிருபோதி னெடுத்து முப்போதுஞ் சிவபூசை யியற்றா நின்றார். (கச)

வாணியுங்கா மடந்தையும்பன் னாட் பூசை புரியமழ விடைமேற் சங்க, பாணியுந்தே டிக்காணாப் பதமிரண்டுங் கரநான்கும் பசிய மூன்று கொள், ளேணியுங்கூர் மழுப்படையுங் கறைக்களமும் பிறைச்சடையி லிருக்குங் கங்கா, பாணியுந்தோன் றிடவெழுந்த பரமனைக்கண் டடிபணிந்து பழிச்சா நின்றார். (கரு)

வேறு.

முற்பூசை வேழ முகவள்ள லெய்த முன்றந்த மூர்த்தி சரண
மற்பூ தரத்தை நிகர்மாத வற்கு வருசாப மாற்றி சரணம்
வெற்போடு தாரு கனையட்ட வன்சொல் விழைதேவ தேவசரணங்
கற்பூரு மாத ரெழுவோர்தொ ழுங்க கோளேச நேச சரணம். (கசு)

பதஞ்சலி பாடியஞ்செய் திடவாக்கு னின்று பகர்கின்ற போத சரணங், கதந்தவிர் கும்பயோனி யொருசீடர் தந்த கனியுண்ட கண்ட சரணஞ், சுதன்பெற விந்தி னைப்பெண் வழிபாடு கொண்டு துனிநீக்கு சோதி சரணம், வுதந்தவி ருங்க கோளர் பிறவா நெறிக்கு வழிகாட்டும் வள்ளல் சரணம். (கஎ)

சத்திய வாசகர்க்கு நித்திய மான வாழ்வு தந்திட்ட வாதி சரண, மத்திசை மாமுகற்கு முத்தமமான தர்ம மருள்செய்த நீத சரணஞ், சித்திர வயிர வேச ரத்தியை மாற்று வித்த சிவதன்ம நாத சரண, மித்தல மீது கங்கை நற்சுனை மண்டு கங்க ளிலவாக வோதி சரணம். (கஅ)

வேறு.

சுந்தரியுங் கலைமகளு மிந்தவகை துதிசெய்யச் சுவர்க்க மேலாஞ், சந்திரசே கரசிவத்தன் மேசர்பொய்யா வடிமையுடைத் தையன் மீண்டுஞ், சிந்தைவேட் டனயாவை யெனச்சசிகைக் கமலமலர்ச் செவ்வாய் சேர்த்தி, யெந்தவா சவன்வரினுங் கற்புடன்மங் கலையாயா னிருக்க வென்றாள். (ககூ)

கலைமகள்சொல் வாள்சகல வுயிர்களுஞ் செந்நா விருக்கினுமென் கற்பு நீங்கி, விலைமகள்போற் காணுமலைச்சிலெனே மருவாமல் விமலமாக, மலைமகளு மலர்மகளும் வாக்கினு ளென்னவென மதித்துப் பேசுந், தலைமைதரு வாயென்ன விருவருக்கு மவ்வாறு தந்தோ மென்றான். (உ௰)

வேறு.

வரங்களிரு வரும்பெற்றுப் பன்முறைவீழ்ந் திறைஞ்சி மனம்பிரியா விடைகொண்டு வான்வழிக்கொண் டேகப், பரந்தபுகழ்க் கலைமடந்தை மனோவதியிற் புகுந்து பங்கயத்தோன் றனக்குரைத்துப் பரிவுடன்வீற் றிருப்ப, விரங்குகுழன் மொழிச்சசிபொன் னாடுபுகுந் தாசா னின்னருளான் மகபதியை விளீஇக்கடம்பா டவிபுக், கரந்தைகெடப் பொன்னுரையாற் பொற்கமலங் குடைந்தே யகன்கரையி லெழுந்தருளு மருமறையின் கொழுந்தை. (உக)

எப்பொருட்கு முதற்பொருளா யினிதுமுளைத் தெழுந்தே யெப்பிணிக்கு மிடஞ்சன் மப்பிணியு மொழிக்கு, மெய்ப்பொருளாகியசோம சுந்தரநா யகனை வீழ்ந்திறைஞ்சித் தன்பதியா மகபதியை மேவி, யொப்பிலியை யருச்சித்து விடைகொடுவா னடைந்தே யும்பர்குழாந் தொழுதேத்த வுயிரனையா னோடுந், தப்பரிய பெரும்போக சாகரத்தாழ்ந் துள்ளஞ் சந்ததஞ்சுந் தரப்பெருமான் றுள்ளூழ்க விருந்தாள். (உஉ)

வேறு.

சசியும் வாணியுந் தற்பரன் றடொழு
துசித மாய்த்தம் துள்ளக் குறைதவிர்ந்
திசையுங் காதை யினிதுறக் கேட்கின்றோர்க்
கசைவி லாசித்தி யானந்த மெய்துமே. (உங)

வாணியுஞ் சசியும் வரம்பெறுசருக்க முற்றும்.

ஆகவிருத்தம் ௬௧௫.

வயிரவருக்குப்பிரமகத்தி தீர்த்தசருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி பாட்டயர் கமலத் தாரணன் றனைமதித் திலினா, னஞ்சணி மிடற்றன் ஞாளியூர் தியனை நான்முகன் சிரங்கொ யென்றோத, மஞ்சன மேனி வானவ னுடற்றோல் வாங்கினே னவ் வணம் புரியக், கஞ்சனா ரத்தி காரிமேல் வரவக் கரிசகற் றியகதை நுக ர்வாம். (க)

ஐந்தொழில் களுக்குண் முதற்றொழி றனக்கென் றாயத னானுந் தன் வாயான், முந்திய வேத மொழிதலி னானு முக்குணத் தினின்மு தற் குணந்தன், சொந்தமாய்ச் சுருதி சொல்லுத லானுஞ் சுயம்புவெ ன் றிடுபெயர் தனக்கா, வந்ததி னாலும் பிரமமென் றியாரும் வழங் கலி னாலுமியா னிறையே. (உ)

சத்திய லோகத் தரசுந்தா மரைமென் றவிசும்பா மடந்தைதா லுவின்மே, னித்திய மாவீற் றிருப்பது முலகம் நிருமிக்கும் பெரு மையும் வேத, வுத்தம னென்னும் பேர் தனக்குறு வதும்வெள் ளோ திமக் கேதனத் துயர்வு, மித்ரா தலத்தெற் கிலாதிலை யதனா லிறை வன்யா னென்றன னயனே. (ங)

தன்னதுந் தியந்தா மரையினிற் றோன்றுஞ் சதுமுகன் சாற்றிய மாற்றம், பன்னகப் பாய லரிவிஞ் யானும் பன்றியாய் நீயெகி னமு தா, யன்னகா லையிற்கீழ் மேற்றுரு வியுங்காண் பரியதா கியபரஞ் சோதி, யென்னவோர் பொருண்மே லாய்நமக் கிருக்க வென்வயிற் றோன்றுநீ யிறையோ. (ச)

அன்றியும் வேதத் தாதியக் கரத்தி னருத்தமோர்ந் திலையென முருகன், றான்றிய சிறையிற் பிணித்திடப் பட்டா யதுநிற்க தோன் முக வசுரன், பொன்றிடா முன்னுங் கரத்தினாற் சிரத்திற் புடைப்பி னின் னுஞ்செவி பிடித்து, நின்றிருந் தெழுமி னென்னுமா ணையினி னின்றதை யோர்ந்திலை கொல்லோ. (ரு)

புரங்கண்மூன் றினையுஞ் சிரித்தெரித் திடுங்காற் பூவடி வாந்தடந் தேரிற், றுரங்கமோட் டுதற்கோர் சூதனா யிருந்த தொன்மையைத் தேர்ந்திலை யராப்பூண், கரங்கொள்பொற் சிலைக்கோர் கணையென வென்னைக் கண்டது மறந்தனை கதிர்க, ளிரங்குசக் கரமா யிருந்தது மறந்தா யிஃதெலா மறிவுளார்க் கியல்போ. (௬)

ஆங்கொரு கற்பத் தியாமிரு வோரு மறிவின்மை யாற்கலாம் விளைத்துத், தாங்கருஞ் சமரம் புரிந்திடுங் காலைத் தாணுவே யியக்கநல் வடிவா, யூங்கொரு திரண நம்முன நிறுவி யுதுகளைந் தவன்பெரி யோனென், றோங்கிய மொழியாற் பகரயா மசைக்க வுரனிலா தோய்ந்ததோர்ந் திலையோ. (௭)

தாரகன் சிங்கன் சூரனே பதுமன் சண்டனே சலந்தர னிவர்கம், மாரக ராக வரப்பிர சாத வான்களாய் மண்மிசைத் தோன்றிக், கோரமா மசுரக் குழுவொடு மெதிர்க்கக் குமரனாற் குஞ்சர முகனாற், பூரணன் முன்னந் துர்க்கையா லவரைப் போக்கினா னென்பதும் புதிதோ. (௮)

ஈதலால் வாணன் வாயில்காத் திருந்த திவ்வுல கறியுமே கடலிற், சூதமாய் நின்றோ னியற்றிய துன்பந் தொகையினு ளடங்குமோ சொல்லி, னோதமீ தெழுந்து வருவிட நம்மா லுண்ணும்படி யானதோ வெல்லாங், கோதறத் தெரிந்துந் தெரிகிலா யிந்தக் குணத்தினை விடுமதி யென்றான். (௯)

பற்பல வாகப் படப்பணி யாடி பகர்ந்தசொல் லுந்தியங் கமலத், துற்பவித் தவன்கேட் டுனதுணர் விஃதோ வுரைக்குதுங் கேட்டிகண் ணனை, வெற்பலை யிறுத்தா னெயில்பொடி படுத்தா னெமன்பட வுதைத்தனன் கருப்பு, விற்புயத் திளவற் காய்ந்தன னிஃதோ மேன்மைநீ விளம்பிறைக் கென்றான். (௰)

அதற்கெலா மேற்கோ ளரிசொல மறுத்து மயன்சொல மறையு நான் குருவா, யிதப்பட முன்னின் றியம்பியுங் கேளா திகழ்செயாத் தன்னையே மதித்துக், குதர்க்கமா டுதலென் குணக்கட லறிந்து குறைந் முகத் தார்தியைக் கூவி, விதிக்கட வுளினோர் நடுச்சிர மகந்தை விண்டிடக் கொண்டிடு கென்றான். (௰௧)

அம்மொழி வடுகக் கடவுள்கேட் டங்கை யங்குட்ட மனுமிகை நுதியாற், கொம்மெனக் களைய நான்முகன் பழிச்சிக் குற்றந்தீர்ந் தனனது நிற்க, கம்மகழ்ந் திட்ட வத்திகா ரியினைக் கதுவுற வைம்முகக் கடவு, ளம்மதர் தரங்கக் கயிலைபாப் பூவி னண்ணுகோ ளேசத்தி னணுகி. (௧௨)

இருக்கினவ் வத்தி யுனையணு காதென் றியம்பிநீ யவிடுத்தருள் செய்யப்,பொருக்கெனப் புவிபி னிறங்கிநெல் லியங்காப் பொங்கர்சூழ் சிவதன்ம புரியி, னு நக்கமோ டேகிக் கன்னியங் கிரிசூழ்ந் துலைவிலாத் திருத்தங்க ளாடி, யெருக்கணி பொய்யா மொழீசரா மலகத் தீசர்கோ ளேசரை யிறைஞ்சி. (௧௩)

வேறு.

தந்திமுகன் முதற்பூசை கொண்டருள வரந்தந்த தலைவ போற்றி, செந்திருமாற் குமையளித்த கடுஞ்சாபந் தீர்த்தருளுந் தேவே போற்றி, சுந்தரமா கியகுமரன் றமிழ்வேத மோதவருள் சுரந்தாய் போற்றி, கந்தமலர்க் குழலியர்க ளெழுவருக்கே னுநக்கொள்ளக் கண்டாய் போற்றி. (௧௪)

திருநடனந் தரிசிக்கும் பணிமுனியா டியம்புரியச் செய்தாய் போற்றி, யிருமுனிவர் பலவுருவா யொருசுவர்க்கத் திருந்திடச்செ யிறைவா போற்றி, மருமலிபு மலர்மகட்கு மகவழியா வருள்புரியும் வள்ளால் போற்றி, பெருமைதருங் ககோளமா முனியையயிக் கியமாக்கும் பிரானே போற்றி. (௧௫)

சத்தியவா சகமுனிவ னித்தியமுத் தியினையுறத் தந்தாய் போற்றி, யத்திசைமா முகனுணரச் சிவதரும நெறிபகர்ந்த வடிகள் போற்றி, முத்தனையாள் சசிகற்பு நித்தியமங் கலம்பெறுமா மொழிந்தாய் போற்றி, யித்தலத்திற் றவளைபடாச் சுனைசேடற் காவமைத்த விறைவா போற்றி. (௧௬)

எனத்துதிக்கும் வயிரவற்பார்த் தெங்கள்சிவ தருமேச ரிறையா மென்னு, மனத்தவனல் வரும்பெரிய வனத்தமுனை விட்டகன்ற தத்த யாமக், கனத்தபூ சனையெமக்கு நிறைவேற்றித் திருத்தலங்காப் புக்கொள்போதி, னுனைத்துதித்துப் பூசைசெய வுலகமெழுக்கு மித்தலத்தி னுறைக வென்றான். (௧௭)

வேறு

அந்தரத் தலத்தா மலக்கீ ழலிற்பிறக் கணவபி முகமதாய்ச் சுவா லூ' மந்திர சிங்கா தனமிசைச் சூல மாசுணங் கபாலம்வாள் கொளுங் கைச், சுந்தர திருவா ணத்துரு வாயத் துவிதசித் தாந்தமே தானாய்ச் சந்தத நின்றா னெனமுனி வரர்க்குச் சாற்றினான் சூதமா முனியே.

வேறு.

ஆய காலை யப்பன் றலை கொய்பழி
சேய தாய்ச்சென் று தேய்ந்தொழிந் திட்டதான்
மேய விக்கதை யாவர் விளம்பினுங்
காயு மத்தி யவர்க்கிலை காணுங்கால். (கக)

வயிரவருக்குப் பிரமகத்தி தீர்ந்த சருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம். கூஉ.

எழுமுனிவரு மகவானு மிந்துடரும் வரம் பெற்ற சருக்கம்.

——[:o:]——

ககனவேந் தனுக்கு மேனாட் கவுதமன் கொடுத்த சாபம்
பகன்முனம் பணிபோ னீங்கும் பரிசுமா தவரே ழ் பேருந்
திகழ்சதி ரவனுந் தூய செழுமதி யவனும் போந்தாங்
கிகமகிழ் வாகப் பூசித் தருள்பெறு மாறுஞ் சொல்வாம். (க)

சுகமொழிச் சசியு கித்தஞ் சுந்தரங் கண்ட வாவு
மகலிகை யணங்கை யிச்சித் தந்தர வாச னோர்நாட்
ககமெனப் புகலுங் காலா யுதமதாய்க் கரந்து கூவப்
பகலவற் காணு முன்னர்ப் பகீரதி யாட வெண்ணி. (உ)

குண்டிகை கையிற் றாங்கிக் கோதமன் விரைவிற் செல்ல
மண்டிய காத லோடு மகலிகை மருங்கிற் சென்றாங்
கண்டர்கோன் புலவி நீக்கித் தலைவிசெய் தகலுங் காலைத்
தெண்டிரை துயினீங் காத செய்கையை மதித்தம் மேலோன். (ந)

திரும்பியிற் புகுங்காற் பூசைத் தேகங்கொண் டவன்ற னேடைச்
சுரும்புறைத் தருவோ னென்று தோற்றியோர் பகத்தை நீயும்
விரும்பினை யுடல மெல்லா மேவுபல் யோனி யாகென்
றிரும்பனன் முழ்கிற் றென்ன விட்டனன் முனிவன் சாபம். (ச)

ஆயிழை தனையு நீகல் லாகெனச் சாபஞ் செய்யத்
தீயினுங் கொடிய கோபச் செய்யமா தவனைப் போற்றி
நாயினேன் மடமை யாற்செய் நவைபொறுத் தருள்க வென்னத்
தூயகற் பகமன் வேண்டத் தொன்மைய முனிவன் சொல்வான். (ரு)

வேறு.

ஆதி நாட்கபி லையினந்தி யரனரு ளாலே
தீதின் மாதவஞ் செயுமெம்போன் முனிவரர் தெளிய
வோது மாகன்னி வரையினிற் றவஞ்செய வுன்னிப்
போது வோமவ ணீயும்போந் திடுவையப் பொழுது. (சு)

யாம்பு கன்றவிச் சாபமா யிரம்விழி யாகப்
பாம்பு சூடிய சிவதரு மேச்சுரன் பகர்வான்
றேம்பொ ழிந்தபூங் கற்பகத் தருவென்றுன் செந்தீ
யோம்பு வான்பின்னுட் காசிப னத்திரி யுடனே. (எ)

பரத்து வாசனுங் கவுசிக முனிவனும் பரத்திற்
சிரத்தை யாகிய வசிட்டன்றான் வாசனுஞ் செறியக்
கரத்தி னிற்கர கங்கொடு கவுதமன் கன்னி
புரத்தை நோக்கியே செலுங்குறிப் பறிந்திரு பொழுதும். (அ)

துலக்கு வானவ ரரியுட னெழுவரைத் துன்னி
நிலக்கண் மேவுகோ ளேசத்தை யாங்களு நேர்ந்து
மலக்கு றும்பகற் றவமென வருகவென் றணைந்து
சொலற்க ருஞ்சிவ தீர்த்தங்கள் யாவுந்தோய்ந் தனரால். (கூ)

தோய்ந்த மாதவ ரனைவருந் திகளென மதனைக்
காய்ந்த கண்ணினர் வெண்பொடி விழிமணி கவின
வேய்ந்து பூமியந் தரஞ்சுவர்க் கத்தினு மேவுந்
தேய்ந்த வெண்பிறைச் சென்னியர் தமைத்தெரி சித்து. (ய)

நிற்கும் காற்கவு தமன்மொழி வழிவிண்ணு ணிருப
னக்க கோளமா புரத்தினை வலமதா யணைந்து
தக்க வன்புரு வாய்ச்சிவ லிங்கமுஞ் சமைத்து
மிக்க பூசனை செய்துதன் சாபமும் விடுத்தான். (௰க)

சந்தி ராதித்த ரிருவருந் தமதுபேர் விளங்குங்
கந்த மாமலர்ச் சுனைகண்டி ராங்கியக் கவினார்
வந்த பூமிநா தரைச்சிவ காமியை யிளசைச்
சந்த நித்யகல் யாணியைக் கயிலைநா யகனை. (கஉ)

பூசித் தேத்தியப் பொன்வரை யெனுங்கன்னி வரையை
நேசித் தன்பொடு பேரின்பம் பெருகுவா னினைந்து
தேசிற் சூழ்வர வளமலி யிரணியூர் சிவனி
யாசித் தாட்கொண்டார் சிவபரந் தேவியை யணுகி. (கங)

கவுத மன்சிவ பூசனை புரிந்திடக் கவினார்
குவடு சூழ்ந்தவே லங்குடி யுருத்திர கோடிச்
சிவனை யும்மர கதக்கொடி யையுமனஞ் சேர்த்தித்
தவ்வி குந்தகா சிபனருச்சனைசெய்தி சார. (கச)

கங்கை வேணித்து வாரக்கை லாயரங் கயற்கண்
மங்கை தன்னையு மத்திரி முனிவரன் மனத்துட்
டங்கு மாறருச் சனைசெயப் பொற்பதி தன்னு
ளெங்க ளாவுடை வல்லிசோ ளீசரை யிறைஞ்சி. (கரு)

பரத்து வாசன்பூ சனைபுரிந் தமர்ந்திடப் பழனம்
விருத்தி யானகாஞ் சாற்றினில் விசுவநா யகரை
யருத்தி கூர்விசா லாட்சியைக் கோசிக னருச்சித்
துரித்தென் றேயுறச் சேவனூர்ப் பூவணே சுரனை. (கசு)

சூர ணக்கொடி யம்பிகை தன்னையும் வசிட்டன்
பாரி னர்ச்சனை புரிந்திடத் தனது பேர்ப் பதியி
னூர ணர்க்கரு மருட்டிரு மேனிநா யகரைப்
பூர ணத்தர்பி ரகம்பிரி யாதபொற் கொடியை. (கஎ)

கோர வுக்கிர வயிரவ மூர்த்தியைக் குளிர்ந்த
சீர டிக்கம லத்தினைச் சென்னியால் வணங்கித்
தார்வை யைப்புசி முனிவனும் பூசனை தொடங்கக்
கார ணப்பெரு மூர்த்தியீ டுறும்வகை கருதி. (கஅ)

வேறு.

சத்தவிரு டிகளுமிவ்வா றுன்மார்த்த பூசைசெய்து தம்மைக்குங் கன்னிக், குத்தரமே வியமூர்த்தி தேவிகண்மூ வரையுமனக் குகையுள் வைத்து, முத்திபெறு வான்றவஞ்செய் துறைகின்று ரெனச்சூத முனிவன் கேட்பச், சத்தியமாய் நந்திமுன்னு ளுரைத்தபடி விரித்துரை யாற் சாற்றி னானால்: (கக)

எழுமுனிவருமகவானு மிருசுடரும் வரம்பேற்ற சருக்கம் முற்றும்.

ஆக விருத்தம் சுடுஉ.

திலீபன் சேய் பெறு சருக்கம்.

பரிதியின் குலத்து நிருபர்க்கு நீதி பகர்ந்திடும் வசிட்டமா முனிவன், தருதிரு வாக்கின் படிநக ரயோத்தி தனிலுறை திலீபனென் றுரைக்குங், குரிசிலக் கன்னி புரத்தினைக் குறுகிக் குவலைய விறைமுதன் மூவர், திருவருட் குரிய பணிபல புரிந்து சேய்பெறுங் கதையி னைத் தெரிப்பாம். (க)

குறைகட லுடுத்த குவலய மடந்தை கொழித்தழ கொழுகுறு முகத்தா, மறையென விளங்கு மயோத்திமா நகர்க்கோர் மணியெனத் துலங்கிய திலீபர் வணியனென் றுரைக்கு மாதவன் குலத்தோ னருமக விலாவுறு மையினாற் புரைதவிர் தனது குலகுரு வான புண்ணிய வசிட்டனை யடைந்தான். (உ)

அடைந்திரு கரமுஞ் சிரமிசைக் கூப்பி யடியனேன் புகலுமின் னப்பங், கடந்துளோர் கட்குங் கடப்பரி தாய காதல னின்றியென் சிந்தை யுடைந்துமத் துறுவெண் ணயிரெனக் கலங்கி யுழன்

றிடு மாலதை நீக்கி, மடந்தவிர் புதல்வற் பெறுவதற் கியாது வகை யென முனிவர்கோன் வகுப்பான். (௩)

இரவிதன் குலத்து நிருபகேள் கயிலைக் கிறைவர்பாற் றெளிந்த நந் தீசன், பரிவதாய்க் ககோள முனிமுத லாய பலருமோர்ந் திடவு ணர்த் தியதாங், கரிமுகன் குமரன் கமலைதன் கொழுநன் கன்னிமா ரெழுவர்கட் செவிக்கோன், தெரிதமி ழகத்தி யன்புலத் தியனிந் திரா ணிவெண் கமலமா மகளே. (௪)

சத்திய வாக்கி னிருடிமா மலரோன் றருககோ ளகமுனி வடுக, னித்தகை யவரு மவரவர் மனத்தி னெண்ணமெல் லாநிறை வேறப், பத்தியாத் தவஞ்செய் தருள்பெறும் பெருமைப் பழம்பதி யெனச் சிவ் தரும, வுத்தம தலத்தின் மகிமைக ளியாவு முண்மையாய் நவின் றுபின் னுரைப்பான். (௫)

அன்னமா தலத்தை யடைந்துநீ தவஞ்செய் தருமகப் பெறுகு தி யென்ன, மன்னனுங் குரவன் மலரடி வணங்கி வளம்பல நெருங்கு மா மலகக், கன்னிமால் வரையைக் காதலோ டணைந்து கண்டுகை சிரமிசைக் கூப்பி, மன்னுபே ரன்பின் வலங்கொடு சூழ்ந்து மாநில மேற்பணிந் தெழுந்தான். (௬)

வேறு.

மண்டுகம் விதியாத் தீர்த்தம் வாரண நாம தீர்த்தம்
புண்டரீ கப்பேர்த் தீர்த்தம் பொலிசர வணமாந் தீர்த்தஞ்
சண்டபா னுவினற் றீர்த்தஞ் சந்திர நாமத் தீர்த்த
மண்டிய பெருமை மிக்க வயிரவத் தீர்த்த மாடி. (௭)

தவளவெண் ணீறு பூசிச் சம்புகண் மணிகள் பூண்டு
குவளைகூ விளங்க ரந்தை குலவுமா மலர்கள் கொய்து
பவளவார் சடைக்கோ ளேசர் தருமேசர் பதியின் மேவுங்
கவ்ளயா னையின்றேல் போர்த்த கடவுளை யருச்சித் தேத்தி. (௮)

வேறு.

முன்புகண பதிசெய்யுந் திருக்கோயில் களும்புதுக்கி மூன்று லோகச், சம்புவுக்கு மிடமான தளிபலவு முமைமூவர் தமக்கு மற்ற,

வும்பர்கட்குந் திருத்தளிகள் பலவுஞற்றிக் கோபுரங்க ளுயர்வான் றூங்குந், தம்பமென நான்குதிசை யிலுநிறுவிப் பொன்னகரந்தனி லுஞ்சால. (கூ)

சக்கரவர் கஞ்சூழ்ந்தா லெனவெயிலுஞ் சாகரங்க டாமே வந்து
பக்கமுறச் சூழ்ந்தவென வகழ்கிடங்கு நகருறுப்புப் பலவுங் கண்டு
மிக்ககுல விப்பிரசை வாகமத்தோர் பலர்விளங்கும் வீதி யாவு
மக்கசகத் திரனேநிக ரரசர்கள்வீ திகள்பலவு மமையச் செய்து. (ய)

பூவசியர் தனவசியர் முதலியதொண் ணூற்றூறுப் புகலா நின்றோ
ராவணங்கள் பலதிருத்தித் திருத்தங்க ணிநிரப்பி யவற்றி னுப்பண்
மேவியமண் டபம்பதும மெனவியற்றி யிரதநிலை வியப்பச் செய்தாங்
கோவியத்தெற் றிகள்பலவு மெண்டிசையுந் துலங்கும்வகை யுஞற்றி
ப் பின்னர். (யக)

மதுகரங்க ணறவருந்திப் பயிலும்பூம் பொழில்கள்பல வான ளாவித், துதிதரநந் தனவனங்க டிசைகடோறும் பற்பலவாத் துலங்க வைத்து, மதிதவழ் மணிமாட மேடைகள்சித் திரகூட மல்கச் செய் தெப், பதிகளுமிப் பதிக்கொவ்வா வென்னவதி சயங்கள்பல பலவாச் செய்து. (கஉ)

கும்பமதி யசுபதிநாட் கம்பணிவெள் விடையெழுந்து கோலோ கத்துக், கிம்பரிருந் தேகுவபோற் றுசமுயர்த்தித் திசைக்கிறைவ ரெண்ம ரோடு, மும்பர்கள்முப் பான்மூன்று கோடியர்பன் னொரு கோடி யுருத்தி ராதி, சம்புவின்கா தைகளுணர்நற் பதினெண்ணு யிர முனிவர் தாமுஞ் சூழ. (கங)

காலையுமா லையுமெழிலா ரணிமறுகிற் றிருப்பவனி கவோளே ச ர்க்கும், வாலையெனு மாவுடைத்தா யொருகோட்டு வாரணமா வதன ன் சூர்கொல், வேலையணி திருக்கரத்தான் சேய்ஞலூர்த் தண்டிகட் கும் விளங்க வேத, நாலின்முழக் கமுழ்வார் துதிமுழக்கும் பல்லிய ங்க ணுவனு மார்ப்பும். (கச)

அரம்பையர்க ணடம்புரியக் கவரிகுடை சுருட்டிகள்பா வா டை வீதி, நிரம்பிவர வொலியறுவ சாதிகளும் வெயின்மறைப்ப வெ ய்ப்பத் தங்கள், பரம்பிவர வந்தரதுந் துமிமுழங்க வும்பர்மலர் ப்ரத்

து தூற்றச், சிரம்பணிந்து தொண்டர்தொழ வெண்டினமுமோலக் கஞ் சிறப்பச் செய்து. (கரு)

ஒன்பானன் மணியானு முளுற்றிரத மொன்பானு ளோடச் செய்து, பொன்பாவு புண்டரிகத் தடந்தனிற் றசமகத்திற் புனித தீர்த்த, மின்பாகக் கொண்டருள விறையான திலீபனுமங் கினிதி னுடி, யன்பான மிதுனமதி விழாவினையு மதுபோல வணியாச் செய்து. (கசு)

மகரமதிப் பூசவிழாக் கன்னிவரை முடிமீதில் வதியா நின்ற
குககுமர குருபரர்க்கு மிவ்வாறுத் திருப்பவனி குலவச் செய்து
சகமகிழ வுமையவட்குங் கடகமதிப் பூரவிழாச் சமைத்துக் கூன்விற்
றிகழுமதி யாதிரையிற் றெரிசனவி ழாவணியுந் திருந்தச் செய்தான்.

இவ்வாறுச் சிவபணிக டிலீபமன்னன் பன்னாளு மியற்றிப்பானுச், செவ்வாய குலம்விளங்கச் சேய்பெறுவான் மனத்தினிற் சிந்திக்குங் காலை, யவ்வானின் றொருவாக்கு நின்குலமெலாம்புரக்கு மறிஞனுகிக், குவ்வாழு மொருபுதல்வற் கொடுத்தனநின் னகரினுக்கே குக வென் றன்றே. (கஅ)

ஆர்த்த திரு வாக்கமுதஞ் செவியாரப் பருகியே யறிவானந்தங்
கூர்த்தவுளத் தினனுகிக் குவலயநா யகன்முதலாக் கூறு மூன்று
மூர்த்திபுமை மூவர்பல தேவரையு மடிபணிந்து முதிர்பே ரன்பாற்
சீர்த்திபெறப் பிரியாத விடைகொண்டு தங்குரவன் சேக்கை நண்ணி.

இப்பரிசெ லாம்புகன்றுங் கெழில்வசிட்டன் றிருவருளு மேற்றுப் பாரிற், செப்புபுக ழயோத்தியெனுந் திருநகரின் மகிழ்வினொடுஞ் சேர்ந்து கீர்த்தி, நற்புதல்வன் றனைப்பயந்து நளினமகள் கொழுநனென நரலை சூழ்ந்த, வொப்பில்புவி யாண்டிருந்தா னெனச்சூதன் முனிவர்களுக் கோதி னுனல். (உ0)

வேறு.

சண்பையர்கோ னுயர்ந்த சவுந்தரபாண் டியவரசன்
கண்புனைநெற் றிக்கோள நாதர்கருணைக்குரிய
பண்பினொடு திருப்பணிகள் பலசெய்து பணிந்தேத்தி
விண்ணாள் வீற்று விளங்கினனே. (உக)

வேறு.

இன்ன மாக்கதை தன்னை யியம்புவோர்
பொன்ன கர்க்குப் புரவல ராகிபபின்
பன்ன வூர்திய ராகி மதியணிச்
சென்னி யன்பதஞ் சேர்வது திண்ணமே. (உஉ)

வேறு.

அந்தி வான்மதி சூடிய வண்ணலா ரருள
னந்தி கேச்சுர னவிறிருக் கோள்மான் மியத்தை
யெந்தை சூதமா முனிவர னைமிசத் திருக்கு
மைந்த வாவினை யகற்றிய முனிவர்கட் கறைந்தான். (உ௩)

இச்ச ரித்திரங் கேட்டமா தவரெலா மெழுந்து
நிச்சய ம்பெறச் சிவசரித் திரநிகழ்த் துநர்கண்
முச்ச கத்துநின் போல்பவ ரியாரென மொழிந்து
செச்சை மேனியன் றிருக்கவோ ளேசஞ்சேர்ந தனரால். (உ௪)

வேறு.

சேர்ந்த நைமிசா ரணியமா தவரெலாந் திரண்டன்
பார்ந்த நெஞ்சராய்க் குவலைய மந்தாரஞ் சுவர்க்கத்
தேய்ந்த வீசரை யீசைமார் தங்களை யேத்தித்
தோய்ந்த தோத்திரஞ் சுருதியா யிரஞ்சொலி வாழ்ந்தார். (உ௫)

வேறு.

திங்கண்மும் மாரிபெய்க செழுமறை முனிவர் வாழ்க
வெங்கணுஞ் சைவம் பல்க வீசன்வெண் டிருநீ றோங்க
வங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மரசர்செங் கோலு நீடப்
பொங்குபோ ரறந்தண் மல்கிப் பூதலம் பொலிக மாதோ. (உ௭)

வேறு.

ஆலமே வியகளத்துத் திருக்கோளா நாதருக்கு மாழி சூழ்ந்த
ஞாலமே வியபொய்யா மொழீசருக்குஞ் சிவ்தரும நாய கர்க்குங்
காலமா றினும்பூசை கருதுசைவா கமவழியே கனிவாய் நாளுஞ்
சீலமே வும்படிசெய் தானிவர்கள் பூவுலகிற் செழிக்க மாதோ. (உ௮)

வேறு.

கற்றுணர் மேலை யோர்க்குட் கடையனு கியநா யேன்றன்
சிற்றறி வினுக்கு ணின்று தேவர்க டமக்குந் தோற்ற
முற்றிடாப் புகழை யோதுஞ் சிவதன்மே சனைய லாது
மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை மதிக்குமோ வெனது நெஞ்சம். (உஅ)

திலீபன்சேய் பெறுசருக்க முற்றும்.

ஆக விருத்தம் கூஅக.

திருக்கோளபுரப்புராண முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.